

UREDBA (EU) br. 1306/2013 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 17. prosinca 2013.****o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage uredaba Vijeća (EEZ) br. 352/78, (EZ) br. 165/94, (EZ) br. 2799/98, (EZ) br. 814/2000, (EZ) br. 1290/2005 i (EZ) 485/2008**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 43. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon dostavljanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Revizorskog suda,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija naslovljena „ZPP na putu ka 2020. godini: susret budućim izazovima u području hrane, prirodnih resursa i teritorija” analizirala je potencijalne izazove, ciljeve i smjerove Zajedničke poljoprivredne politike (ZPP) nakon 2013. S obzirom na raspravu o toj Komunikaciji, reformirani ZPP treba stupiti na snagu 1. siječnja 2014. Ta bi reforma trebala obuhvatiti sve glavne instrumente ZPP-a, uključujući Uredbu Vijeća (EZ) br. 1290/2005 ⁽²⁾. Iskustvo proizašlo iz provedbe te Uredbe pokazuje da se neki elementi financijskog mehanizma i mehanizma nadzora moraju uskladiti. S obzirom na opseg reforme Uredbu (EZ) br. 1290/2005 treba staviti izvan snage te je zamijeniti novim tekstom. Koliko je god to moguće, reforma treba uskladiti, poboljšati i pojednostavniti njezine odredbe.
- (2) Kako bi nadopunili ili izmijenili određene dijelove ove Uredbe koji nisu ključni, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) s

obzirom na akreditaciju agencija za plaćanja i koordinacijskih tijela, obveze agencija za plaćanja što se tiče javne intervencije, kao i pravila o sadržaju odgovornosti vezano uz upravljanje i nadzor tih agencija, mjere koje se financiraju iz općeg proračuna Europske unije (proračun Unije) u okviru javne intervencije te vrednovanje operacija u vezi s javnom intervencijom. Te bi ovlasti također trebale uključiti odstupanja od neprihvatljivosti plaćanja koja korisnicima izvršavaju agencije za plaćanja prije najranijeg ili nakon najkasnijeg mogućeg datuma plaćanja i kompenzaciju između rashoda i prihoda u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR). Pored toga, ovlasti bi trebale uključivati metode primjenjive na preuzete obveze i plaćanja kad proračun Unije nije odobren na početku financijske godine ili kad ukupni iznos predviđenih obveza prekoračuje graničnu vrijednost iz članka 170. stavka 3. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾.

Nadalje, te bi ovlasti trebale uključivati odgodu mjesečnih plaćanja Komisije državama članicama s obzirom na rashode u okviru EFJP-a i uvjete koji se odnose na smanjivanje ili suspenziju od strane Komisije privremenih plaćanja državama članicama u okviru EPFRR-a. Te bi ovlasti trebale dodatno uključivati suspenziju mjesečnih plaćanja ili privremenih plaćanja za koje relevantni statistički podaci nisu poslani na vrijeme, posebne obveze koje države članice moraju poštovati, a odnose se na provjere, kriterije i metodologiju za primjenu korekcija u kontekstu postupka potvrde o sukladnosti i povrat dugova. Uz to, te bi ovlasti trebale uključivati zahtjeve vezane uz carinske postupke, ukidanje potpora i kazni u slučaju neusklađenosti s uvjetima prihvatljivosti i preuzete obveze ili druge obveze koje proizlaze iz primjene sektorskog poljoprivrednog zakonodavstva. Isto tako, te bi ovlasti trebale uključivati tržišne mjere za koje Komisija može suspendirati mjesečna plaćanja, pravila o sredstvima osiguranja, o funkcioniranju integriranog administrativnog i kontrolnog sustava, kao i na mjere koje se isključuju iz kontrole transakcija. Slično tome, ovlasti bi trebale uključivati izmjene iznosa primitaka ili plaćanja ispod kojih obično, u skladu s ovom Uredbom, nije potrebno provoditi kontrolu trgovinskih dokumenata poduzeća, kazne koje se primjenjuju u okviru višestruke sukladnosti, zahtjeve za kontrolu u sektoru vina, pravila o održavanju trajnog pašnjaka. Naposljetku, te bi ovlasti trebale uključivati pravila o operativnom događaju i tečaju koji se primjenjuje u državama članicama koje nemaju euro kao valutu, mjere za zaštitu primjene prava Unije ako postoji mogućnost da je ugroze

⁽¹⁾ SL L 191, 29.6.2012., str. 116.⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1290/2005. od 21. lipnja 2005. o financiranju zajedničke poljoprivredne politike (SL L 209, 11.8.2005., str. 1.).⁽³⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije (SL L 298, 26.10.2012., str. 1.).

iznimne monetarne prakse povezane s nacionalnom valutom, s obzirom na sadržaj zajedničkog okvira za praćenje i evaluaciju mjera donesenih u okviru ZPP-a, te s obzirom na prijelazne mjere.

Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na razini stručnjaka. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata, Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na primjeren način.

- (3) ZPP se sastoji od raznih mjera, od kojih se neke odnose na ruralni razvoj. Važno je osigurati financiranje tih mjera kako bi se doprinijelo ostvarenju ciljeva ZPP-a. Budući da te mjere imaju određene zajedničke elemente, ali se u nekim vidovima razlikuju, njihovo financiranje bi trebalo objediniti u istom skupu odredaba. Prema potrebi, te bi odredbe trebale omogućiti različito postupanje. Uredbom (EZ) br. 1290/2005 stvorena su dva europska poljoprivredna fonda, i to EFJP i EPFRR (Fondovi). Te bi Fondove trebalo zadržati.
- (4) Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 i odredbe donesene u skladu s njom trebale bi se primjenjivati na mjere iz ove Uredbe. Posebno, ovom se Uredbom osobito utvrđuju odredbe koje se odnose na zajedničko upravljanje s državama članicama koje se temelji na načelima dobrog financijskog upravljanja, transparentnosti i nediskriminacije kao i odredbe o ulozi akreditiranih tijela, proračunskim načelima, odredbe koje se moraju poštovati u okviru ove Uredbe.
- (5) Kako bi se osigurala dosljednost između praksi država članica i usklađena primjena klauzule o višoj sili od strane država članica, ova bi Uredba trebala sadržavati odredbe, prema potrebi, o izuzećima u slučajevima više sile i izvanrednih okolnosti kao i netaksativni popis mogućih slučajeva više sile i izvanrednih okolnosti koje nadležna nacionalna tijela trebaju uvažiti. Ta tijela bi trebala donositi odluke o višoj sili ili izvanrednim okolnostima za svaki slučaj posebno na temelju relevantnih dokaza i primjenjujući koncept više sile u svjetlu poljoprivrednog prava Unije, uključujući sudsku praksu Suda.
- (7) Rashodi ZPP-a trebaju se financirati iz proračuna Unije, uključujući rashode u okviru ruralnog razvoja iz Fondova, bilo izravno ili u kontekstu zajedničkog upravljanja s državama članicama. Trebalo bi točno utvrditi

vrste mjera koje se mogu financirati iz Fondova. Trebalo bi predvidjeti odredbu o akreditaciji agencija za plaćanja od strane država članica za uvođenje postupaka za dobivanje izjava o upravljanju, pribavljanje ovjere sustava upravljanja i praćenja te ovjeravanje godišnjih financijskih izvješća od strane neovisnih tijela. Nadalje, kako bi se zajamčila transparentnost nacionalnih provjera, osobito u vezi s postupcima odobrenja, potvrđivanja i plaćanja, te radi smanjenja opterećenja administracije i revizije za Komisiju i za države članice u kojima se pojedinačno traži akreditacija svake agencije za plaćanja, treba prema potrebi ograničiti broj tijela kojima su prenesene ove odgovornosti, poštujući ustavna rješenja svake države članice. Kako bi se izbjegli nepotrebni troškovi reorganizacije, državama članicama trebalo bi dozvoliti da zadrže agencije za plaćanja koje su akreditirane prije stupanja na snagu ove Uredbe.

- (8) Ako država članica akreditira više od jedne agencije za plaćanja, važno je da imenuje jedno javno koordinacijsko tijelo kako bi se zajamčila usklađenost upravljanja fondovima, uspostavila veza između Komisije i raznih akreditiranih agencija za plaćanja te zajamčila brza dostupnost podataka o djelovanju različitih agencija za plaćanja koje Komisija zatraži. Javno koordinacijsko tijelo trebalo bi također poduzimati i koordinirati mjere s ciljem rješavanja svih nedostataka općeg karaktera i obavješćivati Komisiju o svim popratnim aktivnostima. Pored toga, to bi tijelo trebalo poticati i, gdje je to moguće, osigurati ujednačenu primjenu zajedničkih pravila i standarda.
- (9) Samo kad se koriste agencije za plaćanja koje su akreditirale od države članice postoje dovoljna jamstva provedbe potrebnih provjera prije dodjele potpora Unije korisnicima. Stoga ovom Uredbom treba izričito odrediti da samo rashodi koje su ostvarile agencije za plaćanja mogu biti predmet nadoknade iz proračuna Unije.
- (10) Kako bi se pomoglo korisnicima da postanu što svjesniji veze između poljoprivrednih praksi i upravljanja poljoprivrednim gospodarstvima s jedne strane i standarda koji se odnose na okoliš, klimatske promjene, dobro poljoprivredno stanje zemljišta, sigurnost hrane, javno zdravlje, zdravlje životinja, zdravlje bilja i dobrobiti životinja s druge strane, nužno je da države članice osnuju sveobuhvatni sustav za savjetovanje poljoprivrednika koji bi pružao savjete korisnicima. Ovaj sustav za savjetovanje poljoprivrednika ne bi nikako trebao utjecati na obveze i odgovornosti korisnika da se pridržavaju ovih standarda. Države članice isto tako trebaju osigurati jasnu razdvojenost savjetovanja od provjere.

- (11) Sustav za savjetovanje poljoprivrednika treba obuhvatiti barem obveze na razini poljoprivrednog gospodarstva koje proizlaze iz zahtjeva i standarda iz područja više-struke sukladnosti. Taj bi sustav isto tako trebao obuhvatiti zahtjeve koji se moraju poštovati s obzirom na poljoprivredne prakse korisne za klimu i okoliš i održavanje poljoprivredne površine na temelju Uredbe (EU) br. 1307/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, kao i mjere na razini poljoprivrednog gospodarstva za modernizaciju poljoprivrednih gospodarstava, razvijanje konkurentnosti, sektorsku integraciju, inovacije, tržišnu orijentaciju i poticanje poduzetništva.

Taj bi sustav također trebao obuhvatiti zahtjeve nametnute korisnicima od strane država članica za provedbu posebnih odredaba Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ i za provedbu članka 55. Uredbe (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾, a posebno zahtjeve koji se tiču usklađenosti s općim načelima integrirane zaštite bilja iz članka 14. Direktive 2009/128/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾.

- (12) Korisnici sustavu za savjetovanje poljoprivrednika trebaju pristupiti na dobrovoljnoj osnovi. Svi korisnici, čak i poljoprivrednici koji ne primaju potporu u okviru ZPP-a, trebali bi imati mogućnost sudjelovanja u sustavu. Države članice bi, međutim, trebale moći postaviti prioritetne kriterije. Zbog prirode sustava, podaci koji se pribave tijekom savjetodavnog djelovanja moraju ostati povjerljivi, osim u slučaju ozbiljnog kršenja zakona Unije ili nacionalnog zakona. Kako bi se zajamčila učinkovitost sustava, savjetnici trebaju imati odgovarajuće kvalifikacije i biti redovito osposobljavani.
- (13) Komisija bi trebala državama članicama staviti na raspolaganje financijska sredstva potrebna za pokrivanje rashoda koje su ostvarile akreditirane agencije za plaćanja u vezi s EFJP-om u obliku nadoknada prema knjiženju rashoda koje su te agencije ostvarile. Do isplate tih nadoknada u obliku mjesečnih plaćanja, države članice moraju mobilizirati financijska sredstva ovisno o potrebama svojih akreditiranih agencija za plaćanja. Države

članice i korisnici koji sudjeluju u provedbi ZPP-a sami snose administrativne troškove i troškove osoblja.

- (14) Korištenje agro-meteorološkog sustava te nabava i unapređenje satelitskih snimaka osobito bi trebali osigurati Komisiji sredstva za upravljanje poljoprivrednim tržištima te olakšati nadzor poljoprivrednih rashoda kao i srednjoročni i dugoročni nadzor poljoprivrednih resursa. Također, s obzirom na iskustvo stečeno primjenom Uredbe Vijeća (EZ) br. 165/94 ⁽⁵⁾, neke od njezinih odredaba trebalo bi uključiti u ovu Uredbu, te, posljedično, Uredbu (EZ) br. 165/94 trebalo bi staviti izvan snage.
- (15) U kontekstu poštovanja proračunske discipline potrebno je odrediti godišnju gornju granicu za rashode koje financira EFJP uzimajući u obzir najviše iznose utvrđene za ovaj fond u okviru višegodišnjeg financijskog okvira predviđenog Uredbom Vijeća (EZ, Euratom) br. 1311/2013 ⁽⁶⁾.
- (16) Proračunska disciplina također zahtijeva poštovanje godišnje gornje granice za rashode koje financira EFJP u svim okolnostima te u svim fazama proračunskog postupka i izvršenja proračuna. Stoga je nacionalnu gornju granicu za izravna plaćanja po državi članici, kako stoji u Uredbi (EU) br. 1307/2013, potrebno smatrati financijskom gornjom granicom za takva izravna plaćanja za dotičnu državu članicu, kako bi naknada takvih plaćanja bila u skladu s tom financijskom gornjom granicom. Nadalje, proračunska disciplina zahtijeva da svi pravni akti Unije u području ZPP-a koje predlaže Komisija ili donose Unija ili Komisija i koje financira EFJP, budu u skladu s godišnjom gornjom granicom za rashode koji se financiraju iz ovog fonda.
- (17) Kako bi se zajamčilo da iznosi za financiranje ZPP-a budu u skladu s godišnjom gornjom granicom, trebalo bi zadržati financijski mehanizam iz Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 ⁽⁷⁾ uz prilagodbu razine izravne potpore. Ako Europski parlament i Vijeće to ne učine do 30. lipnja kalendarske godine na koju se prilagodbe odnose, Komisija bi trebala biti ovlaštena odrediti te prilagodbe.

⁽¹⁾ Uredba br. 1307 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju pravila za izravna plaćanja poljoprivrednicima u programima potpore u okviru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage Uredbi Vijeća (EZ) br. 637/2008 i (EZ) br. 73/2009 (Vidi stranicu 608 ovog Službenog lista).

⁽²⁾ Direktiva 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike (SL L 327, 22.12.2000., str. 1.).

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i stavljanju izvan snage Direktiva Vijeća 79/117/EEZ i 91/414/EEZ (SL L 309, 24.11.2009. str. 1.).

⁽⁴⁾ Direktiva 2009/128/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike (SL L 309, 24.11.2009., str. 71.).

⁽⁵⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 165/94 od 24. siječnja 1994. o sufinanciranju pregleda s daljinskim istraživanjem od strane Zajednice (SL L 24, 29.1.1994., str. 6.).

⁽⁶⁾ Uredba Vijeća (EU, Euratom) br. 1311/2013 of 2. prosinca 2013. o utvrđivanju višegodišnjeg financijskog okvira za razdoblje od 2014. do 2020. (Vidi stranicu 884 ovog Službenog lista).

⁽⁷⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 73/2009 od 19. siječnja 2009. o utvrđivanju zajedničkih pravila za programe izravne potpore za poljoprivrednike u okviru zajedničke poljoprivredne politike i utvrđivanju određenih programa potpore za poljoprivrednike, o izmjeni uredaba (EZ) br. 1290/2005, (EZ) br. 247/2006, (EZ) br. 378/2007 i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1782/2003 (SL L 30, 31.1.2009., str. 16.).

- (18) S ciljem podupiranja poljoprivrednog sektora u slučaju većih kriza koje utječu na poljoprivrednu proizvodnju ili distribuciju, trebalo bi uspostaviti pričuvu za krize i to primjenom, na početku svake godine, smanjenja izravnih plaćanja pomoću mehanizma financijske discipline.
- (19) U članku 169. stavku 3. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 određeno je da se odobrena sredstva za koja nije preuzeta obveza, a koja se odnose na aktivnosti iz članka 4. stavka 1. ove Uredbe smiju prenijeti samo na sljedeću financijsku godinu i da takav prijenos može dovesti do dodatnih plaćanja samo krajnjim korisnicima na koje se u prethodnoj financijskoj godini primjenjivalo usklađenje izravnih plaćanja iz članka 25. ove Uredbe. Ako se odobrena sredstva tako prenesu na sljedeću financijsku godinu, nacionalni administratori trebali bi izvršiti plaćanja dvjema skupinama korisnika izravnih plaćanja u jednoj financijskoj godini: s jedne strane nadoknaditi prenesen neiskorišteni iznos financijske discipline poljoprivrednicima koji su bili podložni financijskoj disciplini tijekom prethodne financijske godine i, s druge strane izvršiti izravna plaćanja u financijskoj godini N poljoprivrednicima koji su ih potraživali. Kako bi se izbjeglo pretjerano administrativno opterećenje za nacionalne administratore, trebalo bi predvidjeti odstupanje od četvrtog podstavka članka 169. stavka 3. Uredbe (EU) br. 966/2012, kojom bi se nacionalnim administratorima dozvolilo da nadoknade iznos prenesen na financijsku godinu N poljoprivrednicima podložnim financijskoj disciplini u godini N umjesto poljoprivrednicima koji su joj podložni u godini N-1.
- (20) Mjere poduzete za određivanje financijskog doprinosa Fondova u pogledu izračuna financijskih gornjih granica ne utječu na ovlasti proračunskog tijela određenog UFEU-om. Te se mjere stoga trebaju temeljiti na referentnim iznosima utvrđenima u skladu s Međuinstitucionalnim sporazumom od 19. studenoga 2013. između Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije o proračunskoj disciplini, o suradnji u proračunskim pitanjima i o dobrom financijskom upravljanju i Uredbi (EU, Euratom) 1311/2013.
- (21) Proračunska disciplina zahtijeva i stalnu provjeru srednjoročnog proračunskog stanja. Stoga bi Komisija pri podnošenju nacrta proračuna za određenu godinu trebala predstaviti svoje prognoze i analize Europskom parlamentu i Vijeću te bi prema potrebi zakonodavcu trebala predložiti odgovarajuće mjere. Nadalje bi Komisija u svakom trenutku trebala u cijelosti primijeniti svoje upravljačke ovlasti kako bi se zajamčilo poštovanje godišnje gornje granice te, u slučaju potrebe, Europskom parlamentu i Vijeću ili Vijeću predložiti odgovarajuće mjere za poboljšanje proračunskog stanja. Ako na kraju proračunske godine nije moguće poštovati godišnju gornju granicu zbog nadoknada koje su zatražile države članice, Komisija treba moći poduzeti mjere koje bi omogućile privremenu raspodjelu raspoloživog proračuna na države članice u skladu s njihovim zahtjevima za nadoknadama koje još nisu isplaćene i kao i mjere koje osiguravaju usklađenost s utvrđenom gornjom granicom za dotičnu godinu. Plaćanja za tu godinu trebaju se knjižiti u sljedećoj proračunskoj godini, te bi trebalo točno utvrditi ukupni iznos financiranja Unije po državi članici, kao i raspodjelu između država članica kompenzacija kako bi se osiguralo poštovanje utvrđenog iznosa.
- (22) Komisija bi u provedbi proračuna trebala uvesti mjesečni sustav ranog upozoravanja i nadzora poljoprivrednih rashoda kako bi u slučaju opasnosti od prekoračenja godišnje gornje granice Komisija mogla najhitnije poduzeti primjerene mjere u okviru svojih raspoloživih upravljačkih ovlasti, te predložiti druge mjere ako se ove mjere pokažu nedostatnima. Komisija bi u periodičnom izvješću Europskom parlamentu i Vijeću trebala usporediti razvoj do sada ostvarenih rashoda s obzirom na profile te dati procjenu predvidive provedbe u preostalom razdoblju proračunske godine.
- (23) Tečaj koji Komisija primjenjuje pri sastavljanju proračunskih dokumenata trebao bi odražavati zadnje raspoložive podatke, uz istodobno uvažavanje razdoblja koje teče od pripreme do podnošenja dokumenata.
- (24) Uredbom (EU) br. 1303/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ utvrđena su pravila koja se primjenjuju na financijsku potporu iz fondova koje obuhvaća ova Uredba, uključujući EPFRR. Ta se pravila odnose i na prihvatljivost rashoda, financijsko upravljanje kao i sustave upravljanja i kontrole. Uzimajući u obzir financijsko upravljanje EPFRR-om, u svrhu pravne jasnoće i usklađenosti među Fondovima obuhvaćenima ovom Uredbom, mora se uspostaviti veza s dotičnim odredbama o proračunskim izdvajanjima, rokovima isplata i opozivu Uredbe (EU) br. 1303/2013.
- (25) Programi ruralnog razvoja financiraju se iz proračuna Unije na temelju obveza učinjenih u godišnjim obrocima. Države članice trebaju imati mogućnost raspolaganja predviđenim sredstvima Unije odmah po započinjanju programa. Stoga je potrebno uvesti primjereno ograničen sustav predfinanciranja kojim se jamči stalni tok sredstava i tako omogućuje pravodobna isplata iznosa korisnicima u okviru programa.
- ⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1303/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o 17. prosinca 2013. utvrđivanju zajedničkih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu, Europskom poljoprivrednom fondu za ruralni razvoj i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo, obuhvaćenima Zajedničkim strateškim okvirom i o utvrđivanju općih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu i Kohezijskom fondu te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1083/2006 (Vidi stranicu 320 ovog Službenog lista).

- (26) Bez obzira na predfinanciranje, treba razlikovati plaćanja Komisije akreditiranim agencijama za plaćanja. Potrebno je utvrditi privremena plaćanja i plaćanje preostalog iznosa te odrediti pravila za njihovo izvršavanje. Pravilo o automatskom opozivu izdvojenih sredstava treba doprinijeti ubrzanju provedbi programa i dobrom financijskom upravljanju. Pravila o nacionalnim okvirima država članica u vezi s regionalnim programima, kako je utvrđeno Uredbom (EU) br. 1305/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, državama članicama također daju sredstvo za osiguravanje provedbe i dobrog financijskog upravljanja.
- (27) Pomoć Unije trebalo bi pravodobno isplatiti korisnicima kako bi je mogli učinkovito upotrijebiti. Ako države članice ne poštuju robove za plaćanje utvrđene u pravu Unije, to može uzrokovati ozbiljne poteškoće korisnicima i ugroziti godišnji proračun Unije. Stoga se rashodi nastali bez poštovanja rokova za plaćanje trebaju isključiti iz financiranja Unije. Trebalo bi zadržati načelo proporcionalnosti iz Uredbe (EZ) br. 1290/2005 i primijeniti ga i na Fondove, Komisija bi trebala imati mogućnost predvidjeti iznimke od ovog općeg pravila.
- (28) Uredba (EZ) br. 1290/2005 određuje smanjenja ili suspenzije mjesečnih ili privremenih plaćanja za Fondove. Usprkos prilično širokom opsegu ovih odredbi, u praksi one služe uglavnom za smanjenje plaćanja kod nepoštovanja rokova isplata, gornjih granica i sličnih „računovodstvenih pitanja” koja se mogu lako otkriti u izjavama o rashodima. Te odredbe isto tako omogućuju smanjenja i suspenzije u slučaju ozbiljnih i dugotrajnih nedostataka u nacionalnim kontrolnim sustavima. Nametanje takvih smanjenja i suspenzija, međutim, podložno je prilično ograničavajućim materijalnim uvjetima za takvo djelovanje i predviđaju posebni postupak u dva koraka koji treba slijediti. Europski parlament i Vijeće su od Komisije opetovano tražili da suspendira plaćanja državama članicama koje ne ispunjavaju obveze. S obzirom na navedeno nužno je razjasniti sustav koji je opisan u Uredbi (EZ) br. 1290/2005 za smanjivanje i obustave te objediniti pravila o smanjivanjima i suspenzijama i za EFJP i za EPFRR u jedan članak. Sustav smanjenja za „računovodstvena pitanja” trebao bi se zadržati u skladu s postojećom administrativnom praksom. Mogućnost smanjenja ili suspenzije plaćanja u slučaju ozbiljnih i trajnih nedostataka u nacionalnim kontrolnim sustavima trebalo bi pojačati kako bi se Komisiji omogućilo da brzo suspendira plaćanja kada se otkriju ozbiljni nedostaci. Takvu mogućnost trebalo bi i proširiti na uključivanje nemara u sustav za povrat sredstava neredovnih plaćanja.
- (29) Sektorsko poljoprivredno zakonodavstvo zahtijeva od država članica da šalju podatke o broju provedenih provjera i njihovom rezultatu u točno utvrđenim rokovima. Ti se statistički podaci o provjerama koriste kako bi se utvrdila razina grešaka na razini države članice te, općenitije, u svrhu provjere upravljanja Fondovima. Statistički podaci o provjerama važan su izvor informacija za Komisiju da se uvjeri upravlja li se Fondovima ispravno te su ključni element godišnje izjave o upravljanju. Budući da su statistički podaci od ključne važnosti i kako bi se osiguralo da države članice poštuju svoje obveze i prosljeđuju ih na vrijeme, nužno je predvidjeti odvratajuće mjere za zakašnelu dostavu zatraženih podataka koji je razmjeran opsegu manjka podataka. Stoga je potrebno uvesti odredbe kojima Komisija može suspendirati dio mjesečnog ili privremenog plaćanja za koje traženi statistički podaci nisu bili poslani na vrijeme.
- (30) Kako bi se omogućilo ponovno korištenje sredstava Fondova, potrebno je odrediti pravila za dodjelu određenih iznosa. Popis koji je naveden u Uredbi (EZ) br. 1290/2005 trebalo bi dopuniti iznosima koji se odnose na zakašnjela plaćanja te na poravnanje računa s obzirom na rashode u okviru EFJP-a. Isto tako Uredba Vijeća (EEZ) br. 352/78 ⁽²⁾ utvrđuje pravila o odredištu iznosa koji proizlaze iz izgubljenih sredstava osiguranja. Ove se odredbe moraju uskladiti i objediniti s postojećim odredbama o namjenskim prihodima. Stoga bi Uredbu (EEZ) br. 352/78 trebalo staviti izvan snage.
- (31) Uredba Vijeća (EZ) br. 814/2000 ⁽³⁾ i njezina provedbena pravila određuju mjere informiranja u vezi sa ZPP-om koje se mogu financirati na temelju članka 5. točke (c) Uredbe (EZ) br. 1290/2005. Uredba (EZ) br. 814/2000 sadrži popis ovih mjera i njihovih ciljeva te određuje pravila njihova financiranja i provedbe odgovarajućih projekata. Od donošenja te Uredbe donesena su pravila Uredbom (EU, Euratom) br. 966/2012 za bespovratna sredstva i javnu nabavu. Ova pravila trebala bi se primijeniti i na mjere informiranja u okviru ZPP-a. Radi jednostavnosti i usklađenosti Uredbu (EZ) br. 814/2000 trebalo bi staviti izvan snage istovremeno zadržavajući posebne odredbe koje se odnose na ciljeve i vrste mjera koje se financiraju. Ove mjere trebale bi uzeti u obzir potrebu za osiguranjem veće učinkovitosti u komunikaciji sa širom javnošću i snažnije sinergije između

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1305/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o potpori ruralnom razvoju iz Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1698/2005 (Vidi stranicu 487 ovog Službenog lista).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 352/78 od 20. veljače 1978. o davanju kredita za vrijednosne papire, pologe i jamstva koja se nude u okviru zajedničke poljoprivredne politike i na koja je nakon toga izgubljeno pravo (SL L 50, 22.2.1978., str. 1.).

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 814/2000 od 17. travnja 2000. o mjerama informiranja u vezi sa zajedničkom poljoprivrednom politikom (SL L 100, 20.4.2000., str. 7.).

komunikacijskih djelovanja poduzetih na inicijativu Komisije te potrebe za osiguranjem učinkovitog priopćavanja političkih prioriteta Unije. One bi stoga također trebale obuhvatiti mjere informiranja koje se odnose na ZPP u okviru korporativnog priopćavanja kako je navedeno u Komunikaciji Komisije: Proračun za Europu 2020. („Komunikacija Komisije o proračunu za Europu”) – Dio II: Sažeci politika.

- (32) Financiranje mjera i operacija u okviru ZPP-a djelomično obuhvaća podijeljeno upravljanje. Kako bi se zajamčilo primjereno upravljanje sredstvima Unije, Komisija treba provjeravati upravljanje Fondovima koje provode tijela država članica odgovorna za izvršavanje plaćanja. Primjereno je utvrditi vrstu provjera koje obavlja Komisija i uvjete koji joj omogućuju preuzimanje odgovornosti za provedbu proračuna te pojasniti obveze država članica u vezi sa suradnjom.
- (33) Kako bi Komisija mogla ispuniti svoju obvezu provjere postojanja i pravilnog djelovanja sustava upravljanja i inspekcije za rashode Unije u državama članicama, uz inspekciju koju provode same države članice potrebno je predvidjeti i provjere koje bi provodile osobe koje Komisija ovlasti da djeluju u njeno ime i koje će od država članica moći zatražiti pomoć u svom poslu.
- (34) Potrebno je u najvećoj mogućoj mjeri koristiti se informacijskom tehnologijom za pripremu podataka koji se šalju Komisiji. Pri obavljanju provjera Komisija treba imati potpun i neposredan pristup podacima o rashodima zabilježenima i u papirnatom i u elektroničkom obliku.
- (35) Kako bi se uspostavio financijski odnos između akreditiranih agencija za plaćanja i proračuna Unije, Komisija treba izvršiti godišnje poravnanje računa tih agencija za plaćanja (financijsko poravnanje računa). Odluka o poravnanju računa treba obuhvaćati cjelovitost, točnost i istinitost računa, ali ne i usklađenost rashoda s pravom Unije.
- (36) Komisija je odgovorna za provedbu proračuna Europske unije u suradnji s državama članicama u skladu s

člankom 317. UFEU-a. Komisija je ovlaštena odlučiti putem provedbenih akata, jesu li rashodi koje su ostvarile države članice u skladu s pravom Unije. Države bi članice trebale imati pravo opravdati svoje odluke o plaćanjima te pravo na pristup mirenju kada nema suglasnosti između njih i Komisije. Kako bi države članice dobile pravna i financijska jamstva za rashode ostvarene u proteklom razdoblju, potrebno je odrediti najdulji rok u kojemu Komisija odlučuje o financijskim posljedicama nepoštovanja propisa. Postupak potvrde o sukladnosti trebao bi, što se tiče EPFRR-a, biti u skladu s odredbama o financijskim ispravicima Komisije kako stoji u dijelu 2. Uredbe (EU) br. 1303/2013.

- (37) Vezano uz EFJP, iznose koji su vraćeni treba vratiti u fond ako rashodi nisu u skladu s pravom Unije i ako nisu utemeljeni. Kako bi se osiguralo dovoljno vremena za sve potrebne administrativne postupke, uključujući unutarnje provjere, države članice bi trebale zatražiti povrat od korisnika u roku od 18 mjeseca, nakon što su agencija za plaćanja ili tijelo odgovorno za povrat odobrili i, ovisno o slučaju, zaprimili izvješće o kontroli ili sličan dokument u kojemu se navodi da je došlo do nepravilnosti. Potrebno je izraditi odredbe za sustav financijske odgovornosti ako su počinjene nepravilnosti i ako nije izvršen potpuni povrat. U vezi s tim treba uvesti postupak koji Komisiji omogućuje čuvanje interesa proračuna Unije odlučivanjem o djelomičnom terećenju dotične države članice za iznose koji su izgubljeni zbog nepravilnosti i nisu vraćeni u razumnom roku⁽¹⁾. U određenim slučajevima nepažnje države članice, opravdano je također teretiti dotičnu državu članicu za cjelokupni iznos. Međutim, ako se države članice pridržavaju obveza u skladu sa svojim internim postupcima, financijsko bi se opterećenje trebalo pravedno raspodijeliti između Unije i države članice. Ista pravila treba primijeniti na EPFRR, podložno međutim zahtjevu da iznosi koji su vraćeni ili ukinuti zbog nepravilnosti trebaju ostati na raspolaganju odobrenim programima ruralnog razvoja dotične države članice budući da su ti iznosi dodijeljeni toj državi članici. Isto tako treba utvrditi odredbe o obvezi izvješćivanja država članica.
- (38) Postupci povrata koje primjenjuju države članice mogu uzrokovati višegodišnju odgodu povrata, bez jamstva za uspješnost ishoda. Također, troškovi provedbe tih postupaka mogu biti nerazmjerni naplaćenim ili naplativim iznosima. Stoga državama članicama treba dopustiti da zaustave postupke povrata u određenim slučajevima.

⁽¹⁾ Datum stupanja na snagu ove Uredbe.

- (39) U svrhu zaštite financijskih interesa proračuna Unije, države članice trebaju poduzeti mjere kako bi se uvjerile da su transakcije koje se financiraju iz Fondova stvarno provedene i pravilno izvršene. Osim toga, države članice trebaju spriječiti, otkriti i učinkovito razriješiti svaku nepravilnost ili nepoštovanje obveza od strane korisnika. U tu svrhu trebala bi se primjenjivati Uredba Vijeća (EZ, Euratom) br. 2988/95⁽¹⁾. U slučaju kršenja sektorskog poljoprivrednog zakonodavstva, ako pravnim aktima Unije nisu propisana detaljna pravila o administrativnim kaznama, države članice mogu uvesti nacionalne kazne koje bi trebale biti učinkovite, odvraćajuće i proporcionalne.
- (40) Trebalo bi izbjegavati financiranje aktivnosti u okviru ZPP-a koje stvaraju dodatne troškove u drugim područjima politike obuhvaćenim općim proračunom Europske unije, a posebno okolišu i javnom zdravlju. Nadalje, uvođenje novih sustava plaćanja i pripadajući nadzor i sustavi kazni ne bi trebali dovesti do nepotrebnih, dodatnih, složenih administrativnih postupaka i birokracije.
- (41) Pravila koja se odnose na opća načela primjenjiva na provjere, povlačenja neopravdanih plaćanja te uvođenja kazni sadržane su u različitim sektorskim poljoprivrednim propisima. Ta pravila trebalo bi skupiti u isti pravni okvir na horizontalnoj razini. Ona bi trebala obuhvaćati obveze država članica s obzirom na administrativne provjere i provjere na licu mjesta čija je svrha provjeriti sukladnost s odredbama mjera ZPP-a, i trebala bi obuhvaćati pravila o povratu potpore te o smanjenju i ukidanju potpore. Potrebno je utvrditi i pravila o provjerama obveza koje nisu nužno povezane s plaćanjima potpore.
- (42) Razne odredbe sektorskog poljoprivrednog zakonodavstva zahtijevaju dostavljanje osiguranja kako bi se osiguralo plaćanje dospjelog iznosa u slučaju neispunjenja obveze. Na sve ove odredbe trebalo bi se primjenjivati jedinstveno horizontalno pravilo kako bi se ojačao okvir za sredstva osiguranja.
- (43) Država članica trebala bi izraditi i provoditi integrirani administrativni i kontrolni sustav („integrirani sustav”) za određena plaćanja predviđena Uredbom (EU) br. 1307/2013 i Uredbom (EU) br. 1305/2013. U svrhu poboljšanja učinkovitosti i nadzora potpore Unije države članice moraju imati ovlast korištenja tog integriranog sustava te drugih programa potpore Unije.
- (44) Trebalo bi zadržati osnovne elemente tog integriranog sustava, a naročito odredbe koje se odnose na računalnu bazu podataka, identifikacijski sustav poljoprivrednih parcela, zahtjeve za pomoć ili zahtjeve za isplatu te na sustav za identifikaciju i bilježenje prava na plaćanja, istovremeno uzimajući u obzir razvoj politike, a posebno uvođenje plaćanja za poljoprivredne prakse korisne za klimu i okoliš te ekološke pogodnosti obilježja krajobraza. Države članice trebale bi se prilikom uspostave tih sustava primjereno koristiti tehnologijom, s ciljem smanjivanja administrativnog tereta i osiguravanja djelotvornih i učinkovitih kontrola.
- (45) U svrhu stvaranja referentnog sloja u identifikacijskom sustavu za poljoprivredne parcele prilagođenog područjima od ekološkog značaja, države članice trebale bi moći uzeti u obzir sve podatke koji bi mogli biti zahtijevani od poljoprivrednika u njihovim zahtjevima za godine potraživanja od 2015. do 2017., kao što su navođenje onih obilježja krajobraza ili ostalih područja koja bi se mogla svrstati u područja od ekološkog značaja te, prema potrebi, veličinu tih obilježja i ostalih područja.
- (46) Nadležna nacionalna tijela trebala bi korisnicima u potpunosti izvršiti plaćanja predviđena u okviru programa potpore Unije, a koja su obuhvaćena integriranim sustavom, podložno bilo kakvom smanjenju predviđenom ovom Uredbom te u propisanim razdobljima. Kako bi upravljanje izravnim plaćanjima bilo što fleksibilnije, države članice moraju imati mogućnost izvršavanja isplata obuhvaćenih integriranim sustavom do dva obroka otplate godišnje.
- (47) Kontrola trgovinskih dokumenata poduzeća koja primaju ili izvršavaju plaćanja može biti vrlo učinkovito sredstvo nadzora transakcija koje su dio sustava financiranja EFJP-a. Odredbe o kontroli trgovinskih dokumenata navedene su u Uredbi Vijeća (EZ) br. 485/2008⁽²⁾. Ta kontrola predstavlja dodatak provjerama koje su već provele države članice. Nadalje, ta se Uredba ne odnosi na nacionalne propise vezane uz kontrolu opsežnije nego su oni utvrđeni toj Uredbi.
- (48) U okviru Uredbe (EZ) br. 485/2008 države članice trebale bi poduzeti nužne mjere kako bi osigurale učinkovitu zaštitu financijskih interesa proračuna Unije, a posebno radi provjere istinitosti i pravilnosti operacija koje se financiraju iz EFJP-a. U svrhu jasnoće i racionalnosti dotične odredbe potrebno je objediniti u isti zakon. Stoga Uredbu (EZ) br. 485/2008 treba staviti izvan snage.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (Euratom, EZ) br. 2988/95 od 18. prosinca 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL L 312, 23.12.1995., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 485/2008 od 26. svibnja 2008. o kontroli transakcija koju provode države članice, a koje su dio sustava financiranja Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (SL L 143, 3.6.2008., str. 1.).

- (49) Trebalo bi odrediti dokumente koji se koriste kao temelj za ovakvu kontrolu kako bi se kontrola obavila u potpunosti. Poduzeća koja se kontroliraju treba odabrati na temelju prirode izvršenih transakcija na njihovu odgovornost i na temelju raspodjele po sektoru poduzeća koje prima ili izvršava plaćanja sukladno njegovom financijskom značaju u sustavu financiranja od strane EFJP-a.
- (50) Treba odrediti ovlasti službenih osoba nadležnih za kontrolu te obvezu poduzeća da omoguće uvid u trgovinske dokumente službenim osobama u određenom razdoblju te da im pruže informacije koje se od njih zatraže. Trebalo bi u određenim slučajevima moći oduzeti trgovinske dokumente.
- (51) Uzimajući u obzir međunarodnu strukturu poljoprivredne trgovine te u interesu funkcioniranja unutarnjeg tržišta, nužno je organizirati suradnju među državama članicama. Isto je tako nužno uspostaviti središnji dokumentacijski sustav na razini Unije koji se odnosi na poduzeća koja primaju ili izvršavaju plaćanja, a koja imaju poslovni nastan u trećim zemljama.
- (52) Iako je odgovornost države članice donošenje kontrolnih programa, nužno je da se ti programi proslijede Komisiji kako bi ona mogla preuzeti svoju ulogu nadzornika i koordinatora, kako bi osigurala da su ti programi doneseni na temelju primjerenih kriterija i kako bi jamčila da je kontrola usmjerena na sektore ili poduzeća gdje je rizik od prijave visok. Nužno je da svaka država članica ima poseban odjel odgovoran za nadzor kontrole trgovinskih dokumenata predviđenih ovom Uredbom ili za koordinaciju te kontrole. Ti posebni odjeli trebaju biti organizirani neovisno o odjelima koji provode kontrolu prije plaćanja. Podaci prikupljeni tijekom te kontrole trebaju biti zaštićeni službenom tajnom.
- (53) Uredbom Vijeća (EZ) br. 1782/2003 ⁽¹⁾, koja je zamijenjena Uredbom (EZ) br. 73/2009, utvrđeno je načelo da cjelovito plaćanje korisnicima određenih potpora u okviru ZPP-a mora biti povezano s ispunjenjem pravila koja se odnose na upravljanje zemljištem, poljoprivrednu proizvodnju i poljoprivrednu djelatnost. To načelo naknadno se odražava u Uredbi Vijeća (EZ) br. 1698/2005 ⁽²⁾ i Uredbi Vijeća (EZ) br. 1234/2007 ⁽³⁾.
- U skladu sa sustavom „višestruke sukladnosti” države članice trebaju uvesti kazne u obliku smanjenja ili ukidanja potpora primljenih u okviru ZPP-a u cijelosti ili djelomično.
- (54) Sustav višestruke sukladnosti uključuje osnovne standarde ZPP-a za okoliš, promjenu klime, dobro poljoprivredno i okolišno stanje zemljišta, javno zdravlje, zdravlje životinja, zdravlje biljaka i dobrobit životinja. Višestruka sukladnost smjera doprinijeti razvoju održive poljoprivrede uz bolju osviještenost na strani korisnikâ za potrebe poštovanja ovih osnovnih standarda. Ona isto tako nastoji doprinijeti većoj usklađenosti ZPP-a s očekivanjima društva uz poboljšanje dosljednosti te politike s politikama okoliša, javnog zdravlja, zdravlja životinja, zdravlja biljaka i politikom dobrobiti životinja. Sustav višestruke sukladnosti sastavni je dio ZPP-a i stoga ga treba zadržati. Međutim, u njegovom području primjene, koje se zasad sastoji od odvojenog popisa propisanih zahtjeva o upravljanju i standarda dobrog poljoprivrednog i okolišnog stanja zemljišta, treba povećati učinkovitost kako bi se zajamčila dosljednost sustava višestruke sukladnosti i kako bi bila vidljivija. U ovu svrhu zahtjevi i standardi trebali bi biti organizirani u jedinstvenom popisu i grupirani po područjima i problematici. Iskustvo je isto tako pokazalo da niz zahtjeva koji spadaju u područje višestruke sukladnosti nisu dovoljno relevantni za poljoprivrednu djelatnost ili područje poljoprivrednog imanja ili se više tiču nacionalnih tijela nego korisnika. Stoga bi to područje primjene trebalo prilagoditi. Odredbe bi nadalje trebale predvidjeti održavanje trajnih pašnjaka u 2015. i 2016. godini.
- (55) Države članice moraju u potpunosti provesti propisane zahtjeve o upravljanju kako bi postali operativni na razini poljoprivrednog gospodarstva te osigurali nužno jednako postupanje s poljoprivrednicima.
- (56) Sukladno članku 22. Direktive 2000/60/EZ, Direktiva Vijeća 80/68/EEZ ⁽⁴⁾ stavlja se izvan snage 23. prosinca 2013. Kako bi se zadržala ista pravila u okviru višestruke

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1782/2003 od 29. rujna 2003. o zajedničkim pravilima za programe izravne potpore u sklopu zajedničke poljoprivredne politike i o uvođenju određenih programa potpore poljoprivrednicima te o izmjeni Uredaba (EEZ) br. 2019/93, (EZ) br. 1452/2001, (EZ) br. 1453/2001, (EZ) br. 1454/2001, (EZ) br. 1868/94, (EZ) br. 1251/1999, (EZ) br. 1254/1999, (EZ) br. 1673/2000, (EEZ) br. 2358/71 i (EZ) br. 2529/2001 (SL L 270, 21.10.2003., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1698/2005 od 20. rujna 2005. o potporama ruralnom razvoju Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL L 277, 21.10.2005., str. 1.).

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1234/2007 od 22. listopada 2007. o uspostavljanju zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta i o posebnim odredbama za određene poljoprivredne proizvode (Uredba o jedinstvenom ZOT-u) (SL L 299, 16.11.2007., str. 1.).

⁽⁴⁾ Direktiva Vijeća 80/68/EEZ od 17. prosinca 1979. o zaštiti podzemnih voda od onečišćenja izazvanog određenim opasnim tvarima (SL L 20, 26.1.1980., str. 43.).

sukladnosti koja se odnose na zaštitu podzemnih voda kako je utvrđeno u Direktivi 80/68/EEZ na zadnji dan njezine valjanosti, primjereno je prilagoditi opseg višestruke sukladnosti i definirati standarde dobrog poljoprivrednog i okolišnog stanja obuhvaćajući pritom zahtjeve iz članaka 4. i 5. te Direktive.

- (57) Sustav višestruke sukladnosti podrazumijeva određena administrativna ograničenja i za korisnike i za nacionalne uprave budući da je potrebno osigurati čuvanje podataka, da se moraju provoditi provjere te, kad je nužno, primijeniti kazne. Te kazne trebaju biti proporcionalne, učinkovite i odvraćajuće. Te kazne ne trebaju dovoditi u pitanje druge kazne koje su utvrđene pravom Unije ili nacionalnim pravom. Zbog usklađenosti je prikladno spojiti odgovarajuće odredbe Unije u jedinstveni pravni instrument. Za poljoprivrednike koji sudjeluju u programu za male poljoprivrednike kako je navedeno u glavi V. Uredbe (EU) br. 1307/2013, za napor koji je potrebno uložiti u okviru sustava višestruke sukladnosti može se smatrati da premašuje korist od zadržavanja tih poljoprivrednika unutar tog sustava. U svrhu pojednostavljenja ti poljoprivrednici stoga moraju biti izuzeti iz višestruke sukladnosti, a naročito iz kontrolnog sustava i mogućih kazni u vezi s višestrukom sukladnosti. Međutim, ovo izuzeće ne treba dovoditi u pitanje obvezu poštovanja primjenjivih odredbi sektorskog prava i mogućnost provjere i uvođenja kazne u okviru tog prava.
- (58) Uredbom (EZ) br. 1782/2003 utvrđuje se okvir standarda dobrog poljoprivrednog i okolišnog stanja zemljišta u okviru kojeg države članice usvajaju nacionalne standarde uzimajući u obzir posebne karakteristike dotičnog područja, uključujući uvjete tla i klime te postojećih poljoprivrednih sustava (iskorištavanje tla, plodoreda, poljoprivredne prakse) i strukture poljoprivrednih imanja. Cilj ovih standarda dobrog poljoprivrednog i okolišnog stanja zemljišta je doprinijeti prevenciji erozije tla, održati organske tvari u tlu i strukturi tla, osigurati najnižu razinu održavanja, izbjegavati uništenje staništa te okolišnog vode i upravljati njima. Šire područje primjene sustava višestruke sukladnosti kako je propisano u ovoj Uredbi mora stoga uključivati okvir unutar kojeg bi države članice trebale usvojiti nacionalne standarde dobrog poljoprivrednog i okolišnog stanja. Okvir Unije treba isto tako uključivati pravila za bolje upravljanje vodama, tlom, zalihama ugljika, bioraznolikšću i problemima krajobraza, kao i najnižom razinom održavanja tla.
- (59) Korisnici trebaju jasno razumjeti svoje obveze u pogledu sukladnosti s obzirom na pravila višestruke sukladnosti. U tu svrhu države članice moraju iscrpno, razumljivo i razložno priopćiti sve zahtjeve i standarde koji čine dio ovih pravila, uključujući gdje je to moguće, elektroničkim putem.
- (60) Za učinkovitu provedbu višestruke sukladnosti potrebna je provjera poštovanja obveza na razini korisnika. Kada država članica odluči iskoristiti mogućnost da ne prijavi smanjenje ili ukidanje kad je iznos manji od 100 EUR, nadležno kontrolno tijelo treba za uzorak korisnika u sljedećoj godini provjeriti je li se dotična nesukladnost otklonila.
- (61) Države članice trebaju Komisiji dostaviti određene podatke ili ih staviti Komisiji na raspolaganje kako bi se zajamčila usklađena suradnja Komisije i država članica u financiranju rashoda ZPP-a, a osobito kako bi se Komisiji omogućio detaljan nadzor financijskog upravljanja država članica i poravnanje računa akreditiranih agencija za plaćanja.
- (62) Radi prikupljanja podataka koji se šalju Komisiji te kako bi Komisija imala potpun i neposredan pristup podacima o rashodima i na papiru i u elektroničkom obliku, potrebno je utvrditi primjerena pravila za predočenje i slanje podataka te za predviđene rokove.
- (63) Budući da bi osobni podaci ili poslovne tajne mogli biti uključeni u primjenu nacionalnih sustava kontrole i potvrdu o sukladnosti, države članice i Komisija trebale bi jamčiti povjerljivost podataka primljenih u kontekstu tih djelovanja.
- (64) Potrebno je utvrditi pravila za uporabu eura u interesu dobrog financijskog upravljanja proračunom Unije i nepristranog postupanja i na razini države članice i na razini korisnika.
- (65) Tečaj eura prema nacionalnoj valuti može varirati tijekom razdoblja u kojem se obavlja operacija. Stoga se važeći tečaj koji se primjenjuje na dotične iznose mora odrediti uzimajući u obzir događaj kroz koji se postiže gospodarski cilj operacije. Važeći tečaj treba biti onaj na dan kada se ostvari taj događaj. Potrebno je odrediti takav operativni događaj ili odustati od njegove primjene poštujući određene kriterije i posebno brzinu kojom se odvijaju valutna kretanja. Ti kriteriji navedeni su u Uredbi Vijeća (EZ) br. 2799/98⁽¹⁾ te nadopunjuju slične odredbe Uredbe (EZ) br. 1290/2005. U svrhu jasnoće i racionalnosti potrebno je objediniti dotične odredbe u isti zakon. Stoga Uredbu (EZ) br. 2799/98 treba staviti izvan snage.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 2799/98 od 15. prosinca 1998. o uspostavi agromonetarnih mjera za euro (SL L 349, 24.12.1998., str. 1.).

- (66) Potrebno je utvrditi posebne propise za izvanredne monetarne situacije koje nastaju bilo unutar Unije ili na svjetskom tržištu i za koja je potrebno trenutno djelovanje kako bi se osiguralo učinkovito funkcioniranje mjera utvrđenih u okviru ZPP-a.
- (67) Države članice koje nisu prihvatile euro trebale bi imati mogućnost plaćanja rashoda koji nastaju iz zakonodavstva ZPP-a u eurima, a ne u nacionalnoj valuti. Potrebna su posebna pravila kako bi se osiguralo da ova mogućnost ne dovede do neopravdane prednosti za strane koje izvršavaju ili primaju plaćanja.
- (68) Svaka mjera u okviru ZPP-a treba biti predmetom nadzora i evaluacije u svrhu poboljšanja kvalitete i prikazivanja postignuća. U tom bi kontekstu Komisija trebala odrediti popis pokazatelja i procijeniti uspješnost ZPP-a u odnosu na ciljeve politike koji se odnose na održivu proizvodnju hrane, održivo upravljanje prirodnim resursima i klimatsku aktivnost te uravnoteženi teritorijalni razvoj. Prilikom procjenjivanja uspješnosti ZPP-a posebice u odnosu na cilj održive proizvodnje hrane, trebali bi se uzeti u obzir svi bitni čimbenici, uključujući kretanje troškova ulaganja. Komisija bi trebala postaviti okvir za zajednički sustav za nadzor i evaluaciju koji bi između ostalog osigurao da dotični podaci, uključujući podatke iz država članica, budu pravovremeno dostupni. Pritom treba uzeti u obzir potrebe za podacima i sinergije između potencijalnih izvora podataka. Osim toga, Komunikacija Komisije o Proračunu za Europu 2020. - dio II. navodi da se rashodi koji se odnose na klimu u ukupnom proračunu Unije trebaju povećati na barem 20 % s doprinosima iz različitih politika. Komisija stoga treba biti u mogućnosti procijeniti učinak potpore Unije u okviru ZPP-a na ciljeve vezane uz klimu.
- (69) Primjenjuje se pravo Unije koje se odnosi na zaštitu pojedinaca s obzirom na obradu osobnih podataka i slobodno kretanje takvih podataka, a posebno Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ i Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾.
- (70) Presudom Suda od 9. studenog 2010. u spojenim predmetima C-92/09 i 93/09 ⁽³⁾ Volker und Markus Schecke GbR i Hartmut Eifert protiv Land Hessen proglašena je nevažećom točka (8b) članka 42. i članak 44.a Uredbe (EZ) br. 1290/2005, kao i Uredba Komisije (EZ) br. 259/2008 ⁽⁴⁾, s obzirom na fizičke osobe koje ostvaruju pogodnosti od Europskih poljoprivrednih fondova, tim odredbama nameće obveza objave osobnih podataka koji se odnose na svakog korisnika, a da se pri tome ne radi razlika na temelju relevantnih kriterija, kao što je razdoblje tijekom kojega su te osobe dobivale takvu potporu, učestalost takve potpore ili njezina vrsta i iznos.
- (71) Nakon te presude i do donošenja novih pravila, uzimajući u obzir pritužbe koje je naveo Sud, Uredba (EZ) br. 259/2008 izmijenjena je Provedbenom uredbom Komisije (EU) br. 410/2011 ⁽⁵⁾ kako bi se izričito utvrdilo da se obveza objave informacija o korisnicima ne primjenjuje na fizičke osobe.
- (72) U rujnu 2011. Komisija je organizirala savjetovanje s interesnim skupinama koje obuhvaćaju predstavnike stručnih poljoprivrednih ili trgovinskih organizacija, predstavnike prehrambene industrije i radnika, kao i predstavnike civilnog društva i institucija Unije. U tom su okviru predložene različite mogućnosti vezano uz objavu podataka o fizičkim osobama koje ostvaruju pogodnosti od poljoprivrednih fondova Unije i poštujući načelo proporcionalnosti pri objavi dotičnih informacija. Na toj se konferenciji raspravljalo o potrebi za objavom imena fizičkih osoba kako bi se zadovoljio cilj veće zaštite financijskih interesa Unije, kako bi se poboljšala transparentnost i istaknula postignuća korisnika u osiguravanju javnih dobara, istovremeno osiguravajući da se objava ograničava samo na ono što je potrebno za ostvarivanje tih legitimnih ciljeva.
- (73) U svojoj presudi Volker und Markus Schecke GbR i Hartmut Eifert protiv Land Hessen Sud nije osporio legitimnost cilja jačanja javne kontrole korištenja novca iz Fondova. Međutim, Sud je naglasio potrebu za razmatranjem metoda objavljivanja podataka o dotičnim korisnicima je dosljednih s ciljem objave, a istovremeno manje općenito zadirala u pravo tih korisnika na privatnost te konkretno u pravo na zaštitu njihovih osobnih podataka.
- ⁽¹⁾ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodom protoku takvih podataka (SL L 281, 23.11.1995., str. 31.).
- ⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).
- ⁽³⁾ [2010] ECR I-11063.
- ⁽⁴⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 259/2008 od 18. ožujka 2008. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1290/2005 u pogledu objavljivanja informacija o korisnicima sredstava iz Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL L 76, 19.3.2008., str. 28.).
- ⁽⁵⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) br. 410/2011 od 27. travnja o izmjeni Uredbe (EZ) br. 259/2008 o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1290/2005 u pogledu objavljivanja informacija o korisnicima sredstava iz Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL L 108, 28.04.2011., str. 24.).

- (74) Cilj jačanja javne kontrole u pogledu pojedinačnih korisnika trebalo bi analizirati s obzirom na novi okvir financijskog upravljanja i kontrole koji se treba početi primjenjivati od 1. siječnja 2014. i s obzirom na iskustvo stečeno u državama članicama. U sklopu tog novog okvira, kontrole nacionalnih uprava ne mogu biti iscrpne te je, posebice, za gotovo sve programe provjere na licu mjesta moguće provesti samo za ograničeni dio populacije. Nadalje, taj novi okvir osigurava da u određenim uvjetima države članice mogu smanjiti broj provjera na licu mjesta.
- Dovoljno povećanje minimalnog stupnja kontrola u sadašnjem bi kontekstu značilo takvo dodatno financijsko i administrativno opterećenje za nacionalne uprave da ga nacionalne uprave ne bi mogle provesti.
- (75) S obzirom na navedeno, objava imena korisnika Fondova predstavlja način da se ojača javna kontrola korištenja tih Fondova te je stoga korisna dopuna postojećem okviru upravljanja i kontrole, koji je potreban da bi se osigurala odgovarajuća razina zaštite financijskih interesa Unije. To se djelomično postiže preventivnim i odvraćajućim učinkom takve objave, djelomično odvraćanjem pojedinih korisnika od ponašanja koje nije u skladu s pravilima te također djelomično jačanjem osobne odgovornosti poljoprivrednika za korištenje primljenih javnih sredstava.
- (76) U tom kontekstu, trebalo bi primjereno uvažiti ulogu civilnog društva, uključujući medije i nevladine organizacije te njihov doprinos jačanju okvira kontrole uprava u svrhu suzbijanju prijevara i bilo kakve zlouporabe javnih sredstava.
- (77) Objava relevantnih podataka također je dosljedna s pristupom određenim u Uredbi (EU, Euratom) br. 966/2012.
- (78) Alternativno, cilj jačanja javne kontrole u pogledu pojedinačnih korisnika mogao bi se ostvariti i tako da se odredi da države članice moraju osigurati javni pristup relevantnim podacima na zahtjev, bez objave. Ta bi alternativa, međutim, bila manje učinkovita te bi moglo doći do neželjenih razlika u provedbi. Stoga bi se nacionalnim tijelima trebalo omogućiti da se oslone na javnu kontrolu u pogledu pojedinih korisnika putem objave njihovih imena i drugih relevantnih podataka.
- (79) Želi li se ostvariti cilj javne kontrole korištenja novca iz Fondova javnosti treba pružiti pristup određenom dijelu podataka o korisnicima. Ti bi podaci trebali uključivati podatke o identitetu korisnika, dodijeljenom iznosu i fondu u okviru kojeg je iznos dodijeljen, svrsi i vrsti dotičnih mjera. Te bi podatke trebalo objaviti tako da se manje zadire u pravo korisnika na privatnost općenito i, posebno, u njihovo pravo na zaštitu njihovih osobnih podataka, osobito prava koja su priznata u člancima 7. i 8. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
- (80) Kako bi osigurali sukladnost ove Uredbe s načelom proporcionalnosti, zakonodavac je istražio sve alternativne načine postizanja cilja javne kontrole korištenja novca iz Fondova, kako je analizirano u memorandumu izloženom u Prilogu dokumentu Vijeća 6370/13, te je izabrao način koji najmanje zadire u dotična osobna prava.
- (81) Objava pojedinosti o mjeri na temelju koje poljoprivrednik ima pravo na primanje potpore ili pomoći i o vrsti i svrsi potpore ili pomoći pruža javnosti konkretne podatke o subvencioniranu djelatnost i svrhu za koju je potpora ili pomoć dodijeljena. To bi također doprinijelo preventivnom i odvraćajućem učinku javne kontrole u zaštiti financijskih interesa.
- (82) Kako bi se osigurala ravnoteža između postavljenog cilja javne kontrole korištenja novca iz Fondova s jedne strane i prava korisnika na poštovanje njihove privatnosti općenito i na zaštitu njihovih osobnih podataka s druge strane, treba uzeti u obzir značaj potpore. Nakon opsežne analize i savjetovanja s dionicima, pokazalo se da treba odrediti prag izražen u iznosu primljene potpore ispod kojega ne bi trebalo objavljivati ime korisnika, kako bi se poboljšala učinkovitost takve objave i ograničilo zadiranje u prava korisnika.
- (83) Taj prag trebao bi biti *de-minimis* prag i trebao bi odražavati razinu programa potpore u okviru ZPP-a. i temeljiti se na njoj. Budući da se strukture poljoprivrednih gospodarstava znatno razlikuju u državama članicama i da se mogu značajno razlikovati od prosječne poljoprivredne strukture Unije, trebalo bi dopustiti primjenu različitih minimalnih pragova koji odražavaju određenu situaciju u državi članici. Uredba (EU) br. 1307/2013 utvrđuje jednostavan i poseban program za mala poljoprivredna gospodarstva. Članak 63. te Uredbe određuje kriterije za izračun iznosa potpore. U svrhu dosljednosti, u slučaju država članica koje primjenjuju program, prag koji treba uzeti u obzir trebalo bi postaviti na istoj razini kao i iznose koje odredi država članica, kako je navedeno u članku 63. stavku 1. drugom podstavku ili članku 63. stavku 2. drugom podstavku te Uredbe. U slučaju država članica koje odluče ne primijeniti gore navedeni program, prag koji treba uzeti u obzir trebalo bi postaviti na istoj razini kao i najveći mogući iznos potpore u okviru programa, kako je predviđeno u članku 63. Uredbe (EU) br. 1307/2013. Ispod tog određenog praga, objava bi trebala sadržavati sve relevantne informacije osim imena, kako bi se poreznim obveznicima omogućilo da imaju točnu sliku ZPP-a.

- (84) Pristup javnosti tim informacijama, u kombinaciji s općim informacijama za javnost predviđenima u ovoj Uredbi, povećava transparentnost upotrebe sredstava Unije u okviru ZPP-a, na taj način doprinoseći prepoznatljivosti i boljem razumijevanju te politike. On omogućava građanima veće sudjelovanje u postupku donošenja odluka i jamči da uprava time uživa veću legitimnost i da djeluje učinkovitije i odgovornije prema građanima. Također građanima pokazuje konkretne primjere kako se poljoprivredom pružaju „javna dobra” i poduprijeti time legitimnost državne potpore poljoprivrednom sektoru.
- (85) Potrebno je, stoga, uzeti u obzir da osiguravanje opće objave relevantnih informacija ne prelazi granice onog što je potrebno u demokratskom društvu i za zaštitu financijskih interesa Unije, uzimajući također u obzir veliki značaj postavljenog cilja javne kontrole korištenja novca iz Fondova.
- (86) U svrhu usklađivanja sa zahtjevima za zaštitu podataka, korisnici Fondova trebali bi biti obaviješteni o objavi njihovih podataka prije takve objave. Također bi trebali biti obaviješteni da te podatke prije objave mogu obrađivati revizijska i istražna tijela Unije i država članica radi zaštite financijskih interesa Unije. Osim toga, korisnici bi trebali biti obaviješteni o svojim pravima u skladu s Direktivom 95/46/EZ i postupcima koji se primjenjuju radi ostvarivanja tih prava.
- (87) Uslijed toga, nakon temeljite analize i procjene najprimjerenijeg načina za poštovanje prava na zaštitu osobnih podataka korisnika te također na temelju podataka koje je Komisija dostavila tijekom pregovora o ovoj Uredbi, trebalo bi nova pravila za objavu podataka o svim korisnicima Fondova utvrditi u ovoj Uredbi.
- (88) Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za provedbu ove Uredbe, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji.
- (89) Radi pružanja ujednačenih uvjeta primjene ove Uredbe, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti koje se odnose na: postupke izdavanja, povlačenja i preispitivanja akreditacije agencija za plaćanja i koordinacijskih tijela, kao i nadzor akreditacije agencija za plaćanja; pravila o radu i provjerama na kojima se temelji izjava o upravljanju agencija za plaćanja, funkcioniranju koordinacijskog tijela i informacije koje to koordinacijsko tijelo dostavlja Komisiji; pravila povezana sa zadacima tijela za ovjeravanje, uključujući provjere, te o certifikatima i izvješćima, zajedno s popratnim dokumentima, koje ta tijela moraju izraditi. Te bi se provedbene ovlasti trebale provoditi u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
- (90) Provedbene ovlasti Komisije također bi trebale obuhvaćati: revizijska načela na kojima se temelje mišljenja tijela za ovjeravanje, uključujući procjenu rizika, unutarnjih kontrola i potrebne razine revizijskih dokaza, revizijske metode kojima se trebaju koristiti tijela za ovjeravanje, uzimajući u obzir međunarodne standarde za reviziju, pri donošenju svojeg mišljenja, uključujući, prema potrebi, upotrebu jedinstvenog integriranog uzorka za svaku populaciju i, po potrebi, mogućnost praćenja provjera na licu mjesta koje provode agencije za plaćanja.
- (91) Također bi trebale obuhvaćati: pravila za jednoobraznu provedbu sustava za savjetovanje poljoprivrednika, određivanje mjesečnih plaćanja državama članicama iz EFJP-a; određivanje iznosa za financiranje mjera za javnu intervenciju; pravila povezana s financiranjem Komisije za nabavu satelitskih slika potrebnih za provjere i mjerama koje poduzima Komisija pomoću daljinskog istraživanja zahtjeva koji se koriste u nadzoru poljoprivrednih resursa; postupak za izvršavanje nabave tih satelitskih slika od strane Komisije i nadzor poljoprivrednih resursa, okvir kojim se uređuje nabava, unapređenje i korištenje satelitskih snimaka i meteoroloških podataka te na primjenjive rokove.
- (92) Trebale bi također obuhvaćati: u kontekstu postupka financijske discipline, stopu prilagodbe za izravna plaćanja, kao i njezino prilagođavanje, te kao uvjete koji se primjenjuju na prenesena odobrena sredstva u skladu s člankom 169. stavkom 3. uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 kako bi se financirala izravna plaćanja; u kontekstu postupka proračunske discipline, privremeno određivanje iznosa plaćanja i privremene raspodjele raspoloživog proračuna između država članica.
- (93) Nadalje, provedbene ovlasti Komisije trebale bi obuhvaćati: određivanje razdoblja unutar kojeg akreditirane agencije za plaćanja moraju pripremiti i proslijediti Komisiji prijelazne izjave o rashodima povezanim s programima ruralnog razvoja; smanjenje ili suspenziju mjesečnih ili privremenih plaćanja državama članicama; pojedinosti o vođenju zasebnih računa agencija za plaćanja; posebne uvjete koji vrijede za podatke koje treba knjižiti na račune agencija za plaćanja; pravila o financiranju i vođenju računovodstva za interventne mjere u obliku javnog skladištenja, kao i o drugim rashodima financiranim u okviru Fondova, uvjete koji uređuju
- ⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela koja se odnose na mehanizme kojima države članice kontroliraju izvršavanje provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011, str. 13.).

provedbu postupka automatskog opoziva odobrenih sredstava, postupak i druge praktične načine za ispravno funkcioniranje suspenzije plaćanja državama članica od strane Komisije u slučaju ako države članice kasno podnesu podatke.

podataka koje treba uključiti u zahtjeve, odredbe o izmjenama ili povlačenju zahtjeva za potporu, izuzeća iz uvjeta za podnošenje zahtjeva za potporu i odredbe koje omogućuju državama članicama primjenu pojednostavljenih postupaka ili ispravak očitih pogrešaka.

(94) Osim toga, provedbene ovlasti Komisije trebale bi obuhvaćati: postupke koji se odnose na posebne obveze kojih se države članice moraju pridržavati u vezi s provjerama; postupke povezane s obvezama suradnje koje države članice moraju ispuniti s obzirom na provjere na licu mjesta koje provodi Komisija i pristup informacijama; postupke i druge praktične načine za obvezu prijavljivanja nepravilnosti i prijevare, uvjete pod kojima se mora čuvati prateća dokumentacija o plaćanjima, kao i dokumenti o provođenju administrativnih i fizičkih provjera koje propisuje pravo Unije; poravnanje računa i potvrdu sukladnosti, isključivanje iz financiranja Unije iznose za koje se tereti proračun Unije, postupke povrata neopravdanih plaćanja i pripadajućih kamata te oblike obavijesti i komunikacije u vezi s nepravilnostima koje države članice moraju dostaviti Komisiji.

(95) Provedbene ovlasti Komisije trebale bi također obuhvaćati: pravila u vezi s postizanjem jedinstvene primjene obveza država članica o zaštiti financijskih interesa Unije, potrebna pravila u vezi s postizanjem jedinstvene primjene provjera u Uniji, primjenu i izračun djelomičnog ili potpunog ukidanja plaćanja ili prava na plaćanja; povrat neopravdanih plaćanja i kazni, kao i s obzirom na neopravdano dodijeljena prava na isplatu i obračunavanje kamata. Također bi trebale obuhvaćati: primjenu i izračun administrativnih kazni, detaljna pravila za definiranje neispunjavanja obveze kao manje značajnog, pravila pomoću kojih se utvrđuju slučajevi u kojima, zbog vrste kazni, države članice mogu zadržati nadoknađene kazne; te suspenziju mjesečnih plaćanja u posebnim slučajevima koje obuhvaća Uredba (EU) br. 1308/2013.

(96) Provedbene ovlasti Komisije trebale bi obuhvaćati: oblik osiguranja koje se mora položiti i postupak za polaganje osiguranja, kao i za prihvaćanje i zamjenu originalnog sredstva osiguranja; postupke za vraćanje sredstava osiguranja i obavijesti koje države članice podnose Komisiji u kontekstu osiguranja. Također bi trebale obuhvaćati: pravila koja su potrebna i opravdana u hitnim slučajevima, kako bi se razriješili određeni problemi povezani s razdobljima plaćanja i plaćanjem predujmova; pravila o zahtjevima za potporu i zahtjevima za plaćanje te primjenu prava na plaćanje uključujući konačni datum za podnošenje zahtjeva, uvjete za minimalnu količinu

(97) Slično, provedbene ovlasti Komisije trebale bi obuhvaćati: pravila o izvršavanju provjera u svrhu kontrole usklađenosti s obvezama te točnosti i cjelovitosti podataka iz zahtjeva za potporu ili zahtjeva za plaćanje, uključujući pravila o dozvoljenim odstupanjima za mjerenja pri provjerama na licu mjesta, tehničkim specifikacijama potrebnima za jedinstvenu provedbu integriranog sustava upravljanja i kontrole; pravila o situacijama prijenosa poljoprivrednih imanja popraćena prijenosom obaveze vezano uz prihvatljivost u odnosu na predmetnu potporu koju treba ispuniti te pravila o plaćanju predujmova. Također bi trebale obuhvaćati: pravila koja osiguravaju jedinstvenu primjenu pravila o kontroli trgovinskih dokumenata, postupke koji se odnose na baze podataka država članica i na analitičke baze izotopnih podataka čija je svrha pomoć u otkrivanju prijevare; postupke u vezi sa suradnjom i pomoći između kontrolnih tijela i organa, pravila za obavljanje provjera sukladnosti s tržišnim standardima, pravila o tijelima odgovornima za izvršavanje provjera, kao i o sadržaju, učestalosti i fazi stavljanja na tržište na koje se te provjere primjenjuju.

(98) Provedbene ovlasti Komisije trebale bi također obuhvaćati: u kontekstu provjera povezanih s označavanjem izvornosti, zemljopisnog podrijetla i zaštićenih tradicionalnih izraza, komunikacije koje države članice trebaju dostaviti Komisiji; pravila o nadležnom tijelu odgovornom za provjeru sukladnosti sa specifikacijom proizvoda, uključujući slučajeve gdje je geografsko područje u trećoj zemlji, aktivnosti koje države članice trebaju provesti kako bi se spriječila nezakonita upotreba zaštićenih oznaka izvornosti, oznaka zemljopisnog podrijetla i zaštićenih tradicionalnih izraza, provjere i kontrole koje trebaju izvršiti države članice uključujući testiranje;

Trebale bi također obuhvaćati: pravila o izvršavanju provjera s ciljem provjeravanja usklađenosti s obvezama višestruke usklađenosti; detaljna postupovna i tehnička pravila o izračunu i primjeni administrativnih kazni za neispunjavanja obveza u vezi s višestrukom usklađenošću; pravila koja se odnose na priopćavanje informacija država članica Komisiji kako je navedeno u članku 104. te mjere za zaštitu primjene prava Unije ako postoji mogućnost da je ugroze iznimne monetarne prakse povezane s nacionalnom valutom.

- (99) Nadalje, provedbene ovlasti Komisije trebale bi obuhvaćati: niz pokazatelja specifičnih za nadzor i ocjenu ZPP-a, pravila o informacijama koje države članice moraju poslati Komisiji u svrhu nadzora i ocjenjivanja ZPP-a; pravila o obliku i vremenskom planu objave korisnika EFJP-a i EPFRR-a, jedinstvenu primjenu obavješćivanja korisnika da će se podaci o njima objaviti, suradnja između Komisije i država članica u kontekstu objavljivanja korisnika Fondova.
- (100) Za donošenje određenih provedbenih akata trebao bi se koristiti savjetodavni postupak. S obzirom na provedbene akte koji uključuju izračun iznosa od strane Komisije, savjetodavni postupak omogućuje Komisiji da u potpunosti preuzme odgovornost upravljanja proračunom te se usredotočuje na povećanje učinkovitosti, predvidivosti i brzine, uzimajući u obzir rokove i proračunske postupke. S obzirom na provedbene akte u okviru plaćanja državama članicama i operacije postupka poravnanja računa, savjetodavni postupak omogućuje Komisiji da u potpunosti preuzme odgovornost upravljanja proračunom i provjerava godišnja financijska izvješća nacionalnih agencija uz mogućnost prihvatanja tih financijskih izvješća ili pak isključivanja rashoda iz financiranja Unije koji nisu u skladu s pravilima Unije. U drugim slučajevima proučavanje postupka treba koristiti za donošenje provedbenih akata.
- (101) Komisija bi trebala biti ovlaštena za donošenje provedbenih akata bez primjene Uredbe (EU) br. 182/2011 koji se odnose na utvrđivanje neto iznosa raspoloživog za rashode EFJP-a i provođenje dodatnih plaćanja ili odbitaka u kontekstu postupka za mjesečna plaćanja.
- (102) S obzirom da prijelaz sa sustava uredaba stavljenih izvan snage ovom Uredbom na sustav iz onih u ovoj Uredbi može prouzročiti porast praktičnih i posebnih poteškoća, trebalo bi predvidjeti da Komisija donese potrebne i opravdane mjere.
- (103) S obzirom na hitnost pripreme nesmetane provedbe predviđenih mjera, ova bi Uredba trebala stupiti na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.
- (104) Budući da razdoblje programiranja za programe ruralnog razvoja koji se financiraju na temelju ove Uredbe teče od 1. siječnja 2014., ova bi se Uredba trebala primjenjivati od tog dana. Međutim, budući da poljoprivredna financijska godina pokriva rashode plaćene i prihode primljene i unesene u račune proračuna Fondova od strane agencija za plaćanja u pogledu financijske godine „N” koja počinje 16. listopada godine „N-1” i završava 15. listopada godine „N”, odredbe koje se odnose na akreditiranje i povlačenje akreditacije agencija za plaćanja

i koordiniranja tijela i relevantnih ovlasti Komisije, na financijsko upravljanje Fondovima kao što su proračunske gornje granice u poljoprivrednom sektoru, financijska disciplina i namjena prihoda trebalo bi primjenjivati od ranijeg datuma koji odgovara početku financijske godine 2014., tj. 16. listopada 2013. Iz istog razloga odredbe koje se tiču postupka za mjesečna plaćanja Komisije državama članicama i usklađenost agencija za plaćanja s rokovima plaćanja trebali bi se primjenjivati na rashode ostvarene od početka financijske godine 2014. (tj. od 16. listopada 2013.).

- (105) Provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka koji je donio mišljenje ⁽¹⁾.
- (106) Budući da ciljeve ove Uredbe države članice ne mogu ostvariti u dostatnoj mjeri zbog njezine veze s drugim instrumentima ZPP-a i zbog ograničenja financijskih sredstava država članica u proširenoj Uniji, već se može radi višegodišnjeg jamstva financiranja Unije i usmjeravanjem na njezine prioritete bolje ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti kako je utvrđeno u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji (UEU). U skladu s načelom proporcionalnosti, kako je navedeno u spomenutom članku, ova Uredba ne prekoračuje okvire koji su neophodni za postizanje navedenih ciljeva,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

GLAVA I.

PODRUČJE PRIMJENE I DEFINICIJE

Članak 1.

Područje primjene

Ovom se Uredbom utvrđuju pravila o:

- (a) financiranju rashoda u okviru zajedničke poljoprivredne politike (ZPP), uključujući rashode u ruralnom razvoju;
- (b) sustavu za savjetovanje poljoprivrednika;
- (c) sustavima upravljanja i kontrole koje moraju uspostaviti države članice;
- (d) sustavu višestruke sukladnosti;
- (e) poravnanju računa.

⁽¹⁾ SL C 35, 9.2.2012., str. 1.

Članak 2.

Izrazi korišteni u ovoj Uredbi

1. Za potrebe ove Uredbe:
 - (a) „poljoprivrednik”, „poljoprivredna djelatnost” i „poljoprivredna površina” znači poljoprivrednik, poljoprivredna djelatnost i poljoprivredna površina u smislu članka 4. Uredbe (EU) 1307/2013;
 - (b) „poljoprivredna aktivnost” znači poljoprivredna aktivnost u smislu članka 4. Uredbe (EU) 1307/2013;
 - (c) „poljoprivredno područje” znači poljoprivredno područje u smislu članka 4. Uredbe (EU) 1307/2013;
 - (d) „poljoprivredno imanje” znači poljoprivredno imanje u smislu članka 4. Uredbe (EU) 1307/2013, osim za potrebe članka 91. stavka 3.;
 - (e) „izravna plaćanja” znači izravna plaćanja u smislu članka 1. Uredbe (EU) 1307/2013;
 - (f) „sektorsko poljoprivredno zakonodavstvo” znači svi primjenjivi akti doneseni u okviru ZPP-a na temelju članka 43. UFEU-a, kao i, prema potrebi, svi delegirani ili provedbeni akti doneseni na temelju takvih akata, i dio II. Uredbe (EU) br. 1303/2013 ako se primjenjuje na EPFRR;
 - (g) „nepravilnost” znači nepravilnost u smislu članka 1. stavka 2. Uredbe (EZ, Euratom) br. 2988/95.
2. Za potrebe financiranja i praćenja ZPP-a te upravljanja njime „viša sila” i „izvanredne okolnosti” mogu, posebice, biti priznate u sljedećim slučajevima:
 - (a) smrt korisnika;
 - (b) dugoročnu profesionalnu nesposobnost korisnika;
 - (c) ozbiljnu prirodnu katastrofu koja uvelike utječe na poljoprivredno imanje;
 - (d) slučajno uništenje stočne nastambe na poljoprivrednom imanju;
 - (e) epizootska ili biljna bolest koja utječe na dio ili svu stoku ili usjeve korisnika;
 - (f) izvlaštenje cijelog ili velikog dijela poljoprivrednog imanja ako se to izvlaštenje nije moglo predvidjeti na dan podnošenja zahtjeva.

GLAVA II.

OPĆE ODREDBE O POLJOPRIVREDNIM FONDOVIMA

POGLAVLJE I.

Poljoprivredni fondovi

Članak 3.

Fondovi za financiranje poljoprivrednih rashoda

1. U svrhu ostvarivanja ciljeva ZPP-a utvrđenih UFEU-om, financiranje različitih mjera koje pripadaju u tu politiku, uključujući ruralni razvoj, izvršava:

- (a) Europski fond za jamstva u poljoprivredi (EFJP);
- (b) Europski poljoprivredni fond za ruralni razvoj (EPFRR).

2. EFJP i EPFRR („Fondovi”) potpadaju u opći proračun Europske unije (proračun Unije).

Članak 4.

Rashodi EFJP-a

1. EFJP se provodi u kontekstu zajedničkog upravljanja između država članica i Unije. Iz njega se financiraju sljedeći rashodi koji su ostvareni u skladu s pravom Unije:

- (a) mjere za reguliranje ili potporu poljoprivrednih tržišta;
 - (b) izravna plaćanja poljoprivrednicima u okviru ZPP-a;
 - (c) financijski doprinos Unije u mjerama informiranja i promidžbe za poljoprivredne proizvode na unutarnjem tržištu Unije i u trećim zemljama koje poduzimaju države članice na temelju programa koje odabere Komisija, osim onih iz članka 5.
 - (d) financijski doprinos Unije za program voća i povrća u školama, kako je navedeno u članku 23. Uredbe (EU) br. 1308/2013 i za mjere povezane s bolestima životinja te gubitkom povjerenja potrošača kako je navedeno u članku 155. te Uredbe.
2. EFJP financira sljedeće rashode na izravan način i u skladu s pravom Unije:
- (a) promidžbu poljoprivrednih proizvoda, koju izravno provodi Komisija ili koja se odvija putem međunarodnih organizacija;
 - (b) mjere poduzete u skladu s pravom Unije s ciljem očuvanja, karakterizacije, sakupljanja i uporabe genetskih resursa u poljoprivredi;

- (c) uspostavu i održavanje informatičkih sustava za poljoprivredno računovodstvo;
- (d) sustave istraživanja u poljoprivredi, uključujući istraživanja o strukturi poljoprivrednih gospodarstava.

Članak 5.

Rashodi EPFRR-a

EPFRR se provodi uz zajedničko upravljanje između država članica i Unije. Iz njega se financiraju financijski doprinosi Unije za programe ruralnog razvoja koji se provode u skladu s pravom Unije u okviru potpore ruralnog razvoja.

Članak 6.

Ostali rashodi, uključujući tehničku pomoć

Fondovi mogu svaki financirati, na izravan način, na inicijativu Komisije i/ili u njezino ime, pripremne aktivnosti, aktivnosti praćenja te aktivnosti administrativne i tehničke potpore, kao i evaluaciju, reviziju i inspekcijske mjere potrebne za provedbu ZPP-a. Te mjere posebice uključuju:

- (a) mjere potrebne za analizu, upravljanje, nadzor, razmjenu informacija i provedbu ZPP-a, kao i mjere koje se odnose na provedbu sustava kontrole te tehničku i administrativnu pomoć;
- (b) nabavu satelitskih snimaka od strane Komisije koje su potrebne za provjere u skladu s člankom 21.;
- (c) mjere koje poduzima Komisija putem daljinskog istraživanja zahtjeva koji se koriste u nadzoru poljoprivrednih resursa u skladu s člankom 22.;
- (d) mjere potrebne za održavanje te razvoj metoda i tehničkih sredstava za informiranje, međusobno povezivanje, nadzor i kontrolu financijskog upravljanja sredstvima za financiranje ZPP-a;
- (e) pružanje informacija o ZPP-u u skladu s člankom 45.;
- (f) studije o ZPP-u i evaluacije mjera koje se financiraju iz Fondova, uključujući unapređenje metoda evaluacije i razmjenu informacija o relevantnim praksama u sklopu ZPP-a;
- (g) kad je potrebno, uspostavu izvršnih agencija koje su utemeljene u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 58/2003 ⁽¹⁾, koja djeluju u vezi sa ZPP-om;
- (h) mjere koje se odnose na širenje informacija, jačanje javne svijesti, poticanje suradnje i razmjenu iskustava na razini Unije, koje su poduzete u kontekstu ruralnog razvoja, uključujući umrežavanje dotičnih sudionika;
- (i) mjere koje su nužne za razvoj, ubilježbu i zaštitu zaštitnih znakova u okviru politika kvalitete Unije te za zaštitu prava intelektualnog vlasništva koje stoji u vezi s njima, kao i nužni razvoj informacijske tehnologije (IT).

POGLAVLJE II.

Agencije za plaćanja i druga tijela

Članak 7.

Akreditacija i oduzimanje akreditacije agencijama za plaćanja i koordinacijskim tijelima

1. Agencije za plaćanja su odjeli ili tijela država članica odgovorni za upravljanje i kontrolu rashoda iz članka 4. stavka 1. i članka 5.

Uz izuzetak plaćanja, provođenje ovih zadaća moguće je delegirati.

2. Države članice akreditiraju kao agencije za plaćanja odjele ili tijela koji imaju upravnu organizaciju i sustav unutarnje kontrole koji osiguravaju dostatno jamstvo da su plaćanja zakonita i redovita i da se ispravno obračunavaju. U tu svrhu, agencije za plaćanja moraju zadovoljavati minimalne uvjete za akreditaciju s obzirom na unutarnje okruženje, kontrolne aktivnosti, informiranje i komuniciranje te nadzor koje propisuje Komisija u skladu s člankom 8. stavkom 1. točkom (a).

Svaka država članica, uzimajući u obzir svoje ustavne odredbe, ograničava broj akreditiranih agencija za plaćanja na najviše jednu na nacionalnoj razini ili, ako je primjenjivo, na jednu po regiji. Međutim, ako su agencije za plaćanja uspostavljene na regionalnoj razini, države članice ili akreditiraju agenciju za plaćanja na nacionalnoj razini za programe potpore kojima se zbog njihovog karaktera mora upravljati na nacionalnoj razini ili dodjeljuju upravljanje tim programima svojim regionalnim agencijama za plaćanja.

Odstupajući od drugog podstavka, države članice mogu zadržati određene agencije za plaćanja koje su akreditirane prije 20. prosinca 2013.

Prije kraja 2016., Komisija predstavlja izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o radu sustava agencija za plaćanja u Uniji, popraćeno, prema potrebi, zakonodavnim prijedlozima.

3. Do 15. veljače godine koja slijedi dotičnu financijsku godinu odgovorna osoba akreditirane agencije za plaćanja sastavlja:

- (a) godišnja financijska izvješća za rashode ostvarene provedbom zadataka povjerenih njihovim akreditiranim agencijama za plaćanja uz potrebne podatke koji se odnose na njihovo poravnanje sukladno članku 51.;

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 58/2003 od 19. prosinca 2002. o utvrđivanju statusa izvršnih agencija kojima se povjeravaju određene zadaće vezane uz upravljanje programima Zajednice (SL L 11, 16.1.2003., str. 1.).

(b) izjavu o upravljanju što se tiče cjelovitosti, točnosti i istinitosti financijskih izvješća i pravilnog funkcioniranja sustava unutarnje kontrole temeljenu na objektivnim kriterijima, te o zakonitosti i pravilnosti predmetnih transakcija;

(c) godišnji sažetak završnih revizorskih izvješća i provedenih kontrola, uključujući analizu prirode i opsega pogrešaka i nedostataka utvrđenih u sustavima, kao i korektivne mjere koje treba provesti ili su planirane.

Rok od 15. veljače Komisija može u iznimnim slučajevima produljiti najkasnije do 1. ožujka, nakon obavijesti dotične države članice.

4. Ako je akreditirano više agencija za plaćanja, država članica određuje javno tijelo, („koordinacijsko tijelo”), kojemu povjerava sljedeće zadaće:

(a) prikupljanje podataka koji se stavljaju Komisiji na raspolaganje i slanje tih podataka Komisiji;

(b) poduzimanje ili koordiniranje, ovisno o slučaju, mjera u cilju uklanjanja svih nedostataka općeg karaktera i obavješćivanje Komisije o bilo kakvim daljnjim mjerama;

(c) da potiče i, gdje je to moguće, osigura usklađenu primjenu pravila Unije.

U pogledu obrade financijskih podataka iz prvog podstavka točke (a), koordinacijsko je tijelo podložno posebnoj akreditaciji država članica.

5. Ako akreditirana agencija za plaćanja ne ispunjava ili više ne ispunjava jedan ili više uvjeta za akreditaciju iz stavka 2., država članica, postupajući na vlastitu inicijativu ili na zahtjev Komisije, oduzima tu akreditaciju osim ako agencija za plaćanja provede potrebne promjene u razdoblju koje se određuje ovisno o ozbiljnosti problema.

6. Agencije za plaćanja moraju upravljati i osigurati kontrolu operacija koje su povezane s javnom intervencijom za koje su odgovorne i moraju zadržati sveukupnu odgovornost u tom području.

Članak 8.

Ovlasti Komisije

1. Kako bi se osiguralo pravilno funkcioniranje sustava iz članka 7., Komisija je ovlaštena za usvajanje delegiranih akata u skladu s člankom 111. vezano uz:

(a) minimalne uvjete za akreditaciju agencija za plaćanja i koordinacijskih tijela, kako je navedeno u članku 7. stavku 2. odnosno u članku 7. stavku 4.;

(b) obveze agencija za plaćanja što se tiče javne intervencije, kao i pravila o sadržaju njihovih obveza vezano uz upravljanje i kontrolu.

2. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pravila o:

(a) postupcima izdavanja, povlačenja i preispitivanja akreditacije agencija za plaćanja i koordinacijskih tijela, kao i nadzoru akreditacije agencija za plaćanja;

(b) radu i provjerama na kojima se temelji izjava o upravljanju agencija za plaćanja;

(c) djelovanju koordinacijskog tijela i priopćenju podataka Komisiji sukladno članku 7. stavku 4.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

Članak 9.

Tijela za ovjeravanje

1. Tijelo za ovjeravanje je javno ili privatno revizorsko tijelo koje određuje država članica. Kada se radi o privatnom revizorskom tijelu, a zakoni Unije ili nacionalni zakoni tako nalažu, njega bira država članica putem javnog natječaja. Ono daje mišljenje, sastavljeno u skladu s međunarodno priznatim revizorskim standardima, o cjelovitosti, točnosti i istinitosti godišnjih financijskih izvješća agencije za plaćanja, pravilnom funkcioniranju njezinog sustava unutarnje kontrole i o zakonitosti i pravilnosti rashoda za koje je od Komisije zatražen povrat troškova. U tom se mišljenju također navodi jesu li ispitivanjem ustanovljene dvojbe o tvrdnjama iz izjave o upravljanju.

U svom je djelovanju neovisno o agenciji za plaćanja i o relevantnom koordinacijskom tijelu, kao i o tijelu koje je akreditiralo to agenciju, te ima potrebnu tehničku stručnost.

2. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pravila o zadaćama tijela za ovjeravanje, uključujući provjere, i o certifikatima i izvješćima, zajedno s popratnim dokumentima, koje ta tijela moraju izraditi. Uzimajući u obzir potrebu za najvećom mogućom učinkovitošću provjere transakcija i stručne revizijske prosudbe, s obzirom na integrirani pristup, provedbeni akti također određuju:

(a) revizijska načela na kojima se temelje mišljenja tijela za ovjeravanje, uključujući procjenu rizika, unutarnjih kontrola i potrebne razine revizijskih dokaza;

(b) revizijske metode koje trebaju koristiti tijela za ovjeravanje, uzimajući u obzir međunarodne standarde za reviziju, pri donošenju svojeg mišljenja, uključujući, prema potrebi, upotrebu jedinstvenog integriranog uzorka za svaku populaciju i, po potrebi, mogućnost praćenja provjera na licu mjesta koje provode agencije za plaćanja.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

Članak 10.

Valjanost plaćanja koja obavljaju agencije za plaćanja

Rashodi iz članka 4. stavka 1. i članka 5. mogu se financirati sredstvima Unije samo ako su ih ostvarile akreditirane agencije za plaćanja.

Članak 11.

Plaćanje korisnicima u cijelosti

Osim ako je drugačije navedeno u pravu Unije, plaćanja koja se odnose na financiranje utvrđena ovom Uredbom korisnicima se plaćaju u cijelosti.

GLAVA III.

SUSTAV ZA SAVJETOVANJE POLJOPRIVREDNIKA

Članak 12.

Načelo i područje primjene

1. Države članice uspostavljaju sustav savjetovanja korisnika o upravljanju zemljištem i upravljanju poljoprivrednim gospodarstvom („sustav za savjetovanje poljoprivrednika”). Sustavom za savjetovanje poljoprivrednika upravljaju određena javna tijela i/ili odabrana privatna tijela.

2. Sustav za savjetovanje poljoprivrednika obuhvaća barem sljedeće:

(a) obveze na razini poljoprivrednog gospodarstva koje proizlaze iz propisanih zahtjeva o upravljanju i standarda dobrog poljoprivrednog i okolišnog stanja za zemljište kako je utvrđeno u glavi VI. poglavlju I.;

(b) poljoprivredne prakse korisne za klimu i okoliš kako je utvrđeno u glavi III. poglavlju 3. Uredbe (EU) br. 1307/2013 i održavanje poljoprivrednih površina kako stoji u članku 4. stavku 1. točki (c) Uredbe (EU) br. 1307/2013;

(c) mjere na razini poljoprivrednog gospodarstva predviđene u programima ruralnog razvoja za modernizaciju, razvijanje konkurentnosti, sektorsku integraciju, inovacije i tržišnu orijentaciju, kao i za poticanje poduzetništva;

(d) zahtjevi na razini korisnika, kako ih utvrđuju države članice za provedbu članka 11. stavka 3. Direktive 2000/60/EZ

(e) zahtjevi na razini korisnika, kako ih utvrđuju države članice za provedbu članka 55. Uredbe (EZ) br. 1107/2009, a posebno zahtjevi iz članka 14. Direktive 2009/128/EZ

3. Sustav za savjetovanje poljoprivrednika isto tako može obuhvaćati:

(a) promicanje prenamjena poljoprivrednih gospodarstava i diversifikaciju njihove gospodarske aktivnosti;

(b) upravljanje rizicima i uvođenje odgovarajućih preventivnih mjera za rješavanje elementarnih nepogoda, prirodnih katastrofa i bolesti životinja i bilja

(c) minimalne zahtjeve utvrđene nacionalnim pravom sukladno članku 28. stavku 3. i članku 29. stavku 2. Uredbe (EU) br. 1305/2013;

(d) informacije vezane uz ublažavanje klimatskih promjena i prilagodbu tim promjenama, bioraznolikost i zaštitu vode kako je navedeno u prilogu I. ovoj Uredbi.

Članak 13.

Posebni zahtjevi koji se odnose na sustav za savjetovanje poljoprivrednika

1. Države članice moraju osigurati da savjetnici koji rade u sustavu za savjetovanje poljoprivrednika budu prikladno kvalificirani i redovito osposobljavani.

2. Države članice osiguravaju odvajanje savjetovanja od kontrole. U tom pogledu i ne dovodeći u pitanje nacionalno pravo koje se odnosi na javni pristup dokumentima, države članice osiguravaju da odabrana i imenovana tijela kako su navedena u članku 12. stavku 1. ne otkrivaju osobne ili pojedinačne informacije i podatke koje saznaju tijekom svoje savjetodavne aktivnosti drugim osobama, osim korisniku koji upravlja dotičnim poljoprivrednim imanjem, uz izuzeće bilo koje nepravilnosti ili povrede koja se otkrije za vrijeme njihove aktivnosti, za koje vrijedi obveza, određena u pravu Unije ili u nacionalnom pravu, obavješćivanja javnih tijela, naročito u slučaju kaznenog djela.

3. Dotično nacionalno tijelo osigurava, ponajprije elektroničkim putem, potencijalnim korisnicima odgovarajući popis odabranih i imenovanih tijela iz članka 12. stavka 1.

Članak 14.

Pristup sustavu za savjetovanje poljoprivrednika

Korisnici i poljoprivrednici koji ne dobivaju potporu u okviru ZPP-a mogu se koristiti sustavom za savjetovanje poljoprivrednika na dobrovoljnoj osnovi.

Ne dovodeći u pitanje članak 99. stavak 2. četvrti podstavak, države članice mogu odrediti, u skladu s objektivnim kriterijima, kategorije korisnika koji imaju prednost pristupa sustavu za savjetovanje poljoprivrednika, uključujući mreže koje posluju s ograničenim resursima u smislu članka 53., 55. i 56. Uredbe (EU) br. 1305/2013.

U takvim slučajevima, države članice moraju osigurati da prednost imaju oni poljoprivrednici kojima je najmanje dostupan pristup bilo kojem drugom sustavu za savjetovanje, osim sustavu za savjetovanje poljoprivrednika.

Sustav za savjetovanje poljoprivrednika jamči korisnicima pristup savjetima koji se odnose na specifičnu situaciju njihovog poljoprivrednog imanja.

Članak 15.

Ovlasti Komisije

Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pravila o jedinstvenoj provedbi sustava za savjetovanje poljoprivrednika kako bi taj sustav postao u potpunosti funkcionalan.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

GLAVA IV.

FINANCIJSKO UPRAVLJANJE FONDOVIMA

POGLAVLJE I.

EFJP

Odjeljak 1.

Financiranje rashoda

Članak 16.

Proračunska gornja granica

1. Godišnja gornja granica za rashode EFJP-a utvrđuje se najvišim iznosom koji je za njega postavljen u okviru Uredbe (EZ, Euratom) br. 1311/2013.

2. U slučaju da pravo Unije predviđa iznose koje treba oduzeti ili dodati iznosima iz stavka 1., Komisija donosi provedbene akte bez primjene postupka iz članka 116., kojima se utvrđuje neto iznos raspoloživ za rashode EFJP na temelju podataka iz prava Unije.

Članak 17.

Mjesečna plaćanja

1. Komisija državama članicama stavlja na raspolaganje odobrena sredstva potrebna za financiranje rashoda iz članka 4. stavka 1. u obliku mjesečnih plaćanja, na temelju rashoda koji su ostvarile akreditirane agencije za plaćanja u referentnom razdoblju.

2. Do izvršenja mjesečnih plaćanja Komisije, države članice mobiliziraju resurse potrebne za rashode u skladu s potrebama svojih akreditiranih agencija za plaćanja.

Članak 18.

Postupak za mjesečna plaćanja

1. Ne dovodeći u pitanje primjenu članka 51. i 52., Komisija izvršava mjesečna plaćanja za rashod koji su ostvarile akreditirane agencije za plaćanja u referentnom mjesecu.

2. Mjesečna plaćanja izvršavaju se svakoj državi članici najkasnije trećeg radnog dana drugog mjeseca nakon mjeseca u kojem su rashodi ostvareni. Rashodi koje su države članice ostvarile između 1. i 15. listopada računaju se kao da su učinjeni u mjesecu listopadu. Rashodi ostvareni između 16. i 31. listopada računaju se kao da su učinjeni u mjesecu studenom.

3. Komisija donosi provedbene akte kojima se određuju mjesečna plaćanja koja ona izvršava na temelju izjave država članica o rashodima i podacima dostavljenim u skladu s člankom 102. stavkom 1., uzimajući u obzir smanjenja ili suspenzije primijenjene na temelju članka 41. ili bilo kakve druge ispravke. Ti se provedbeni akti donose u skladu sa savjetodavnim postupkom sukladno članku 116. stavku 2.

4. Komisija može donijeti provedbene akte bez primjene postupka iz članka 116., određujući dodatna plaćanja ili odbitke. U takvim se slučajevima obavješćuje odbor iz članka 116. stavka 1., na njegovom sljedećem sastanku.

Članak 19.

Administrativni i kadrovski troškovi

Fond ne snosi rashode za administrativne i kadrovske troškove ostvarene od strane država članica i korisnika potpore EFJP-a.

Članak 20.

Rashodi javnih intervencija

1. Kada u okviru zajedničke organizacije tržišta nije utvrđen iznos po jedinici, s obzirom na javnu intervenciju, EFJP financira dotičnu mjeru na temelju jedinstvenih standardnih iznosa na području cijele Unije, osobito za sredstva podrijetlom iz država članica, za otkup proizvoda za potrebe skladištenja i financiranje izdataka vezanih uz operacije skladištenja i prema potrebi, prerade intervencijskih proizvoda.

2. Kako bi se osiguralo financiranje rashoda javnih intervencija od strane EFJP-a, Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata sukladno članku 115. s obzirom na:

(a) vrstu prihvatljivih mjera za financiranje od strane Unije i uvjete nadoknade;

(b) uvjete prihvatljivosti i metode izračuna na temelju stvarno proučenih podataka od strane agencija za plaćanja ili na temelju paušalnog iznosa koji utvrđuje Komisija, ili na temelju paušalnog ili nepaušalnog iznosa koji proizlazi iz sektorskog poljoprivrednog zakonodavstva.

3. Kako bi se osiguralo pravilno upravljanje odobrenim sredstvima za EFJP u proračunu Unije, Komisija ima ovlasti donijeti delegirane akte u skladu s člankom 115. kojima se utvrđuju pravila o vrednovanju aktivnosti u vezi s javnom intervencijom, mjerama koje treba poduzeti u slučaju gubitka ili pogoršanja proizvoda u okviru javne intervencije te o određivanju iznosa za financiranje.

4. Komisija donosi provedbene akte kojima određuje iznose navedene u stavku 1. Ti se provedbeni akti donose u skladu sa savjetodavnim postupkom sukladno članku 116. stavku 2.

Članak 21.

Nabava satelitskih snimaka

Komisija i države članice moraju odobriti popis satelitskih snimaka koji se traži za provjere u skladu sa specifikacijama svake države članice.

Komisija bez naknade dostavlja te satelitske snimke kontrolnim tijelima ili dobavljačima usluga ovlaštenima od strane ovih tijela da ih predstavljaju.

Komisija i dalje ostaje vlasnik satelitskih snimaka te ih vraća po završenom poslu. Isto tako može omogućiti da se posao obavi poboljšanim tehnikama i radnim metodama u vezi s inspekcijom poljoprivrednih površina uz daljinsko istraživanje.

Članak 22.

Nadzor poljoprivrednih resursa

Mjere koje se financiraju sukladno članku 6. točki (c) imaju za cilj Komisiji pružiti sredstva za:

- (a) upravljanje poljoprivrednim tržištima Unije u općem kontekstu;
- (b) osiguravanje agroekonomskog i agroekološkog praćenja poljoprivrednog zemljišta, uključujući agrošumarstvo i praćenje stanja usjeva kako bi se omogućila provedba procjene posebnice kad se radi o prinosima i poljoprivrednoj proizvodnji;
- (c) zajednički pristup tim procjenama u međunarodnom kontekstu, poput inicijativa koje koordiniraju Ujedinjeni narodi ili druge međunarodne agencije;
- (d) doprinos transparentnosti svjetskih tržišta; te

(e) osiguranje tehnološkog praćenja agrometeorološkog sustava.

Mjere koje se financiraju sukladno članku 6. točki (c) odnose se na prikupljanje ili otkup podataka potrebnih za provedbu i nadzor ZPP-a, uključujući satelitske podatke i meteorološke podatke, stvaranje infrastrukture prostornih podataka i web-mjesta, provedbe posebnih studija o klimatskim uvjetima, daljinsko očitavanje koje se koristi kako bi se pomoglo u praćenju zdravlja tla i unapređenje agrometeoroloških i ekonometrijskih modela. Prema potrebi ove mjere treba provoditi u suradnji s nacionalnim laboratorijima i tijelima.

Članak 23.

Provedbene ovlasti

Komisija može donijeti provedbene akte kojima određuje:

- (a) pravila koja se odnose na financiranje sukladno članku 6. točkama (b) i (c),
- (b) postupak u okviru kojeg mjere iz članka 21. i 22. treba provesti u svrhu ostvarenja predviđenih ciljeva,
- (c) okvir kojim se uređuje nabava, unapređenje i korištenje satelitskih slika i meteoroloških podataka te na primjenjive rokove.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

Odjeljak 2.

Proračunska disciplina

Članak 24.

Poštovanje gornje granice

1. Tijekom proračunskog postupka i provedbe proračuna, odobrena sredstva za rashode EFJP-a ne smiju prekoračiti iznos iz članka 16.

Svi zakonski instrumenti koje predloži Komisija ili koje donesu Europski parlament i Vijeće, Vijeće ili Komisija, a koji utječu na proračun EFJP-a, moraju biti u skladu s iznosom iz članka 16.

2. Kada pravo Unije određuje financijsku gornju granicu za poljoprivredne rashode države članice u eurima, takvi se iznosi nadoknađuju podložno toj gornjoj granici u eurima, a ako se primjenjuje članak 41., uz sve potrebne prilagodbe.

3. Nacionalne gornje granice za izravna plaćanja iz članka 7. Uredbe (EU) br. 1307/2013, ispravljene za prilagodbe utvrđene u članku 26. ove Uredbe, smatraju se financijskom gornjom granicom u eurima.

Članak 25.**Pričuve za krize u poljoprivrednom sektoru**

Pričuva namijenjena za pružanje dodatne potpore za poljoprivredni sektor u slučaju većih kriza koje utječu na poljoprivrednu proizvodnju ili distribuciju („pričuva za krize u sektoru poljoprivrede”) uspostavlja se primjenom, početkom svake godine, smanjenja izravnih plaćanja pomoću mehanizma financijske discipline iz članka 26.

Ukupan iznos pričuve je 2 800 milijuna eura u jednakim godišnjim obrocima od 400 milijuna eura (po cijenama iz 2011.) za razdoblje od 2014. do 2020. i uključen je u naslov 2. Višegodišnjeg financijskog okvira iz Priloga Uredbi (EZ, Euratom) br. 1311/2013.

Članak 26.**Financijska disciplina**

1. S ciljem da se osigura poštovanje gornjih godišnjih granica utvrđenih u Uredbi (EZ, Euratom) br. 1311/2013 za financiranje rashoda povezanih s tržištem i izravna plaćanja, utvrđuje se stopa prilagodbe za izravna plaćanja ako predviđanja za financiranje mjera financiranih u okviru podograničenja za određenu financijsku godinu ukazuju na prekoračenje primjenjivih godišnjih gornjih granica.

2. Komisija podnosi prijedlog o stopi prilagodbe Europskom parlamentu i Vijeću najkasnije do 31. ožujka kalendarske godine za koju se primjenjuju prilagodbe iz stavka 1.

3. Ako do 30. lipnja bilo koje godine Europski parlament i Vijeće ne utvrde stopu prilagodbe, Komisija donosi provedbene akte kojima određuje stopu prilagodbe i o tome odmah izvještava Europski parlament i Vijeće. Takvi se provedbeni akti donosi u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 116. stavka 2.

4. Na temelju novih podataka koje posjeduje, Komisija može do 1. prosinca donijeti provedbene akte kojima se podešava stopa prilagodbe utvrđena u skladu sa stavcima 2. ili 3. Ti se provedbeni akti donose u skladu sa savjetodavnim postupkom sukladno članku 116. stavku 2.

5. Odstupajući od članka 169. stavka 3. četvrtog podstavka Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012, države članice vraćaju odobrena sredstva prenesena u skladu s člankom 169. stavkom 3. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 krajnjim korisnicima koji u financijskoj godini na koju se odobrena sredstva prenose podliježu stopi prilagodbe.

Nadoknada iz prvog podstavka primjenjuje se isključivo na krajnje korisnike u državama članicama u kojima se financijska disciplina primjenjuje prethodne financijske godine.

6. Komisija može donijeti provedbene akte kojima određuje uvjete koji se primjenjuju na odobrena sredstva prenesena u skladu s člankom 169. stavkom 3. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 u svrhu financiranja rashoda utvrđenih u članku

4. stavku 1. točki (b) ove Uredbe. Ti se provedbeni akti donose u skladu sa savjetodavnim postupkom sukladno članku 116. stavku 2.

7. Kod primjene ovog članka, iznos za pričuve za krize u sektoru poljoprivrede iz članka 25. mora biti uključen u određivanje stope prilagodbe. Svaki iznos koji nije dostupan za krizne mjere do kraja financijske godine isplaćuje se u skladu sa stavkom 5. ovog članka.

Članak 27.**Postupak proračunske discipline**

1. Komisija zajedno s nacrtom proračuna za financijsku godinu N predstavlja Europskom parlamentu i Vijeću svoje prognoze za financijske godine N-1, N i N + 1.

2. Ako se prilikom sastavljanja nacrtu proračuna za financijsku godinu N pokaže da postoji rizik da će iznos utvrđen u članku 16. financijske godine N biti prekoračen, Komisija Europskom parlamentu i Vijeću ili Vijeću predlaže mjere nužne za osiguranje usklađenosti s tim iznosom.

3. Ako Komisija u bilo kojem trenutku smatra da postoji opasnost od prekoračenja iznosa iz članka 16. i da ne može poduzeti odgovarajuće mjere za ispravljanje stanja u okviru svojih ovlasti, Vijeću predlaže druge mjere za osiguranje usklađenosti s tim iznosom. Te mjere donosi Vijeće ako je pravna osnova relevantnih mjera članak 43. stavak 3. UFEU-a ili Europski parlament i Vijeće ako je pravna osnova relevantnih mjera članak 43. stavak 2. UFEU-a.

4. Ako zahtjevi država članica za nadoknade na kraju financijske godine N prekoračuju ili bi mogli prekoračiti iznos utvrđen u članku 16. Komisija:

(a) razmatra zahtjeve država članica u razmjeru s raspoloživim proračunom i u okviru takvog proračuna te donosi provedbene akte kojima privremeno utvrđuje iznos plaćanja za dotični mjesec;

(b) najkasnije do 28. veljače financijske godine N + 1, određuje stanje u svakoj državi članici s obzirom na financiranje Unije za financijsku godinu N;

(c) donosi provedbene akte kojima se određuje konačni iznos financiranja Unije i njegova raspodjela na države članice na temelju jedinstvene stope financiranja Unije, u okviru raspoloživog proračuna za mjesečna plaćanja;

(d) provodi najkasnije u trenutku izvršenja mjesečnih plaćanja za ožujak godine N + 1, bilo kakvu kompenzaciju koju treba provesti s obzirom na države članice.

Provedbeni akti predviđeni u prvom podstavku točkama (a) i (c) donose se u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 116. stavka 2.

Članak 28.

Sustav ranog upozoravanja i praćenja

Kako bi osigurala da proračunska gornja granica iz članka 16. ne bude prekoračena, Komisija provodi mjesečni sustav ranog upozoravanja i nadzora za rashode EFJP-a.

U tu svrhu, Komisija početkom svake financijske godine utvrđuje profile mjesečnih rashoda koji se, prema potrebi, temelje na prosječnim mjesečnim rashodima tijekom prethodne tri godine.

Komisija Europskom parlamentu i Vijeću periodično podnosi izvješće s pregledom razvoja rashoda ostvarenih u vezi s profilima te procjenom predviđive provedbe za tekuću financijsku godinu.

Članak 29.

Referentni tečaj

1. Prilikom usvajanja nacrt proračuna ili dokumenta o izmjeni nacrt proračuna koji se odnosi na poljoprivredne rashode, Komisija za projekcije proračuna EFJP-a koristi prosječni tečaj između eura i američkog dolara zabilježen na tržištu tijekom posljednjeg tromjesečja koje završava najmanje 20 dana prije nego što Komisija donese dokument o proračunu.

2. Prilikom donošenja nacrt kojim se mijenja i dopunjuje proračun ili dokumenta o njegovoj izmjeni, Komisija, ako se ti dokumenti odnose na odobrena sredstva u vezi s mjerama iz članka 4. stavka 1. točke (a), primjenjuje:

- (a) prosječni tečaj između eura i američkog dolara stvarno zabilježen na tržištu od 1. kolovoza prethodne financijske godine do kraja posljednjeg tromjesečja koje završava najmanje 20 dana prije nego što Komisija usvoji dokument o proračunu, a najkasnije 31. srpnja tekuće financijske godine, i
- (b) prosječni tečaj stvarno zabilježen tijekom posljednjeg tromjesečja koje završava najmanje 20 dana prije nego što Komisija usvoji dokument o proračunu, kao prognozu za preostali dio financijske godine.

POGLAVLJE II.

EPFRR

Odjeljak 1.

Opće odredbe za efpr

Članak 30.

Nema dvostrukog korištenja sredstava

Rashodi koji se financiraju u okviru EPFRR-a ne podliježu bilo kakvom drugom financiranju iz proračuna Unije.

Članak 31.

Odredbe koje se primjenjuju na sva plaćanja

1. U skladu s člankom 77. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1303/2013, plaćanja koja vrši Komisija iz doprinosa EPFRR-a kako stoji u članku 5. ne prelaze proračunska izdvajanja.

Ta se plaćanja knjiže na najranije otvoreno proračunsko izdvajanje.

2. Primjenjuje se članak 84. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012.

Odjeljak 2.

Financiranje programa ruralnog razvoja

Članak 32.

Financijski doprinos EPFRR-a

Financijski doprinos iz EPFRR-a za rashode programa ruralnog razvoja utvrđuje se za svaki program u okviru gornjih granica utvrđenih u pravu Unije o potpori EPFRR-a ruralnom razvoju.

Članak 33.

Proračunske obveze

Što se tiče proračunskih izdvajanja Unije za programe ruralnog razvoja, primjenjuje se članak 76. Uredbe (EU) br. 1303/2013.

Odjeljak 3.

Financijski doprinos programa ruralnog razvoja

Članak 34.

Odredbe koje se primjenjuju na plaćanja za programe ruralnog razvoja

1. Državama članicama odobravaju se sredstva za pokrivanje rashoda iz članka 5. u obliku predfinanciranja, privremenih plaćanja i plaćanja preostalog iznosa kako je opisano u ovom odjeljku.

2. Kombinirani ukupni iznos predfinanciranja i plaćanja tijekom provedbe ne smije prekoračiti 95 % doprinosa EPFRR-a svakom programu ruralnog razvoja.

Kada se dostigne gornja granica od 95 %, države članice nastavljaju dostavljati zahtjeve za plaćanje Komisiji.

Članak 35.

Predfinanciranje

1. Nakon odluke Komisije kojom se odobrava program ruralnog razvoja, Komisija plaća državi članici početni iznos predfinanciranja za cjelokupno programsko razdoblje. Taj početni iznos predfinanciranja mora se isplaćivati u obrocima kako slijedi:

(a) u 2014.: 1 % iznosa potpore iz EPFRR-a za cjelokupno programsko razdoblje za program i 1,5 % iznosa potpore iz EPFRR-a za cjelokupno programsko razdoblje za program kada država članica prima financijsku pomoć od 2010., u skladu s člancima 122. i 143. UFEU-a, ili iz Europskog instrumenta za financijsku stabilnost (EFSF), ili prima financijsku pomoć na dan 31. prosinca 2013. u skladu s člancima 136. i 143. TFEU-a;

(b) u 2015.: 1 % iznosa potpore iz EPFRR-a za cjelokupno programsko razdoblje za program i 1,5 % iznosa potpore iz EPFRR-a za cjelokupno programsko razdoblje za program kada država članica prima financijsku pomoć od 2010., u skladu s člancima 122. i 143. UFEU-a, ili iz EFSF-a, ili prima financijsku pomoć na dan 31. prosinca 2014. u skladu s člancima 136. i 143. UFEU-a;

(c) u 2016.: 1 % iznosa potpore iz EPFRR-a za cjelokupno programsko razdoblje za program.

Ako je program ruralnog razvoja donesen 2015. godine ili kasnije, prvi obroci će se isplaćivati u godini takvog donošenja.

2. Komisiji se vraća ukupni isplaćeni iznos predfinanciranja ako nisu nastali rashodi i ako nije dostavljena izjava o izdacima za program ruralnog razvoja u roku od 24 mjeseca od datuma kada je Komisija isplatila prvi obrok iznosa predfinanciranja.

3. Kamate koje se ostvare u vezi s predfinanciranjem knjiže se na dotični program ruralnog razvoja i oduzimaju se od iznosa javnih rashoda navedenog u završnoj izjavi o rashodima.

4. Ukupni iznos predfinanciranja poravnava se prije završetka programa ruralnog razvoja, u skladu s postupkom iz članka 51. ove Uredbe.

Članak 36.

Privremena plaćanja

1. Privremena plaćanja izvršavaju se za svaki program ruralnog razvoja. Izračunavaju se primjenom stope sufinanciranja za svaku mjeru na nastale javne rashode koji se na tu mjeru odnose kako je navedeno u članku 59. Uredbe (EU) br. 1305/2013.

2. Ovisno o raspoloživosti proračunskih sredstava, Komisija, uzimajući u obzir smanjenja i suspenzije primijenjene u skladu s člankom 41. izvršava privremena plaćanja u svrhu nadoknade nastalih rashoda akreditiranih agencija za plaćanja tijekom provedbe programa.

3. Svako privremeno plaćanje Komisije podliježe usklađenju sa sljedećim zahtjevima:

(a) slanjem izjave o rashodima s potpisom akreditirane agencije za plaćanja Komisiji, u skladu s člankom 102. stavkom 1. točkom (c);

(b) neprekoračenjem ukupnog doprinosa EPFRR-a za svaku mjeru tijekom cjelokupnog trajanja dotičnog programa;

(c) slanjem zadnjeg godišnjeg izvješća Komisiji o napretku u provedbi programa ruralnog razvoja.

4. Ako jedan od zahtjeva iz stavka 3. nije ispunjen, Komisija o tome odmah obavještuje akreditiranu agenciju za plaćanja i koordinacijsko tijelo, ako je imenovano. Ako se ne ispoštuje neki od zahtjeva iz stavka 3. točaka (a) ili (c), izjava o rashodima smatra se neprihvatljivom.

5. Ne dovodeći u pitanje primjenu članaka 51. i 52., Komisija izvršava privremena plaćanja u roku od 45 dana od knjiženja izjave o rashodima za koju su ispunjeni zahtjevi iz stavka 3. ovog članka.

6. Akreditirane agencije za plaćanja pripremaju prijelazne izjave o rashodima za programe ruralnog razvoja i šalju ih Komisiji izravno ili uz posredovanje koordinacijskog tijela, ako je imenovano, u roku koji određuje Komisija.

Komisija donosi provedbene akte kojima određuje rokove u kojima akreditirane agencije za plaćanja trebaju poslati te prijelazne izjave o rashodima. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 116. stavka 3.

Izjave o rashodima odnose se na rashode koje su imale akreditirane agencije za plaćanja u svakom od dotičnih razdoblja. Međutim, u slučajevima u kojima se rashodi iz članka 65. stavka 9. Uredbe (EU) br. 1303/2013 ne mogu prijaviti Komisiji tijekom dotičnog razdoblja zbog očekivanja odobrenja izmjene programa od strane Komisije, moguće ga je prijaviti u sljedećim razdobljima.

Prijelazne izjave o izdacima koje se odnose na rashode nastale od 16. listopada nadalje knjiže se u proračun sljedeće godine.

7. Primjenjuje se članak 83. Uredbe (EZ) br. 1303/2013.

Članak 37.**Plaćanje preostalog iznosa i zaključenje programa**

1. Po primitku zadnjeg godišnjeg izvješća o napretku u provedbi programa ruralnog razvoja i ovisno o raspoloživosti proračunskih sredstava Komisija isplaćuje prestali iznos, na temelju važećeg financijskog plana, godišnjih financijskih izvješća za zadnju godinu provedbe dotičnog programa ruralnog razvoja i odgovarajuće odluke o poravnanju. Ova se izvješća dostavljaju Komisiji najkasnije 6 mjeseci nakon konačnog datuma za prihvatljivost rashoda sukladno članku 65. stavku 2. Uredbe (EU) br. 1303/2013 i obuhvaćaju rashode koje je agencija za plaćanja imala do posljednjeg datuma za prihvatljivost rashoda.

2. Preostali se iznos plaća najkasnije u roku od šest mjeseci nakon što Komisija primi podatke i dokumente iz stavka 1. ovog članka, a zadnje je godišnje financijsko izvješće poravnato. Ne dovodeći u pitanje članak 38. stavak 5., Komisija u roku od šest mjeseci opoziva izdvojena sredstva preostala nakon plaćanja preostalog iznosa.

3. Ako Komisija u vremenskom roku navedenom u stavku 1. ne zaprimi zadnje godišnje izvješće o napretku i dokumente potrebne za poravnanje računa zadnje godine izvođenja programa, obveza za preostali iznos automatski prestaje u skladu s člankom 38.

Članak 38.**Automatski opoziv programa ruralnog razvoja**

1. Komisija automatski opoziva dio proračunskog izdvajanja za program ruralnog razvoja koji nije iskorišten za predfinanciranje ili privremena plaćanja, ili za koji nije predložena izjava o rashodima koja ispunjava uvjete iz članka 36. stavka 3. u vezi s rashodima nastalima do 31. prosinca treće godine nakon godine proračunskog izdvajanja.

2. Dio proračunskog izdvajanja koji je još uvijek raspoloživ posljednjeg dana za prihvatljivost rashoda u skladu s člankom 65. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 1303/2013 za koje izjava o rashodima još nije predložena u roku od 6 mjeseci nakon tog datuma automatski se opoziva.

3. U slučaju sudskog postupka ili upravne žalbe sa suspenzivnim učinkom, rok za automatski opoziv izdvojenih sredstava iz stavka 1. ili stavka 2. prekida se u pogledu iznosa za dotične operacije tijekom trajanja tog postupka ili te upravne žalbe ako Komisija primi obrazloženu obavijest države članice do 31. prosinca godine $N + 3$.

4. Pri izračunu automatskog opoziva izdvojenih sredstava ne uzima se u obzir:

(a) dio proračunskih izdvajanja za koja je predložena izjava o rashodima, ali čiju je nadoknadu Komisija smanjila ili suspendirala na dan 31. prosinca godine $N + 3$;

(b) dio proračunskih izdvajanja koji agencija za plaćanja nije mogla isplatiti zbog više sile koja ozbiljno utječe na provedbu programa ruralnog razvoja. Nacionalna tijela koja se pozivaju na višu silu moraju dokazati njezine izravne posljedice na provedbu cijelog programa ili njegova dijela.

Država članica šalje Komisiji podatke o iznimkama u skladu s prvim podstavkom do 31. siječnja za iznose koje je prijavila do kraja prethodne godine.

5. Komisija pravodobno obavješćuje države članice o postojanju opasnosti od automatskog opoziva izdvojenih sredstava. Obavješćuje ih o predmetnom iznosu koji proizlazi iz njezinih podataka. Države članice imaju rok od dva mjeseca od primitka ove informacije da se suglase s predmetnim iznosom ili iznesu primjedbe. Komisija provodi automatski opoziv izdvojenih sredstava najkasnije devet mjeseci nakon posljednjeg roka iz stavaka od 1. do 3.

6. U slučaju automatskog opoziva izdvojenih sredstava, doprinos EPFRR-a u predmetnom programu ruralnog razvoja umanjuje se za iznos automatskog opoziva izdvojenih sredstava za dotičnu godinu. Država članica priprema revidirani plan financiranja u kojem je smanjeni iznos potpore razdijeljen na mjere koji Komisija treba odobriti. Ako to ne učini, Komisija razmjerno smanjuje iznose dodijeljene svakoj mjeri.

POGLAVLJE III.**Zajedničke odredbe****Članak 39.****Poljoprivredna financijska godina**

Ne dovodeći u pitanje posebne odredbe o izjavama o rashodima i prihodima koje se odnose na javnu intervenciju koju određuje Komisija sukladno članku 46. stavku 6. točki (a), poljoprivredna financijska godina obuhvaća plaćene izdatke i primljene prihode, knjižene u proračune Fondova od strane agencija za plaćanja u odnosu na financijsku godinu „N” koja počinje 16. listopada godine „N-1”, a završava 15. listopada godine „N”.

Članak 40.**Poštovanje rokova plaćanja**

Ako pravo Unije utvrđuje rokove plaćanja, sva plaćanja korisnicima od strane agencija za plaćanja prije najranijeg mogućeg datuma plaćanja i nakon najkasnijeg mogućeg datuma plaćanja znači da takva plaćanja nisu prihvatljiva za financiranje Unije, osim u slučajevima, uvjetima i ograničenjima koje treba utvrditi u skladu s načelom proporcionalnosti.

Kako bi rashodi nastali prije najranijeg mogućeg datuma plaćanja ili nakon najkasnijeg mogućeg datuma plaćanja bili prihvatljivi za financiranje od strane Unije, uz istovremeno ograničavanje financijskog učinka, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 115., odstupajući od pravila iz prvog stavka.

Članak 41.

Smanjenje i suspenzija mjesečnih i privremenih plaćanja

1. Kada Komisija na temelju izjava o rashodima ili podataka iz članka 102. može utvrditi da su rashode ostvarila tijela koja nisu akreditirane agencije za plaćanja, da razdoblja za plaćanje ili financijske gornje granice određene u pravu Unije nisu poštovane ili da su rashodi ostvareni na neki drugi način, a ne u skladu s pravilima Unije, Komisija može smanjiti ili suspendirati mjesečna ili privremena plaćanja dotičnoj državi članici u okviru provedbenih akata koji se tiču mjesečnih plaćanja navedenih u članku 18. stavku 3. ili u okviru privremenih plaćanja iz članka 36. nakon što državi članici omogućiti očitovanje.

Ako Komisija na temelju izjava o rashodima ili podataka iz članka 102. ne može utvrditi jesu li rashodi nastali u skladu s pravilima Unije, Komisija mora tražiti da dotična država članica dostavi dodatne podatke i podnese komentare u roku koji ne smije biti kraći od 30 dana. Ako država članica ne odgovori Komisiji u određenom roku ili ako se odgovor smatra nezadovoljavajućim ili pokazuje da rashodi nisu nastali u skladu s pravilima Unije, Komisija može smanjiti ili suspendirati mjesečna ili privremena plaćanja dotičnoj državi članici u okviru provedbenih akata koji se tiču mjesečnih plaćanja iz članka 18. stavka 3. ili u okviru privremenih plaćanja iz članka 36.

2. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se smanjuju ili suspendiraju mjesečna ili privremena plaćanja nekoj državi članici ako jedna ili više ključnih komponenti dotičnog nacionalnog sustava kontrole ne postoji ili nije učinkovita zbog težine ili postojanosti utvrđenih nedostataka ili postoje slični ozbiljni nedostaci u sustavu za nadoknadu neurednih plaćanja i ako je zadovoljen jedan od sljedećih uvjeta:

- (a) nedostaci iz prvog podstavka kontinuirano se pojavljuju i zbog njih su donesena barem dva provedbena akta temeljem članka 54., isključujući rashode predmetne države članice iz okvira financiranja Unije; ili
- (b) Komisija zaključi da dotična država članica nije u stanju provesti potrebne sanacijske mjere u neposrednoj budućnosti, u skladu s akcijskim planom s jasnim pokazateljima napretka koji će se utvrditi uz savjetovanje s Komisijom.

Smanjenje ili suspenzija primjenjuju se na relevantne rashode koje je ostvarila agencija za plaćanja ako nedostaci postoje u roku koji treba odrediti provedbenim aktima iz ovog stavka, a koji ne smije biti duži od dvanaest mjeseci. Ako uvjeti za smanjenje ili suspenziju i dalje ostaju ispunjeni, Komisija može donijeti provedbene akte kojima se produljuje to razdoblje za daljnje razdoblje koje ne prelazi dvanaest mjeseci. Smanjenje ili suspenzija ne produljuju se ako se ti uvjeti više ne ispunjavaju.

Provedbeni akti iz ovog stavka donose se u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 116. stavka 2.

Prije donošenja provedbenih akata navedenih u ovom stavku, Komisija obavješćuje dotičnu državu članicu o svojoj namjeri i traži njezin odgovor u roku koji ne smije biti kraći od 30 dana.

Provedbeni akti kojima se određuju mjesečna plaćanja iz članka 18. stavka 3. ili privremena plaćanja iz članka 36. uzimaju u obzir provedbene akte donesene prema ovom stavku.

3. Smanjenja i suspenzije u okviru ovog članka primjenjuju se u skladu s načelom proporcionalnosti te ne dovode u pitanje primjenu članaka 51. i 52.

4. Smanjenja i suspenzije prema ovom članku ne dovode u pitanje članke 19., 22. i 23. Uredbe (EU) br. 1303/2013.

Suspenzije iz članaka 19. i 22. Uredbe (EU) br. 1303/2013 primjenjuju se sukladno postupku iz stavka 2. ovog članka.

Članak 42.

Suspenzija plaćanja u slučaju kasnog podnošenja zahtjeva

Ako zakonodavstvo u sektoru poljoprivrede zahtijeva od država članica da dostave, u određenom vremenskom razdoblju, podatke o broju provjera provedenih na temelju članka 59. i njihovom ishodu, i ako države članice prekorače to razdoblje, Komisija može suspendirati mjesečna plaćanja iz članka 18. ili privremena plaćanja iz članka 36., pod uvjetom da je Komisija državama članicama stavila na raspolaganje sve podatke, obrasce i objašnjenja koja su im potrebna za sastavljanje relevantnih statističkih podataka dovoljno rano prije početka referentnog razdoblja. Iznos koji će se suspendirati ne prelazi 1,5 % rashoda za koje relevantni statistički podaci nisu poslani na vrijeme. Komisija prilikom primjene suspenzije postupa u skladu s načelom proporcionalnosti vodeći računa o stupnju odgode. Konkretno, uzet će se u obzir ugrožava li kasno podnošenje podataka mehanizam godišnjeg razrješenja proračuna. Prije suspenzije mjesečnog plaćanja Komisija o tome obavješćuje dotičnu državu članicu u pisanom obliku. Komisija nadoknađuje

suspendirane iznose nakon što od dotične države članice zaprimi statističke podatke, pod uvjetom da dani primitka nisu kasniji od 31. siječnja sljedeće godine.

Članak 43.

Namjena prihoda

1. Za potrebe članka [18.] Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012, „namjenski prihodi” znače:

- (a) iznosi koji se moraju uplatiti u proračun Unije zajedno s pripadajućim kamatama, u skladu s člankom 40. i člankom 51. što se tiče rashoda u okviru EFJP-a, i člancima 52. i 54.;
- (b) iznosi koji su naplaćeni ili nadoknađeni prema dijelu II. glavi I. poglavlju III. odjeljku III. Uredbe (EZ) br. 1234/2007.
- (c) iznosi koji su prikupljeni uslijed kazni u skladu s posebnim pravilima u sektorskom poljoprivrednom zakonodavstvu Unije, osim ako to zakonodavstvo izričito ne određuje da te iznose moraju zadržati države članice;
- (d) iznosi koji odgovaraju kaznama koje se primjenjuju u skladu s pravilima o višestrukoj sukladnosti navedenima u glavi VI. poglavlju II. što se tiče rashoda u okviru EFJP-a;
- (e) svako sredstvo osiguranja, polog ili jamstvo položeno u skladu sa pravom Unije usvojeno u okviru ZPP-a, isključujući ruralni razvoj, koje je nakon toga u cijelosti izgubljeno. Međutim, države članice zadržavaju u cijelosti sredstva osiguranja koja se predaju pri izdavanju dozvola za izvoz ili uvoz ili tijekom natječajnog postupka čija je jedina svrha da ponuditelji podnesu ozbiljne ponude.

2. Iznosi iz stavka 1. uplaćuju se u proračun Unije, a u slučaju ponovnog korištenja koriste se isključivo za financiranje rashoda EFJP-a ili EPFRR-a.

3. Ova uredba primjenjuje se na odgovarajući način na namjenski prihod iz stavka 1.

4. Što se tiče EFJP-a, članci 170. i 171. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 primjenjuju se *mutatis mutandis* na knjiženje namjenskih prihoda iz ove Uredbe.

Članak 44.

Vođenje zasebnih knjiga

Svaka agencija za plaćanja vodi zasebne knjige za odobrena sredstva u proračunu Unije za Fondove.

Članak 45.

Mjere informiranja

1. Davanje informacija financirano u skladu s člankom 6. točkom (e) ima naročito za cilj pomoći u objašnjavanju, provedbi i razvijanju ZPP-a i podizanju javne svijesti o njezinom sadržaju i njezinim ciljevima te politike, ponovno uspostaviti povjerenje potrošača nakon kriza putem informativnih kampanja, obavješćivati poljoprivrednike i druge zainteresirane strane koji djeluju u ruralnim područjima te promicati europski model poljoprivrede i o njemu educirati građane.

Ono omogućuje pružanje koherentnih, objektivnih i sveobuhvatnih informacija unutar i izvan Unije, kako bi se pružila točna i cjelovita slika o ZPP-u.

2. Mjere iz stavka 1. mogu sadržavati:

- (a) godišnji radni programi ili neke druge posebne mjere koje prezentiraju treće strane;
- (b) aktivnosti koje se provode na inicijativu Komisije.

Te mjere koje su propisane zakonom ili one koje su već financirane prema nekoj drugoj aktivnosti Unije isključuju se.

Kako bi se implementirale aktivnosti iz točke (b) Komisiji mogu pomagati vanjski stručnjaci.

Mjere iz prvog podstavka također doprinose korporativnoj komunikaciji političkih prioriteta Unije pod uvjetom da su povezane s općim ciljevima ove Uredbe.

3. Komisija je dužna do 31. listopada svake godine objaviti poziv za podnošenje prijedloga u skladu s uvjetima utvrđenima u Uredbi (EU, Euratom) br. 966/2012.

4. Odbor iz članka 116. stavka 1. mora se obavješćivati o mjerama koje se predviđaju i poduzimaju u skladu s ovim člankom.

5. Komisija podnosi Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o provedbi ovog članka svake dvije godine.

Članak 46.

Ovlasti Komisije

1. Kako bi se uzeo u obzir prihod koji su prikupile agencije za plaćanja za proračun Unije pri izvršavanju plaćanja na osnovi izjava o rashodima koje su podnijele države članice, Komisija ima ovlasti donijeti delegirane akte u skladu s člankom 115. vezano uz uvjete prema kojima se određeni tipovi rashoda i prihoda prema Fondovima trebaju nadoknaditi.

2. Kako bi se omogućila pravedna distribucija odobrenih sredstava koja su na raspolaganju državama članicama, ako proračun Unije nije odobren na početku financijske godine ili ako ukupni iznos predviđenih obveza prekoračuje graničnu vrijednost iz članka 170. stavka 3. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2013, Komisija ima ovlasti za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 115. ove Uredbe o odredbama o metodi važećoj za obveze i plaćanje iznosa.

3. Kako bi se provjerila dosljednost podataka vezanih uz rashode odnosno druge podatke iz ove Uredbe koje su države članice dostavile, Komisija je ovlaštena u slučaju nepoštovanja obveze o obavješćivanju Komisije u skladu s člankom 102. donijeti delegirane akte u skladu s člankom 115. o odgodi mjesečnih plaćanja državama članicama iz članka 42. u pogledu rashoda temeljem EFJP-a i uvjetima koji uređuju smanjenje ili suspenziju od strane Komisije privremenih plaćanja državama članicama u okviru EPFRR-a iz tog članka.

4. Pri primjeni članka 42., a kako bi se osiguralo poštovanje načela proporcionalnosti, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte sukladno članku 115. koji se odnose na pravila o:

(a) popisu mjera obuhvaćenih člankom 42.;

(b) stopi suspenzije plaćanja navedenih u tom članku.

5. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju dodatne pojedinosti o obvezama iz članka 44. kao i posebne uvjete koji vrijede za podatke koje treba knjižiti na račune agencija za plaćanja. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

6. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju pravila o:

(a) pravila o financiranju i vođenju računovodstva za interventne mjere u obliku javnog skladištenja, kao i o drugim rashodima financiranim u okviru EFJP-a i EPFRR-a;

(b) uvjetima kojim se uređuje provedba postupka automatskog opoziva izdvojenih sredstava;

(c) postupku i drugim praktičnim detaljima za pravilno funkcioniranje mehanizma iz članka 42.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

POGLAVLJE IV.

Poravnanje računa

Odjeljak 1.

Opće odredbe

Članak 47.

Provjere na licu mjesta koje provodi Komisija

1. Ne dovodeći u pitanje provjere koje države članice provode prema nacionalnim pravu, uredbama i administrativnim propisima ili članku 287. UFEU-a, kao i sve provjere koje se provode na temelju članka 322. UFEU-a ili na temelju Uredbe Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 ⁽¹⁾, Komisija može organizirati provjere na licu mjesta u državama članicama kako bi konkretno utvrdila:

(a) usklađenost administrativnih praksi s pravilima Unije;

(b) postojanje potrebnih pratećih dokumenata i njihovu povezanost s operacijama koje se financiraju iz EFJP-a ili EPFRR-a;

(c) uvjete pod kojima se poduzimaju i provjeravaju operacije koje se financiraju iz EFJP-a ili EPFRR-a.

(d) pridržava li se agencija za plaćanja uvjeta za akreditaciju propisanih u članku 7. stavku 2. i primjenjuje li država članica odredbe članka 7. stavka 5. pravilno.

Osobe koje Komisija ovlasti za provedbu provjera na licu mjesta u njezino ime ili službenici Komisije koji djeluju u okviru dodijeljenih ovlasti imaju pristup knjigama i svim drugim dokumentima, uključujući dokumente i metapodatke sastavljene ili primljene i pohranjene na elektroničkom mediju, koji se odnose na rashode koji se financiraju iz EFJP-a ili EPFRR-a.

Ovlasti za provedbu provjera na licu mjesta ne utječu na primjenu nacionalnih odredbi koje zadržavaju određene aktivnosti za posebno imenovane službenike u skladu s nacionalnim pravom. Ne dovodeći u pitanje posebne odredbe Uredbe (EU, Euratom) br. 883/2013 ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća i Uredbe (Euratom, EZ) br. 2185/96, osobe koje je Komisija ovlastila da djeluju u njezino ime, ne sudjeluju, inter alia, u kućnim posjetima ili formalnom ispitivanju osoba na temelju prava dotične države članice. Međutim, one imaju pristup tako dobivenim podacima.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 od 11. studenoga 1996. o provjerama i inspekcijama na terenu koje provodi Komisija s ciljem zaštite financijskih interesa Europskih zajednica od prijevара i ostalih nepravilnosti (SL L 292, 15.11.1996., str. 2.).

⁽²⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevара (OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999 (SL L 248, 18.9.2013., str. 1.).

2. Komisija o provjeri na licu mjesta pravodobno obavješćuje dotičnu državu članicu ili državu članicu na čijem se području provjera treba provesti, uzimajući u obzir administrativni učinak na agencije za plaćanja pri organiziranju provjera. U provjerama mogu sudjelovati službenici dotične države članice.

Na zahtjev Komisije i uz suglasnost države članice, nadležna tijela te države članice provode dodatne provjere ili istrage u vezi s operacijama na koje se odnosi ova Uredba. U tim provjerama mogu sudjelovati službenici Komisije ili osobe koje je Komisija ovlastila da djeluju u njezino ime.

S ciljem poboljšanja provjera, Komisija može uz suglasnost predmetnih država članica zahtijevati pomoć tijela tih država članica za određene provjere ili istrage.

Članak 48.

Pristup informacijama

1. Države članice stavljaju Komisiji na raspolaganje sve potrebne podatke za uredno funkcioniranje Fondova te poduzimaju sve odgovarajuće mjere za olakšavanje provjera koje Komisija smatra primjerenima u vezi s upravljanjem financiranja Unije, uključujući provjere na licu mjesta.

2. Države članice Komisiji na zahtjev dostavljaju zakone, uredbe i administrativne propise koje su usvojile radi provedbe akata Unije koji se odnose na ZPP, ako ti akti imaju financijski učinak na EFJP ili EPFRR.

3. Države članice Komisiji stavljaju na raspolaganje podatke o uočenim nepravilnostima i slučajevima sumnje na prijevaru te o poduzetim mjerama za povrat neopravdanih plaćanja u vezi s tim nepravilnostima i prijevarama u skladu s III. odjeljkom ovog poglavlja.

Članak 49.

Pristup dokumentima

Akreditirane agencije za plaćanja čuvaju prateće dokumente o izvršenim plaćanjima i dokumente o provođenju administrativnih i fizičkih provjera koje propisuje pravo Unije, te navedene dokumente i podatke stavljaju na raspolaganje Komisiji. Ti se prateći dokumenti mogu čuvati u elektroničkom obliku pod uvjetima koje je propisala Komisija na temelju članka 50. stavka 2.

Ako te dokumente čuva tijelo koje djeluje po ovlaštenju agencije za plaćanja i zaduženo je za odobravanje rashoda, to tijelo šalje akreditiranoj agenciji za plaćanja izvješća o broju obavljenih provjera, njihovom sadržaju i poduzetim mjerama u pogledu rezultata.

Članak 50.

Ovlasti Komisije

1. Kako bi se osigurala ispravna i učinkovita primjena odredaba koje se odnose na provjere na licu mjesta i pristup dokumentima i podacima navedenim u ovom poglavlju, Komisija je

ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 115. kojima se dopunjuju određene obveze koje države članice moraju ispuniti prema ovom poglavlju.

2. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju pravila o:

- (a) postupcima koji se odnose na posebne obveze kojih se države članice moraju pridržavati u vezi s provjerama iz ovog poglavlja;
- (b) postupcima koji se odnose na obveze suradnje kojih se države članice moraju pridržavati u svrhu provedbe članaka 47. i 48.;
- (c) postupcima i drugim praktičnim detaljima u pogledu obveze izvješćivanja iz članka 48. stavka 3.;
- (d) uvjetima pod kojima se trebaju čuvati prateći dokumenti iz članka 49. uključujući njihov oblik i razdoblje pohrane.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

Odjeljak II.

Poravnanje

Članak 51.

Poravnanje računa

Komisija prije 31. svibnja godine koja slijedi nakon predmetne proračunske godine te na temelju podataka dostavljenih u skladu s člankom 102. stavkom 1. točkom (c) donosi provedbene akte koji sadrže njezinu odluku o poravnanju računa akreditiranih agencija za plaćanja. Ti provedbeni akti obuhvaćaju cjelovitost, točnost i istinitost podnesenih godišnjih financijskih izvješća i ne dovode u pitanje sadržaj odluka donesenih naknadno u skladu s člankom 52.

Ti se provedbeni akti donose u skladu sa savjetodavnim postupkom sukladno članku 116. stavku 2.

Članak 52.

Potvrda o sukladnosti

1. Ako otkrije da rashodi iz članka 4. stavka 1. i članka 5. nisu nastali u skladu s pravom Unije te, u slučaju EPFRR-a, nisu nastali u skladu s primjenjivim pravom Unije i nacionalnim pravom iz članka 85. Uredbe (EU) br. 1303/2103, Komisija donosi provedbene akte kojima određuje iznose koje treba isključiti iz financiranja Unije. Ti se provedbeni akti donose u skladu sa savjetodavnim postupkom sukladno članku 116. stavku 2.

2. Komisija procjenjuje iznose koji se isključuju na temelju težine zabilježene neusklađenosti. Uzima u obzir vrstu povrede te financijsku štetu prouzročenu Uniji. Isključivanje se temelji na utvrđivanju iznosa koji su neopravdano potrošeni i, ako te iznose nije moguće utvrditi uz razmjerne napore, može primijeniti ekstrapolacijske ili paušalne ispravke. Paušalni ispravci primjenjuju se samo ako zbog prirode slučaja ili zbog toga što država članica nije dostavila Komisiji potrebne informacije nije moguće uz razmjerni napor preciznije utvrditi financijsku štetu prouzročenu Uniji.

3. Prije donošenja odluke o odbijanju financiranja, nalazi inspekcije Komisije i odgovori države članice priopćuju se u pisanom obliku, nakon čega dvije strane nastoje postići dogovor o mjerama koje je potrebno poduzeti. U tom trenutku u postupku države članice imaju priliku pokazati da je stvarni razmjer nepoštovanja manji od procjene Komisije.

Ako se ne postigne dogovor, država članica može zatražiti pokretanje postupka usklađivanja međusobnih stajališta unutar roka od četiri mjeseca. Izvješće o ishodu postupka podnosi se Komisiji. Komisija uzima u obzir preporuke iz izvješća prije donošenja odluke o mogućem odbijanju financiranja i daje obrazloženje ako odluči ne slijediti te preporuke.

4. Financiranje se ne može odbiti za:

(a) rashode iz članka 4. stavka 1. koji su nastali više od 24 mjeseca prije nego što je Komisija pisano obavijestila državu članicu o nalazima svoje inspekcije;

(b) rashode za višegodišnje mjere koji su obuhvaćeni člankom 4. stavkom 1. ili programima iz članka 5., pri čemu konačna obveza primatelja nastaje više od 24 mjeseca prije nego što Komisija pisanim putem obavijesti državu članicu o nalazima svoje inspekcije;

(c) rashode za mjere predviđene u programima iz članka 5., osim onih iz ovog stavka točke (b), za koje se plaćanje ili, ovisno o slučaju, plaćanje preostalog iznosa od strane agencije za plaćanja izvršava više od 24 mjeseca prije nego što Komisija pisanim putem obavijesti državu članicu o nalazima svoje inspekcije.

5. Stavak 4. ne primjenjuje se u slučaju:

(a) nepravilnosti iz ovog poglavlja odjeljka III.;

(b) nacionalnih potpora za koje je Komisija započela postupak iz članka 108. stavka 2. UFEU-a ili kršenja obveza u vezi kojih je Komisija poslala službenu opomenu državi članici u skladu s člankom 258. UFEU-a;

(c) kršenja obveza od strane država članica prema glavi V. poglavlju III. ove Uredbe pod uvjetom da Komisija pisanim putem obavijesti državu članicu o nalazima svoje inspekcije u roku od 12 mjeseci nakon prijema izvješća države članice o rezultatima provjere dotičnih rashoda.

Članak 53.

Ovlasti Komisije

1. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pravila o provedbi:

(a) poravnanja računa iz članka 51. u vezi s mjerama koje treba poduzeti vezano uz donošenje odluke i njenu provedbu, uključujući razmjenu informacija između Komisije i država članica te rokova koje treba poštovati;

(b) potvrde o sukladnosti iz članka 52. u vezi s mjerama koje treba poduzeti u vezi s donošenjem odluke i njene provedbe, uključujući i razmjenu informacija između Komisije i država članica i rokove koje treba poštovati, kao i pomirbu postupka iz tog članka, uključujući osnivanje, zadatke, sastav i organizaciju rada tijela za mirenje.

2. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

3. Kako bi se Komisiji omogućilo da zaštiti financijski interes Unije i osigura učinkovitu primjenu odredaba koje se odnose na potvrdu o sukladnosti iz članka 52., Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 115. u vezi s kriterijima i metodologijom za primjenu ispravaka.

Odjeljak III.

Nepravilnosti

Članak 54.

Zajedničke odredbe

1. Za sva neopravdana plaćanja nakon pojavljivanja nepravilnosti ili nepažnje, države članice zahtijevaju povrat od korisnika u roku 18 mjeseci nakon što su agencija za plaćanja ili tijelo odgovorno za povrat odobrili i, ovisno o slučaju, zaprimili izvještaj o kontroli ili sličan dokument u kojemu se navodi da je došlo do nepravilnosti. Odgovarajući iznosi evidentiraju se, u vrijeme zahtjeva za povratom, u knjizi dužnika agencije za plaćanja.

2. Ako do povrata nije došlo u roku od četiri godine od datuma zahtjeva za povrat ili u roku od osam godina od kada je povrat predmet tužbe na nacionalnim sudovima, 50 % financijskih posljedica izostanka povrata snosi dotična država članica, a 50 % proračun Unije, ne dovodeći u pitanje zahtjev da dotična država članica mora provoditi postupke povrata u skladu s člankom 58.

Ako je u okviru postupka povrata konačnim upravnim ili pravnim instrumentom ustanovljeno nepostojanje nepravilnosti, dotična država članica prijavljuje Fondovima financijski teret koji snosi kao rashode u skladu s prvim podstavkom.

Međutim, ako povrat nije moguće izvršiti u rokovima iz prvog podstavka iz razloga koji nisu povezani s dotičnom državom članicom, a iznos za povrat premašuje 1 milijun EUR, Komisija može na zahtjev države članice produljiti rokove do polovice prvobitno predviđenog roka.

3. Iz propisno opravdanih razloga države članice mogu odlučiti ne provoditi postupak povrata. Takva se odluka može donijeti samo u sljedećim slučajevima:

(a) ako već nastali troškovi ili troškovi koji će vjerojatno nastati prekoračuju iznos povrata, koji će se uvjet smatrati zadovoljenim ako:

i. iznos koji korisnik mora vratiti u smislu pojedinačnih plaćanja u programu potpore ili mjeri pomoći, ne uključujući kamate, ne premašuje 100 EUR; ili

ii. je iznos koji korisnik mora vratiti u smislu pojedinačnih plaćanja u programu potpore ili mjeri pomoći, ne uključujući kamate, između 100 EUR i 150 EUR i dotična država članica primjenjuje graničnu vrijednost jednaku ili višu od iznosa koji će se u okviru njezinog nacionalnog prava nadoknaditi radi nepotraživanja državnih dugova.

(b) ako je povrat nemoguć zbog nesolventnosti, zabilježene i priznate prema nacionalnom pravu, dužnika ili osoba zakonski odgovornih za nepravilnost.

Ako se odluka iz prvog podstavka ovog stavka donese prije nego što se na nepodmireni iznos primjene pravila iz stavka 2., financijske posljedice neizvršenog povrata snosi proračun Unije.

4. Države članice u godišnjim financijskim izvješćima koja šalju Komisiji prema članku 102. stavku 1. točki (c) podtočki iv. navode iznose koje snose prema stavku 2. ovog članka. Komisija provjerava je li to učinjeno i poduzima potrebne prilagodbe u provedbenom aktu iz članka 51.

5. Komisija može, ako je poštovan postupak iz članka 52. stavka 3., donijeti provedbene akte kojima se iz financiranja Unije isključuju iznosi za koje se opći proračun Unije tereti u sljedećim slučajevima:

(a) ako se država članica ne pridržava vremenskih rokova iz stavka 1;

(b) ako smatra da odluka države članice o neizvršenju povrata u skladu sa stavkom 3. nije opravdana;

(c) ako smatra da je nepravilnost ili neizvršen povrat posljedica nepravilnosti ili nepažnje upravnih vlasti ili drugog službenog tijela države članice.

Ti se provedbeni akti donose u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 116. stavka 2.

Članak 55.

Odredbe specifične za EFJP

Iznosi vraćeni zbog nepravilnosti ili nepažnje i pripadajuće kamate pripisuju se agenciji za plaćanja koja ih knjiži kao prihode namijenjene EFJP-u u mjesecu stvarnog primitka novca.

Države članice mogu pri plaćanju u proračun Unije kako je navedeno u prvom stavku zadržati 20 % odgovarajućih iznosa kao paušalne troškove povrata, osim u slučajevima nepravilnosti ili nepažnje upravnih vlasti ili drugih službenih tijela.

Članak 56.

Odredbe specifične za EPFRR

U slučaju otkrivanja nepravilnosti ili nepažnje u operacijama ili programima ruralnog razvoja, države članice provode financijske prilagodbe cjelovitim ili djelomičnim ukidanjem predmetnog financiranja Unije. Države članice uzimaju u obzir vrstu i težinu otkrivenih nepravilnosti i razinu financijskog gubitka za EPFRR.

Iznosi financiranja Unije u okviru EPFRR-a koji su ukinuti te vraćeni iznosi kao i pripadajuće kamate ponovno se dodjeljuju predmetnom programu. Međutim, države članice mogu ponovno koristiti ukinuta ili povraćena sredstva Unije samo za operaciju u okviru istog programa ruralnog razvoja i pod uvjetom da se sredstva ne koriste ponovno za aktivnosti koje su bile predmet financijske prilagodbe. Nakon završetka programa ruralnog razvoja, država članica vraća iznose koji su vraćeni u proračun Unije.

*Članak 57.***Ovlasti Komisije**

1. Kako bi se osigurala točna i učinkovita primjena odredbi vezanih za uvjete povrata neopravdanih plaćanja i pripadajućih kamata, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 115. u vezi s posebnim obvezama koje moraju poštovati države članice.

2. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pravila o:

- (a) postupcima za povrat neopravdanih plaćanja i kamata kako je određeno u ovom odjeljku i za obavješćivanje Komisije o neriješenim povratima;
- (b) oblicima obavijesti i komunikacije koje dostavljaju države članice Komisiji u odnosu na obveze iz ovog odjeljka.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

GLAVA V.

SUSTAVI KONTROLE I KAZNE

POGLAVLJE I.

Opća pravila*Članak 58.***Zaštita financijskih interesa Unije**

1. Države članice okviru ZPP-a usvajaju sve zakonodavne, regulatorne i administrativne odredbe te poduzimaju sve druge potrebne mjere za osiguravanje učinkovite zaštite financijskih interesa Unije, posebno za:

- (a) provjere zakonitosti i pravilnosti operacija koje se financiraju iz Fondova;
- (b) osiguravanja učinkovite zaštite od prijevare, posebno vezano uz područja visokog rizika, a koja djeluje preventivno u odnosu na troškove i koristi kao i proporcionalnost mjera;
- (c) sprečavanja, otkrivanja i ispravljanja nepravilnosti i prijevara;
- (d) nametanja kazni koje su učinkovite, odvraćajuće i proporcionalne u skladu sa pravom Unije ili, ako to nije slučaj, nacionalnim pravom te donošenja sudskih postupaka u tom smislu, prema potrebi;
- (e) vraćanja neopravdanih plaćanja plus kamata te pokretanja sudskih postupaka po potrebi.

2. Države članice uvode učinkoviti sustav upravljanja i kontrole kako bi se osigurala usklađenost s propisima koji upravljaju programima potpore Unije kako bi se opasnost od financijske štete za Uniju smanjila na najmanju moguću mjeru.

3. Države članice obavješćuju Komisiju o donesenim odredbama i poduzetim mjerama u skladu sa stavkom 1. i 2.

Svi uvjeti koje države članice odrede u svrhu dopune uvjeta iz pravila Unije za primanje potpore financirane kroz EFJP ili EPFRR moraju biti podložni provjeri.

4. Komisija donosi provedbene akte kojima određuje pravila potrebna za ujednačenu primjenu ovog članka s obzirom na sljedeće:

- (a) postupke, rokove, razmjenu informacija u odnosu na obveze kako su utvrđene u stavcima 1. i 2.;
- (b) oblike obavijesti i komunikacije koje dostavljaju države članice Komisiji u odnosu na obvezu iz stavka 3.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

*Članak 59.***Opća načela provjera**

1. Ako nije drukčije predviđeno, sustav koji uspostavljaju države članice sukladno članku 58. stavku 2. uključuje sustavno administrativno provjeravanje svih zahtjeva za potporu i zahtjeva za plaćanje. Taj se sustav nadopunjuje provjerama na licu mjesta.

2. Što se tiče provjera na licu mjesta odgovorno tijelo uzima uzorak za provjeru iz čitave populacije podnositelja zahtjeva koja obuhvaća, po potrebi, slučajni dio s ciljem dobivanja reprezentativne stope grešaka i dio temeljen na riziku koji cilja na područja gdje je rizik od grešaka najveći.

3. Odgovorno tijelo sastavlja izvješće o svakoj provjeri na licu mjesta.

4. Prema potrebi, sve provjere na licu mjesta navedene u pravilima Unije vezano uz poljoprivrednu potporu i potporu ruralnom razvoju izvršavaju se u isto vrijeme.

5. Države članice osiguravaju najmanju razinu provjera na licu mjesta za učinkovito upravljanje rizicima i povećavaju tu najmanju razinu prema potrebi. Države članice mogu smanjiti tu najmanju razinu ako sustavi kontrole i upravljanja funkcioniraju pravilno, a stopa pogrešaka ostane na prihvatljivoj razini.

6. U slučajevima koje treba utvrditi Komisija na temelju članka 62., stavka 2., točke (h), zahtjevi za potporu i zahtjevi za plaćanje ili sve druge komunikacije, zahtjevi ili molbe mogu se ispraviti i prilagoditi nakon podnošenja, u slučajevima očite pogreške koju je uočilo nadležno tijelo.

7. Zahtjev za potporu ili zahtjev za plaćanje odbija se ako korisnik ili njegov zastupnik spriječe izvršenje provjere na licu mjesta, osim u slučajevima više sile ili u izuzetnim okolnostima.

Članak 60.

Klauzula o izbjegavanju

Ne dovodeći u pitanje posebne odredbe, niti jedna pogodnost koju predviđa sektorsko poljoprivredno zakonodavstvo ne odobrava se fizičkoj ili pravnoj osobi za koju se utvrdi da su uvjeti za stjecanje tih pogodnosti stvoreni umjetno i suprotno ciljevima tog zakonodavstva.

Članak 61.

Kompatibilnost programa potpore za potrebe provjera u sektoru vina

Za potrebe primjene programa potpore u sektoru proizvodnje vina iz Uredbe (EU) br. 1308/2013 države članice dužne su osigurati da su postupci upravljanja i kontrole primijenjeni na te programe kompatibilni s integriranim sustavom iz poglavlja II. ove glave vezano uz sljedeće elemente:

- (a) računalnu bazu podataka;
- (b) sustav identifikacije za poljoprivredne parcele;
- (c) administrativne provjere.

Ti postupci omogućuju zajedničko funkcioniranje ili razmjenu podataka s integriranim sustavom.

Članak 62.

Ovlasti Komisije s obzirom na provjere

1. Kako bi se osiguralo da su provjere provedene ispravno i učinkovito te da je provjera uvjeta prihvatljivosti izvršena na učinkovit, koherentan i nediskriminirajući način kojim se štite financijski interesi Unije, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 115., u odnosu na, ako pravilno upravljanje sustavom to zahtijeva, dodatne uvjete u vezi s carinskim postupcima, i posebno u odnosu na one utvrđene u Uredbi (EZ) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

2. Komisija donosi provedbene akte kojima određuje pravila potrebna ujednačenu primjenu ovog poglavlja u Uniji. Ta se pravila mogu odnositi na sljedeće:

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL L 269, 10.10.2013., str. 1.)

- (a) pravila o administrativnim provjerama i provjerama na licu mjesta koje moraju obavljati države članice vezano uz obveze i kriterije prihvatljivosti koji proizlaze iz prava Unije;
- (b) pravila o minimalnoj razini provjera na licu mjesta i obvezi povećanja razine ili mogućnosti njezinog smanjenja kako je određeno u članku 59. stavku 5.;
- (c) pravila i metode za izvješćivanje o izvršenim provjerama i kontrolama i njihovim rezultatima;
- (d) tijela odgovorna za izvršavanje provjera sukladnosti kao i sadržaja, učestalost i fazu stavljanja na tržište na koju se provjere primjenjuju;
- (e) u vezi s konopljom prema članku 52. Uredbe (EU) br. 1307/2013, na pravila o posebnim mjerama kontrole i metodama određivanja razina tetrahidrokanabinola;
- (f) s obzirom na pamuk kako je navedeno u članku 56. Uredbe (EU) br. 1307/2013, na sustav za provjere odobrenih sektorskih organizacija;
- (g) vezano uz vino kako je navedeno u Uredbi (EU) br. 1308/2013, na pravila o mjerenju površina kao i u vezi s provjerama te pravilima o posebnim financijskim postupcima za poboljšanje provjera;
- (h) na slučajeve u kojima se zahtjevi za potporu i zahtjevi za plaćanje ili druge komunikacije ili zahtjevi mogu ispraviti ili prilagoditi nakon podnošenja, u skladu s člankom 59. stavkom 6.;
- (i) testove i metode koje treba primijeniti za određivanje prihvatljivosti proizvoda za javnu intervenciju i privatno skladištenje kao i korištenje postupaka natječaja, za javnu intervenciju i za privatno skladištenje.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 116. stavka 3.

Članak 63.

Neopravdano isplaćeni iznosi i administrativne kazne

1. Ako se utvrdi da korisnik ne ispunjava kriterije prihvatljivosti, preuzete obveze ili druge obveze u vezi s uvjetima za dodjelu potpore ili pomoći prema sektorskom poljoprivrednom zakonodavstvu, potpora neće biti isplaćena ili se ukida u potpunosti ili djelomično, a, ovisno o slučaju, odgovarajuća prava na isplatu, kao što je navedeno u članku 21. Uredbe (EU) br. 1307/2013, ne dodjeljuju se ili se ukidaju.

2. Nadalje, ako tako određuje sektorsko poljoprivredno zakonodavstvo, države članice također uvode administrativne kazne, u skladu s pravilima propisanim člankom 64. i člankom 77. To ne dovodi u pitanje odredbe iz glave VI. članka od 91. do 101.

3. Iznosi, uključujući pripadajuće kamate i prava na isplatu na koje se odnosi ukidanje iz stavka 1. i kazne iz stavka 2. nadoknađuju se ne dovodeći pitanje članak 54. stavak 3.

4. Komisija u skladu s člankom 115. donosi delegirane akte kojima se utvrđuju uvjeti za djelomično ili potpuno ukidanje iz stavka 1.

5. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju detaljna postupovna i tehnička pravila o:

- (a) primjeni i izračunu djelomičnog ili potpunog ukidanja iz stavka 1.;
- (b) povratu neopravdano isplaćenih iznosa i kaznama kao i o neopravdano dodijeljenim pravima i obračunavanju kamata.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

Članak 64.

Primjena administrativnih kazni

1. Što se tiče administrativnih kazni iz članka 63. stavka 2., ovaj se članak primjenjuje u slučaju neusklađenosti s obzirom na kriterije prihvatljivosti, preuzete obveze ili druge obveze koje proizlaze iz primjene sektorskog poljoprivrednog zakonodavstva, uz izuzeće obveza navedenih u poglavlju II. ove glave člancima od 67. do 78. i glavi VI. člancima od 91. do 101. i onih na koje se primjenjuju kazne iz članka 89. stavaka 3. i 4.

2. Administrativne kazne ne propisuju se u sljedećim slučajevima:

- (a) ako je do neispunjavanja obveze došlo zbog više sile;
- (b) ako je do neispunjavanja obveze došlo zbog očitih pogrešaka navedenih u članku 59. stavku 6.;
- (c) ako je do neispunjavanja obveze došlo zbog pogreške nadležnog tijela ili drugog tijela te kad nije razumno očekivati da bi osoba na koju se administrativna kazna odnosi mogla otkriti pogrešku;
- (d) ako dotična osoba može dokazati nadležnom tijelu da nije kriva za neispunjavanje obveze iz stavka 1. ili ako se nadležno tijelo drugačije uvjeri da dotična osoba nije kriva;

(e) ako je neispunjavanje obveze manje značajne prirode, uključujući ako je izražena u obliku praga, što treba definirati Komisija u skladu sa stavkom 7. točkom (b);

(f) u drugim slučajevima u kojima nametanje kazne nije prikladno, što treba utvrditi Komisija u skladu sa stavkom 6. točkom (b);

3. Administrativne kazne mogu se nametnuti korisniku potpore ili pomoći i na druge fizičke ili pravne osobe, uključujući skupine ili udruženja takvih korisnika ili drugih osoba, koje obvezuju obveze propisane pravilima iz stavka 1.

4. Administrativne kazne mogu biti u jednom od sljedećih oblika:

(a) umanjeње iznosa potpore ili pomoći koju treba isplatiti vezano uz zahtjev za potporu ili zahtjev za plaćanje, na koji utječe neispunjavanje obveze, ili buduće zahtjeve; međutim, što se tiče potpore ruralnom razvoju, to ne dovodi u pitanje mogućnost suspenzije pomoći kada je moguće očekivati da će korisnik riješiti neispunjavanje obveza u razumnom vremenskom roku;

(b) plaćanje iznosa izračunatog na osnovi količine i/ili razdoblja na koje se odnosi neispunjavanje obveze;

(c) privremena suspenzija ili ukidanje odobrenja, priznanja ili dozvole;

(d) isključivanje iz prava na sudjelovanje u određenom programu potpore ili mjeri pomoći ili drugoj predmetnoj mjeri;

5. Administrativne kazne su proporcionalne i stupnjuju se s obzirom na težinu, opseg, trajanje i ponavljanje utvrđenog neispunjavanja obveze te za njih vrijede sljedeća ograničenja:

(a) iznos administrativne kazne iz stavka 4. točke (a) ne smije biti veći od 200 % iznosa iz zahtjeva za potporu ili zahtjeva za plaćanje;

(b) bez obzira na točku (a), što se tiče ruralnog razvoja, iznos administrativne kazne, navedene u stavku 4. točki (a) ne smije biti veći od 100 % raspoloživog iznosa;

(c) iznos administrativne kazne, iz stavka 4. točke (b) ne smije biti veći od iznosa usporedivog s postotkom iz točke (a) ovog stavka;

(d) suspenzija, ukidanje ili isključivanje iz stavka 4. točke (c) i (d) može trajati najdulje tri uzastopne godine, a ako se neispunjavanje obveze ponovi, ponovno je moguće primijeniti izuzeće.

6. Da bi se s jedne strane vodilo računa o odvrćajućem učinku naloženih naknada i kazni, a s druge strane posebnim svojstvima svakog od programa potpora ili mjera pomoći za koje vrijedi sektorsko poljoprivredno zakonodavstvo, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 115. kojima se:

- (a) utvrđuju administrativne kazne s popisa iz stavka 4. za svaki program potpore ili mjeru pomoći te predmetnu osobu kako je navedeno u stavku 3. te unutar ograničenja utvrđenih u stavku 5. i određuje posebna stopa, koju nalažu države članice, uključujući u slučajevima neispunjavanja obveze koju nije moguće kvantitativno odrediti.
- (b) određuju slučajevi kada se administrativne kazne ne nalažu, kako je navedeno u stavku 2. točki (f).

7. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju detaljna postupovna i tehnička pravila u skladu s primjenom ovog članka o:

- (a) primjeni i izračunu administrativnih kazni;
- (b) detaljnim pravilima za utvrđivanje neispunjavanja obveze kao manje značajnog, uključujući uspostavu kvantitativnog praga iskazanog u nominalnoj vrijednosti ili kao postotak raspoloživog iznosa potpore ili pomoći, koji, međutim, ne smije biti manji od 3 % što se tiče potpore ruralnom razvoju, niti taj prag ne smije biti manji od 1 % za svu drugu potporu ili pomoć;
- (c) pravilima pomoću kojih se utvrđuju slučajevi u kojima, zbog vrste kazni, države članice mogu zadržati nadoknade kazne.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 116. stavka 3.

Članak 65.

Suspenzija plaćanja državama članicama u posebnim slučajevima obuhvaćenima Uredbom (EU) br. 1308/2013

1. Kada Uredba (EU) br. 1308/2013 zahtijeva da države članice u određenom roku dostave specifične podatke, a države članice ih ne pošalju na vrijeme ili ih uopće ne pošalju, ili pošalju netočne podatke, Komisija može suspendirati mjesečna plaćanja iz stavka 18. pod uvjetom da je Komisija državama članicama pravovremeno stavila na raspolaganje sve podatke, obrasce i potrebna objašnjenja. Iznos plaćanja koje će se suspendirati odnosi se na rashode za tržišne mjere za koje zahtijevani podaci nisu poslani, nisu poslani na vrijeme ili su netočni.

2. Kako bi se osiguralo poštovanje načela proporcionalnosti u primjeni stavka 1., Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 115. u vezi s tržišnim mjerama na koje se primjenjuje suspenzija te stopom i trajanjem suspenzije plaćanja iz stavka 1.

3. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju detaljna pravila o postupku i drugim praktičnim pojedinostima za pravilno funkcioniranje suspenzije mjesečnih plaćanja iz prvog podstavka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

Članak 66.

Vrijednosni papiri

1. Ako tako određuje sektorsko poljoprivredno zakonodavstvo, države članice zahtijevaju polaganje sredstava osiguranja kojima se jamči da će određeni iznos novca biti uplaćen ili zaplijenjen u korist nadležnost tijela ako određena obveza iz područja sektorskog poljoprivrednog zakonodavstva nije ispunjena.

2. Osim u slučajevima više sile, osiguranje se plijeni u cijelosti ili djelomično ako nije izvršena određena obveza, ili je izvršena samo djelomično.

3. Komisija ima ovlast donijeti delegirane akte u skladu s člankom 115. vezano uz pravila kojima se osigurava nediskriminirajući tretman, jednakost i poštovanje proporcionalnosti kod polaganja sredstva osiguranja, te:

- (a) određuje odgovornu stranu u slučaju da obveza nije ispunjena;
- (b) navodi specifična situacija kad se nadležno tijelo može odreći zahtjeva za kontrolu;
- (c) navode uvjeti koji se odnose na sredstva osiguranja koja treba položiti, jamac i uvjeti za polaganje i vraćanje sredstva osiguranja;
- (d) navode posebni uvjeti povezani s jamstvom osiguranja podnijetim u okviru predujmova;

(e) određuju posljedice kršenja obveza za koje je položeno sredstvo osiguranja, kao što je navedeno u stavku 1., uključujući zapljenu sredstava osiguranja, stopu umanjenja koja će se primijeniti u trenutku vraćanja sredstava osiguranja za nadoknade, dozvole, ponude, natječaje ili posebne zahtjeve te kada je obveza pokrivena tim sredstvom osiguranja djelomično ili u potpunosti ispunjena, uzimajući u obzir vrstu obveze, količinu u kojoj je obveza bila prekršena, razdoblje koje premašuje rok do kojeg je obveza trebala biti ispunjena i vrijeme u kojem se dostavljaju dokazi o ispunjenju obveze.

4. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pravila:

- (a) obliku sredstva osiguranja koje treba položiti te postupku za polaganje istoga, kao i za prihvaćanje i zamjenu originalnog sredstva osiguranja;

- (b) postupcima za vraćanje sredstva osiguranja;
- (c) obavijestima koje trebaju objaviti države članice i Komisija.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 116. stavka 3.

POGLAVLJE II.

Integrirani sustav upravljanja i kontrole

Članak 67.

Područje primjene i korišteni izrazi

1. Svaka država članica uspostavlja integrirani administrativni i kontrolni sustav („integrirani sustav”).

2. Integrirani sustav primjenjuje se na programe potpore iz Priloga I. Uredbe (EU) br. 1307/2013 i na potporu odobrenu u skladu s člankom 21. stavkom 1. točkama (a) i (b), člancima od 28. do 31., 33., 34. i 40. Uredbe 1305/2013 i prema potrebi člankom 35. stavkom 1. točkama (b) i (c) Uredbe (EU) 1303/2013.

Međutim, ovo poglavlje ne odnosi se na mjere iz članka 28. stavka 9. Uredbe (EU) br. 1305/2013 niti na mjere iz članka 21. stavka 1. točaka (a) i (b) te Uredbe što se tiče troška uspostavljanja.

3. U potrebnoj mjeri integrirani sustav također se primjenjuje na kontrolu višestruke sukladnosti kako je navedeno u glavi VI.

4. Za potrebe ovog poglavlja:

(a) „poljoprivredno zemljište” znači kontinuiranu površinu zemlje, koju je prijavio jedan poljoprivrednik i koja ne obuhvaća više od jedne skupine usjeva; međutim, kada se u kontekstu Uredbe (EU) 1307/2013 zahtjeva zasebna prijava uporabe površine unutar skupine usjeva, ta posebna uporaba po potrebi dodatno ograničava poljoprivredno zemljište; države članice mogu propisati dodatne kriterije za daljnje razgraničenje poljoprivrednog zemljišta;

(b) „izravno plaćanje povezano s površinom” znači program osnovnog plaćanja; program jedinstvenih plaćanja i preraspodijeljeno plaćanje, kao što je navedeno u glavi III. poglavlju 1. Uredbe (EU) 1307/2013; plaćanje za poljoprivredne prakse koje povoljno utječu na klimu i okoliš iz glave III. poglavlja 3. Uredbe (EU) 1307/2013, plaćanje za područja s prirodnim ograničenjima kao što je navedeno u glavi III. poglavlju 4. Uredbe (EU) 1307/2013; plaćanje za mlade poljoprivrednike, kao što je navedeno u glavi III. poglavlju 5. Uredbe (EU) 1307/2013; dobrovoljno vezanu potporu, kao što je navedeno u glavi IV. poglavlju 1., gdje se potpora isplaćuje po hektaru, proizvodno vezano plaćanje za pamuk, kao što je navedeno u glavi IV. poglavlju 2., program za male poljoprivrednike, kao što je navedeno u

glavi V. Uredbe (EU) 1307/2013; posebne mjere za poljoprivredu u najudaljenijim regijama Unije, kao što je navedeno u poglavlju IV. Uredbe (EU) br. 228/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, gdje se potpora plaća po hektaru; kao i posebne mjere za poljoprivredu u korist manjih egejskih otoka, kao što je navedeno u poglavlju IV. Uredbe (EU) br. 229/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾, gdje se potpora plaća po hektaru.

Članak 68.

Elementi integriranog sustava

1. Integrirani sustav sadrži sljedeće elemente:

- (a) računalnu bazu podataka;
- (b) sustav identifikacije za poljoprivredne parcele;
- (c) sustav za identifikaciju i registriranje prava na plaćanje;
- (d) zahtjeve za potporu i zahtjeve za plaćanja;
- (e) integrirani sustav kontrole;
- (f) jedan sustav za bilježenje identiteta svakog korisnika potpore iz članka 67. stavka 2. koji podnosi zahtjev za potporu ili zahtjev za plaćanje.

2. Integrirani sustav po potrebi obuhvaća sustav za identifikaciju i registriranje životinja određen u skladu s Uredbom (EZ) br. 1760/2000 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ i Uredbom Vijeća (EZ) br. 21/2004 ⁽⁴⁾.

3. Ne dovodeći u pitanje odgovornosti država članica za provedbu i primjenu integriranog sustava Komisija može tražiti pomoć specijaliziranih tijela ili osoba kako bi se potaklo uspostavljanje, nadzor i korištenje integriranog sustava, posebno radi osiguranja tehničkih savjeta nadležnim tijelima država članica, ako zatraže.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 228/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. ožujka 2013. o utvrđivanju posebnih mjera za poljoprivredu u najudaljenijim regijama Unije i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 247/2006 (SL L 78, 20.3.2013., str. 23.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 229/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. ožujka 2013. o utvrđivanju posebnih mjera za poljoprivredu u korist manjih egejskih otoka i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1405/2006 (SL L 78, 20.3.2013., str. 41.).

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 1760/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. srpnja 2000. o uvođenju sustava označavanja i registracije životinja vrste goveda, označavanju govedeg mesa i proizvoda od govedeg mesa i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 820/97 (SL L 204, 11.8.2000., str. 1.).

⁽⁴⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 21/2004 od 17. prosinca 2003. o uspostavi sustava za označavanje i registraciju ovaca i koza i izmjeni Uredbe (EZ) br. 1782/2003 i Direktive 92/102/EEZ i 64/432/EEZ (SL L 5, 9.1.2004., str. 8.).

4. Države članice poduzimaju sve daljnje mjere koje su potrebne za ispravnu primjenu integriranog sustava i pružaju jedne drugima uzajamnu pomoć koja je potrebna za kontrolu koja se zahtijeva ovom Uredbom.

Članak 69.

Računalna baza podataka

1. Računalna baza podataka („baza podataka“) bilježi, za svakog korisnika potpore iz članka 67. stavka 2., podatke dobivene iz zahtjeva za potporu i zahtjeva za plaćanje.

Baza podataka osobito omogućuje savjetovanje, preko nadležnog tijela države članice, o podacima koji se odnose na tekuću kalendarsku i/ili marketinšku godinu te na proteklih deset takvih godina. Ako na razinu potpore poljoprivrednicima utječu podaci koji se odnose na raniju kalendarsku i/ili marketinšku godinu, počevši od 2000., baza podataka također omogućuje uvid u podatke koji se odnose na te godine. Baza podataka omogućuje i izravan i neposredan uvid u podatke u vezi s najmanje četiri prethodne uzastopne kalendarske godine i za podatke vezane uz „trajne pašnjake“ kako je određeno u članku 2. točki (c) izvorne verzije Uredbe Komisije (EZ) br. 1120/2009 ⁽¹⁾ i za razdoblja od datuma zahtjeva, „trajne travnjake i trajne pašnjake“ kako je utvrđeno u članku 4. točki (h) Uredbe (EU) br. 1307/2013, s obzirom na najmanje pet prethodnih uzastopnih kalendarskih godina.

Odstupajući od drugog podstavka, države članice koje su pristupile Uniji 2004. ili kasnije dužne su osigurati uvid samo u podatke od godine njihovog pristupanja.

2. Države članice mogu ustanoviti decentralizirane baze podataka pod uvjetom da su iste, kao i administrativni postupci za bilježenje i pristup podacima, kreirane homogeno kroz cijelo područje države članice te da su kompatibilne jedna s drugom kako bi se omogućile unakrsne provjere.

Članak 70.

Sustav za identifikaciju poljoprivrednih parcela

1. Sustav identifikacije poljoprivrednih parcela uspostavlja se na osnovi karata, katastarskih dokumenata ili drugih kartografskih referenci. Upotrebljavaju se tehnike računalnog geografskog informacijskog sustava, uključujući zračnu ili prostornu ortofotografiju, uz jedinstveni standard koji jamči točnost barem jednaku kartografiji u omjeru 1: 10 000 te od 2016. u omjeru 1:5 000, uzimajući pritom u obzir strukturu i stanje parcele. To se određuje u skladu s postojećim standardima Unije.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 1120/2009 od 29. listopada 2009. o detaljnim pravilima za provedbu programa jedinstvenih plaćanja iz glave III. Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu programa jedinstvenih plaćanja predviđenog u glavi III. Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 o utvrđivanju zajedničkih pravila za programe izravne potpore za poljoprivrednike u okviru zajedničke poljoprivredne politike i utvrđivanju određenih programa potpore za poljoprivrednike (SL L 316, 2.12.2009., str. 1.).

Neovisno o prvom podstavku, države članice se mogu i dalje koristiti takvim tehnikama, uključujući zračnu ili prostornu ortografiju, uz jedinstveni standard koji jamči točnost jednaku barem kartografiji u omjeru 1:10 000 ako su nabavljene na temelju dugoročnih ugovora sklopljenih prije studenog 2012.

2. Države članice dužne su osigurati da identifikacijski sustav za poljoprivredne parcele sadrži referentni sloj kako bi se mogla uzeti u obzir područja od okolišnog značaja. Taj referentni sloj posebno uključuje relevantne posebne obveze i/ili programe okolišnog certificiranja iz članka 43. stavka 1.b Uredbe (EU) br. 1307/2013 jednake praksama iz članka 46. iste Uredbe prije nego što se najkasnije u pogledu godine zahtjeva 2018. dostave obrasci za zahtjeve iz članka 72. ove Uredbe za plaćanja za poljoprivredne prakse koje povoljno utječu na klimu i okoliš iz članka od 43. do 46. Uredbe (EU) br. 1307/2013.

Članak 71.

Sustav za utvrđivanje i evidentiranje prava na plaćanje

1. Sustav za identifikaciju i evidentiranje prava na plaćanje omogućuje provjeru prava i unakrsne provjere sa zahtjevima za potporu i sustavom identifikacije za poljoprivredne parcele.

2. Sustav iz stavka 1. omogućuje izravno i neposredno savjetovanje, preko nadležnog tijela države članice, o podacima u vezi s barem četiri prethodne uzastopne kalendarske godine.

Članak 72.

Zahtjevi za potporu i zahtjevi za plaćanje

1. Svake godine korisnik potpore iz članka 67. stavka 2. podnosi zahtjev za izravna plaćanja odnosno zahtjev za plaćanje za odgovarajuće mjere ruralnog razvoja vezane uz područje i životinje navodeći, prema potrebi:

- (a) sve poljoprivredne parcele na imanju kao i nepoljoprivredne površine za koje se traži potpora prema članku 67. stavku 2.;
- (b) prava na plaćanje određena za aktiviranje;
- (c) sve ostale informacije navedene u ovoj Uredbi ili potrebne s ciljem provedbe relevantnog sektorskog poljoprivrednog zakonodavstva ili navedene od strane predmetne države članice.

Što se tiče izravnog plaćanja povezanog s površinom, svaka država članica dužna je odrediti minimalnu veličinu poljoprivrednih parcela u odnosu na koje se može podnijeti zahtjev. Međutim, minimalna veličina ne smije prekoračiti 0,3 ha.

2. Odstupajući od točke (a) stavka 1 države članice mogu odlučiti da poljoprivredna zemljišta površine do 0,1 ha za koju se podnosi zahtjev za plaćanje, ne trebaju biti prijavljena, pod uvjetom da zbroj tih zemljišta nije veći od 1 ha i/ili da poljoprivrednik koji nije podnio zahtjev za izravno plaćanje na osnovi površine ne mora prijaviti svoja poljoprivredna zemljišta u slučaju kad ukupna površina ne prelazi 1 ha. U svim slučajevima, poljoprivrednik, međutim, mora u svom zahtjevu navesti da na raspolaganju ima poljoprivredne parcele te je, na zahtjev nadležnih tijela, dužan navesti gdje se nalaze.

3. Države članice osiguravaju, između ostalog, putem elektroničkih sredstava, prethodno određene obrasce na osnovi površina određenih u prethodnoj godini kao i grafički materijal koji ukazuje na to gdje se ta područja nalaze.

Država članica može odlučiti da zahtjev za potporu i zahtjev za plaćanje:

(a) vrijede ako korisnik potvrdi da nema promjena s obzirom na zahtjev za potporu i zahtjev za plaćanje koji su dostavljeni prethodne godine,

(b) moraju sadržavati promjene samo u vezi sa zahtjevima za potporu i zahtjevima za plaćanje koji su dostavljeni za prethodnu godinu.

Međutim, s obzirom na program za male poljoprivrednika iz glave V. Uredbe (EU) br. 1307/2013 ova se mogućnost daje svim poljoprivrednicima u pitanju.

4. Država članica može odlučiti da jedan zahtjev obuhvaća nekoliko programa potpore ili sve njih kao i mjere iz članka 67. ili druge programe i mjere potpore.

5. Odstupajući od Uredbe Vijeća (EEZ, Euratom) br. 1182/71⁽¹⁾ izračun datuma za dostavljanje ili izmjenu zahtjeva za potporu, zahtjeva za plaćanje ili bilo kojih pratećih dokumenata, ugovora ili izjava u okviru ovog poglavlja prilagođava se posebnim zahtjevima integriranog sustava. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 115. vezano uz pravila koja se primjenjuju na razdoblja, datume i rokove kada je konačni datum za dostavljanje zahtjeva ili izmjene državni praznik, subota ili nedjelja.

Članak 73.

Sustav za identifikaciju korisnika

Jedan sustav za bilježenje identiteta svakog korisnika potpore kako je navedeno u članku 67. stavku 2. jamči da se svi zahtjevi za potporu i zahtjevi za plaćanje koje je podnio isti korisnik mogu prepoznati kao takvi.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ, Euratom) br. 1182/71 od 3. lipnja 1971. o utvrđivanju pravila koja se primjenjuju na razdoblja, datume i rokove (SL L 124, 8.6.1971., str. 1.).

Članak 74.

Provjera uvjeta prihvatljivosti i smanjenjâ

1. U skladu s člankom 59. države članice, putem agencija za plaćanja ili tijela koja su ovlastile da djeluju u njihovo ime, provode administrativne provjere zahtjeva za potporu kako bi se provjerili uvjeti prihvatljivosti za potporu. Te provjere dopunjuju provjere na licu mjesta.

2. Za potrebe provjera na licu mjesta države članice sastavljaju plan uzorkovanja poljoprivrednih imanja i/ili korisnika.

3. Države članice mogu koristiti tehnike globalnog navigacijskog satelitskog sustava (GNSS) kao sredstvo za izvršavanje provjera poljoprivrednih parcela na licu mjesta.

4. U slučaju neispunjavanja uvjeta prihvatljivosti primjenjuje se članak 63.

Članak 75.

Isplate korisnicima

1. Plaćanja u okviru programa potpore i mjere iz članka 68. stavka 2. izvršavaju se u razdoblju od 1. prosinca do 30. lipnja sljedeće kalendarske godine.

Plaćanja se vrše u najviše dvije rate u tom vremenskom roku.

Ne dovodeći u pitanje prvi i drugi podstavak, države članice mogu prije 1. prosinca i ne kasnije od 16. listopada platiti predujmove od do 50 % vezano uz izravna plaćanja i do 75 % za potporu odobrenu u okviru ruralnog razvoja kako je navedeno u članku 67. stavku 2.

Osim za plaćanja predujmova do 75 % predviđenih trećim podstavkom ovog stavka, s obzirom na potporu odobrenu u okviru ruralnog razvoja, kako je navedeno u članku 67. stavku 2., ovaj se stavak primjenjuje u odnosu na zahtjeve za potporu ili zahtjeve za plaćanja koji su dostavljeni od godine zahtjeva 2018.

2. Plaćanja iz stavka 1. ne izvršavaju se prije završetka provjere uvjeta prihvatljivosti koju trebaju provesti države članice u skladu s člankom 74.

Odstupajući od prvog podstavka, predujmovi za odobrenu potporu u okviru ruralnog razvoja iz članka 67. stavka 2. mogu se isplatiti nakon završetka administrativnih provjera u skladu s člankom 59. stavkom 1.

3. Komisija u hitnim slučajevima donosi provedbene akte koji su potrebni i opravdani kako bi se razriješili određeni problemi vezani uz primjenu ovog članka. Takvi provedbeni akti mogu odstupati od stavaka 1. i 2., no samo u onoj mjeri i onoliko dugo koliko je to nužno potrebno.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

Članak 76.

Delegirane ovlasti

1. Kako bi se osiguralo da se integrirani sustav iz ovog poglavlja provede na učinkovit, usklađen i nediskriminirajući način koji štiti financijske interese Unije Komisija ima ovlasti za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 115. vezano uz:

(a) posebne definicije koje su potrebne da bi se osigurala usklađena provedba integriranog sustava, uz definicije navedene u Uredbi (EU) br. 1307/2013 i Uredbi (EU) br. 1305/2013;

(b) s obzirom na članke od 67. do 75., pravila o daljnjim mjerama potrebnima za osiguravanje sukladnosti sa zahtjevima za kontrolu utvrđenima u ovoj Uredbi ili u sektorskom poljoprivrednom zakonodavstvu koje države članice moraju poduzeti s obzirom na proizvođače, službe, tijela, organizacije ili druge gospodarske subjekte, kao što su klaonice ili udruženja uključena u postupak dodjele potpore, u slučajevima kada ovom Uredbom nisu predviđene administrativne kazne; takve mjere moraju koliko je god moguće, *mutatis mutandis*, slijediti odredbe o kaznama utvrđenima u članku 77. stavcima od 1. do 5.

2. Kako bi se osigurala pravilna distribucija sredstava koja proizlaze iz zahtjeva za potporu iz članka 72. korisnicima koji na njih imaju pravo te kako bi se omogućila provjera ispunjavaju li korisnici s njima povezane obveze, Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 115. u vezi s:

(a) osnovnim obilježjima, tehničkim pravilima, uključujući za ažuriranje referentnih parcela odgovarajuće dopušteno odstupanje uzimajući u obzir strukturu i stanje parcele, i uključujući pravila o uključivanju obilježja krajobraza neposredno pokraj parcele, te kvalitativne zahtjeve za sustav identifikacije za poljoprivredna zemljišta iz članka 70. i identifikacije korisnika kako je navedeno u članku 73.;

(b) osnovna obilježja, tehnička pravila i kvalitativne zahtjeve za sustav za identifikaciju i evidentiranje prava na plaćanje iz članka 71.;

(c) pravila za uspostavu definicije osnovice za izračun potpore, uključujući pravila o tome kako postupati u određenim slučajevima u kojima prihvatljiva područja sadrže obilježja krajobraza ili stabla; ta pravila omogućuju državama članicama da se kod zemljišta pod trajnim travnjakom, rastrkana obilježja krajobraza i stabla, čija ukupna površina ne prelazi određeni postotak referentne parcele, automatski smatraju dijelom prihvatljive površine bez potrebe da ih se u tu svrhu registrira na karti.

Članak 77.

Primjena administrativnih kazni

1. Što se tiče administrativnih kazni iz članka 63. stavka 2., ovaj se članak primjenjuje u slučaju neispunjavanja obveza s obzirom na kriterije prihvatljivosti, preuzete obveze ili ostale obveze koje proizlaze iz primjene pravila o potpori iz članka 67. stavka 2.

2. Administrativne kazne se ne propisuju u sljedećim slučajevima:

(a) ako je do neispunjavanja obveze došlo zbog više sile;

(b) ako je do neispunjavanja obveze došlo zbog očitih pogrešaka navedenih u članku 59. stavku 6.;

(c) ako je do neispunjavanja obveze došlo zbog pogreške nadležnog tijela ili drugog tijela te ako nije razumno očekivati da bi osoba na koju se administrativna kazna odnosi mogla otkriti pogrešku;

(d) ako dotična osoba može dokazati nadležnom tijelu da nije kriva za neispunjavanje obveze iz stavka 1. ili ako se nadležno tijelo drugačije uvjeri da dotična osoba nije kriva;

(e) ako je neispunjavanje obveze manje značajnog karaktera, uključujući ako je izražena u obliku praga, što treba odrediti Komisija u skladu sa stavkom 7. točkom (b);

(f) u drugim slučajevima u kojima nametanje kazne nije prikladno, što treba utvrditi Komisija u skladu sa stavkom 7. točkom (b);

3. Administrativne kazne mogu se nametnuti korisniku potpore ili pomoći, uključujući skupine ili udruženja korisnika, koje obvezuju obveze propisane pravilima iz stavka 1.

4. Administrativne kazne mogu biti u jednom od sljedećih oblika:

(a) umanjenje iznosa potpore ili pomoći koju treba isplatiti vezano uz zahtjev za potporu ili zahtjev za plaćanje, na koji utječe neispunjavanje obveze, i/ili vezano uz zahtjev za potporu ili zahtjev za plaćanje za protekle ili za nadolazeće godine;

(b) plaćanje iznosa izračunatog na osnovi količine i/ili razdoblja na koje se odnosi neispunjavanje obveze;

(c) izuzeće od prava na sudjelovanje u dotičnom programu potpore ili mjeri potpore.

5. Administrativne kazne su proporcionalne i stupnjuju se s obzirom na težinu, opseg, trajanje i ponavljanje utvrđenog neispunjavanja obveze te za njih vrijede sljedeća ograničenja:

- (a) iznos administrativne kazne za određenu godinu, kao što je navedeno u stavku 4. točke (a), ne smije biti veći od 100 % iznosa iz zahtjeva za potporu ili zahtjeva za plaćanje;
- (b) iznos administrativne kazne za određenu godinu, kao što je navedeno u stavku 4. točke (b), ne smije biti veći od 100 % iznosa iz zahtjeva za potporu ili zahtjeva za plaćanje;

(c) izuzeće iz stavka 4. točke (c) može trajati najdulje tri uzastopne godine, a ako se bilo koje neispunjavanje obveze ponovi, ponovno je moguće primijeniti izuzeće.

6. Ne uzimajući u obzir stavke 4. i 5., što se tiče plaćanja iz glave III. poglavlja 3. Uredbe (EU) br. 1307/2013, administrativne kazne moraju biti u obliku smanjenja iznosa plaćanja koja su provedena ili koja će se provesti u okviru te Uredbe.

Administrativne kazne iz ovog stavka moraju biti razmjerne i stupnjevane prema težini, opsegu, trajanju i ponavljanju utvrđenog neispunjavanja obveza.

Iznos takvih administrativnih kazni za pojedinu godinu ne smije biti veći od 0 % za prve dvije godine primjene glave III. poglavlja 3. Uredbe (EU) br. 1307/2013 (godine zahtjeva 2015. i 2016.), 20 % za treću godinu primjene (godina zahtjeva 2017.) i 25 % počevši od četvrte godine primjene (godina zahtjeva 2018.) od iznosa plaćanja iz glave III. poglavlja 3. Uredbe (EU) br. 1307/2013 na koji bi predmetni poljoprivrednik imao pravo da ispunjava uvjete za to plaćanje.

7. Da bi se s jedne strane uzeo u obzir odvrćajući učinak naloženih kazni, a s druge strane posebna svojstva svakog programa potpore ili mjere pomoći iz članka 67. stavka 2., Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 115. kojima se:

- (a) utvrđuju administrativne kazne s popisa iz stavka 4. za svaki program potpore ili mjeru pomoći te predmetnu osobu kako je navedeno u stavku 3. te unutar ograničenja utvrđenih u stavcima 5. i 6. određuju uz posebnu stopu, koju nameću države članice, uključujući u slučajevima neispunjavanja obveze koju nije moguće kvantitativno odrediti.
- (b) utvrđuju slučajeve kada se administrativne kazne ne nalažu, kako je navedeno u stavku 2. točki (f).

8. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju detaljna postupovna i tehnička pravila za usklađenu provedbu ovog članka o:

- (a) primjeni i izračunu administrativnih kazni;
- (b) detaljna pravila za utvrđivanje neispunjavanja obveze kao manje značajnog, uključujući određivanje kvantitativnog praga iskazanog u nominalnoj vrijednosti ili kao postotak utvrđenog područja ili prihvatljivog iznosa potpore ili pomoći, koji ne smije biti manji od 0,5 %.

Ti se provedbeni akte donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

Članak 78.

Provedbene ovlasti

Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuje sljedeće:

- (a) osnovna obilježja, tehnička pravila i kvalitativne zahtjeve za računalnu bazu podataka iz članka 69.;
- (b) pravila o zahtjevima za potporu i zahtjevima za plaćanje iz članka 72. te zahtjevima za prava na plaćanje uključujući konačni datum za podnošenje zahtjeva, uvjete za minimalnu količinu podataka koje treba uključiti u zahtjev, odredbe o izmjenama ili povlačenju zahtjeva za potporu, izuzeća iz uvjeta za podnošenje zahtjeva za potporu i odredbe koje omogućuju državama članicama primjenu pojednostavljenih postupaka ili ispravak očitih pogrešaka;
- (c) pravila o izvršavanju provjera u svrhu kontrole usklađenosti s obvezama te točnosti i cjelovitosti podataka iz zahtjeva za potporu ili zahtjeva za plaćanje, uključujući pravila o dozvoljenim odstupanjima za mjerenja kod provjera na licu mjesta;
- (d) tehničke specifikacije potrebne u svrhu ujednačene primjene ovog poglavlja;
- (e) pravila o situacijama prijenosa poljoprivrednih imanja popraćena prijenosom bilo koje obaveze vezano uz prihvatljivost u odnosu na predmetnu potporu koju treba ispuniti;
- (f) pravila o plaćanju predujmova iz članka 75.

Ti se provedbeni akte donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 116. stavka 3.

POGLAVLJE III.

Kontrola transakcija

Članak 79.

Područje primjene i definicije

1. Ovo poglavlje utvrđuje posebna pravila o kontroli trgovinskih dokumenata tijela koja primaju ili izvršavaju plaćanja koja su izravno ili neizravno povezana sa sustavom financiranja preko EFJP-a, ili njihovih predstavnika („poduzeća”), kako bi se odredilo jesu li transakcije koje sačinjavaju dio sustava financiranja preko EFJP-a zaista izvršene i jesu li izvršene pravilno.

2. Ovo poglavlje ne odnosi se na mjere obuhvaćene integriranim sustavom iz poglavlja II. ove glave. Kako bi odgovorila na promjene u sektorskom poljoprivrednom zakonodavstvu i kako bi osigurala učinkovitost sustava ex-post kontrola utvrđenih ovim poglavljem, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 115. kojima se utvrđuje popis mjera koje, zbog svog karaktera i zbog zahtjeva za kontrolu, nisu primjerene za dodatne ex-post kontrole koje se provode kontrolom trgovinskih dokumenata te se stoga na njih ne primjenjuje ta kontrola, u skladu s ovim poglavljem.

3. U smislu ovog poglavlja vrijede sljedeće definicije:

- (a) „trgovinski dokument” znači sve knjige, registri, kuponi i popratni dokumenti, računi, evidencija o proizvodnji i kvaliteti i korespondencija povezana s poslovnom aktivnošću poduzeća, kao i trgovački podaci, u bilo kojem obliku, uključujući elektronički pohranjene podatke, sve dok se ti dokumenti i podaci izravno ili neizravno odnose na transakcije iz stavka 1.;
- (b) „treća strana” znači fizička ili pravna osoba koja je izravno ili neizravno povezana s transakcijama koje se izvršavaju u okviru sustava financiranja preko EFJP-a.

Članak 80.

Kontrola koju provode države članice

1. Države članice provode sustavnu kontrolu trgovinskih dokumenata poduzeća uzimajući u obzir prirodu transakcija koje treba kontrolirati. Države članice dužne su osigurati da odabir poduzeća za kontrolu pruža najbolje moguće osiguranje učinkovitosti mjera za sprečavanje i otkrivanje nepravilnosti. Prilikom odabira uzimaju se u obzir, između ostalog, financijska važnost poduzeća u tom sustavu i ostali faktori rizika.

2. U određenim slučajevima kontrola iz stavka 1. proširuje se na fizičke i pravne osobe s kojima su poduzeća povezana i za koje te fizičke ili pravne osobe mogu biti relevantne vezano uz ostvarivanje ciljeva navedenih u članku 81.

3. Kontrola koja se izvršava u skladu s ovim poglavljem ne dovodi u pitanje provjere izvršene sukladno člancima 47. i 48.

Članak 81.

Ciljevi kontrole

1. Točnost primarnih podataka koji su predmet kontrole provjerava se putem određenog broja unakrsnih provjera, uključujući, po potrebi, trgovinske dokumente trećih strana sukladne stupnju predstavljenog rizika, uključujući:

- (a) usporedbe s trgovinskim dokumentima dobavljača, kupaca, prijevoznika i ostalih trećih strana;

- (b) fizičke provjere količine i prirode zaliha, po potrebi;

- (c) usporedbu s evidencijom financijskih kretanja koji vode do ili slijede nakon transakcija koje su izvršene u okviru financijskog sustava preko EFJP-a; i

- (d) provjere vezane uz knjigovodstvo ili evidenciju prikaza financijskih kretanja u vrijeme kontrole jesu li dokumenti koje drži agencija za plaćanja kao opravdanje za plaćanje potpore korisniku točni.

2. U posebnim slučajevima kad poduzeća moraju voditi posebnu evidenciju zaliha u skladu s odredbama Unije ili nacionalnim odredbama, kontrola te evidencije u odgovarajućim slučajevima uključuje usporedbu s trgovinskim dokumentima i, po potrebi, sa stvarnim količinama na zalihi.

3. Ako se treba provjeriti niz transakcija, potrebno je u potpunosti voditi računa o prezentiranom stupnju rizika.

Članak 82.

Pristup trgovinskim dokumentima

1. Osobe odgovorne za poduzeće, ili treću stranu, dužne su osigurati da se svi trgovinski dokumenti i dodatni podaci dostave službenicima odgovornima za kontrolu ili osobama ovlaštenim da to obavljaju u njihovo ime. Elektronički pohranjeni podaci dostavljaju se na odgovarajućem podatkovnom mediju.

2. Službenici odgovorni za kontrolu ili osobe ovlaštene da to obavljaju u njihovo ime mogu zahtijevati da im se dostave izvaci ili primjerci dokumenata iz stavka 1.

3. Ako se tijekom kontrole izvršene u skladu s ovim poglavljem otkrije da trgovinski dokumenti koje poduzeće posjeduje nisu prikladni za potrebe kontrole, poduzeće se usmjerava budućem održavanju te evidencije na način kako zahtijeva država članica odgovorna za kontrolu, ne dovodeći u pitanje obveze iz drugih Uredbi koje su povezane s dotičnim sektorom.

Države članice dužne su odrediti datum od kojeg se ta evidencija treba ustanoviti.

Ako se svi trgovinski dokumenti, ili njihov dio, koji se moraju kontrolirati u skladu s ovim poglavljem nalaze u poduzeću u istoj trgovačkoj grupi, partnerstvu ili udruženju poduzeća kojim se upravlja na ujednačenoj osnovi kao i kontroliranim poduzećem, bez obzira na to je li na području Unije ili ne, poduzeće te trgovinske dokumente mora staviti na raspolaganje službenicima odgovornima za kontrolu, na mjestu i u vrijeme koje treba odrediti država članica odgovorna za provođenje kontrole.

4. Države članice dužne su osigurati da službenici odgovorni za kontrolu imaju ovlasti zaplijeniti trgovinske dokumente ili zatražiti njihovu zapljenu. Ovo pravo koristi se s dužnim poštovanjem relevantnih nacionalnih odredbi i ne dovode u pitanje primjenu pravila koja određuju kaznene postupke u vezi sa zapljenom dokumenata.

Članak 83.

Uzajamna pomoć

1. Države članice jedne drugima pomažu u svrhu provođenja kontrole iz ovog poglavlja u sljedećim slučajevima:

- (a) ako poduzeće ili treća strana imaju poslovni nastan u državi članici koja nije ona u kojoj je plaćanje dotičnog iznosa izvršeno ili primljeno, ili je trebalo biti izvršeno ili primljeno;
- (b) ako poduzeće ili treća strana imaju poslovni nastan u državi članici koja nije ona kojoj se mogu naći dokumenti i podaci potrebni za kontrolu.

Komisija može koordinirati zajednička djelovanja koja uključuju uzajamnu pomoć između dvije ili više država članica.

2. Tijekom prva tri mjeseca nakon financijske godine plaćanja EFJP-a, države članice dužne su Komisiji poslati popis poduzeća osnovanih u trećoj zemlji za koje je plaćanje dotičnog iznosa izvršeno ili primljeno ili je trebalo biti izvršeno ili primljeno u toj državi članici.

3. Ako su u drugoj državi članici potrebni dodatni podaci kao dio kontrole poduzeća u skladu s člankom 80. te posebice unakrsnim provjerama u skladu s člankom 81., mogu se podnijeti posebni zahtjevi za kontrolu koji navode razloge za takav zahtjev. Komisiji se pregled tih posebnih zahtjeva šalje na tromjesečnoj osnovi u roku od mjesec dana nakon završetka svakog tromjesečja. Komisija može zahtijevati da joj se osigura kopija pojedinačnih zahtjeva.

Zahtjev za kontrolu mora se ispuniti najkasnije šest mjeseci nakon primitka; rezultati kontrole bez odgode se komuniciraju državi članici koja je podnijela zahtjev te Komisiji. Komunikacija s Komisijom odvija se na tromjesečnoj osnovi u roku od mjesec dana nakon završetka svakog tromjesečja.

Članak 84.

Izrada programa

1. Države članice dužne su sastaviti programe za kontrolu koju treba izvršiti u skladu s člankom 80. tijekom kasnijeg razdoblja kontrole.

2. Najkasnije do 15. travnja svake godine, države članice šalju Komisiji svoj program iz stavka 1. i navode:

(a) broj poduzeća koje treba kontrolirati i njihovu podjelu prema sektoru na osnovi iznosa koji su s njima povezani;

(b) kriterije koji su doneseni za izradu programa.

3. Programi koje države članice uspostavljaju i prosljeđuju Komisiji države članice provode ako u roku od osam tjedana Komisija nije objavila svoje komentare.

4. Stavak 3. primjenjuje se mutatis mutandis na izmjene programa koje su izvršile države članice.

5. U bilo kojoj fazi Komisija može zatražiti uključivanje određene kategorije poduzeća u program država članica.

6. Poduzeća za koja je zbroj primitaka ili plaćanja iznosio manje od 40 000 EUR kontroliraju se u skladu s ovim poglavljem samo iz posebnih razloga trebaju navesti države članice u svom godišnjem programu iz stavka 1. ili Komisija u bilo kojoj predloženoj izmjeni tog programa. Kako bi vodila računa o gospodarskim kretanjima, Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 115. kojima se mijenja prag od 40 000 EUR.

Članak 85.

Posebni odjeli

1. U svakoj je državi članici poseban odjel odgovoran za nadzor primjene ovog poglavlja. Ti su odjeli osobito odgovorni za:

- (a) provođenje kontrole iz ovog poglavlja od strane službenika koje izravno zapošljava taj posebni odjel; ili
- (b) koordinaciju i opći nadzor kontrole koju provode službenici koji pripadaju drugim odjelima.

Države članice također mogu osigurati da se kontrola koja se treba izvršiti u skladu s ovim poglavljem treba razdijeliti između posebnih odjela i drugih nacionalnih odjela, pod uvjetom da su posebni odjeli odgovorni za koordinaciju.

2. Odjel ili odjeli odgovorni za primjenu ovog poglavlja organiziraju se na takav način da su neovisni o odjelima ili ograncima odjela koji su odgovorni za plaćanje i kontrolne provjere prije plaćanja.

3. Kako bi se osigurala pravilna primjena ovog poglavlja, poseban odjel iz stavka 1. poduzima sve potrebne mjere te mu dotična država članica povjerava sve ovlasti potrebne za izvršavanje zadataka iz ovog poglavlja.

4. Države članice usvajaju odgovarajuće mjere za kažnjavanje fizičkih ili pravnih osoba koje ne izvrše svoje obveze prema ovom poglavlju.

Članak 86.

Izvješća

1. Prije 1. siječnja, nakon razdoblja kontrole, države članice Komisiji šalju detaljno izvješće o primjeni ovog poglavlja.

2. Države članice i Komisija redovno razmjenjuju mišljenja o primjeni ovog poglavlja.

Članak 87.

Pristup Komisije podacima i kontroli

1. U skladu s relevantnim nacionalnim zakonima službenici Komisije imaju pristup svim dokumentima koji su pripremljeni ili imajući u vidu ili nakon kontrole organizirane prema ovom poglavlju te pohranjenim podacima, uključujući one pohranjene u sustavima za obradu podataka. Ti podaci dostavljaju se na zahtjev na odgovarajućem podatkovnom mediju.

2. Kontrola iz članka 80. provode službene osobe država članica. U toj kontroli mogu sudjelovati službenici Komisije. Oni sami ne mogu koristiti ovlasti kontrole koje su dodijeljene nacionalnim službenicima. Međutim, imaju pristup istim prostorijama i istim dokumentima kao i službene osobe država članica.

3. U slučaju kontrole u skladu s člankom 83., uz suglasnost zamoljene države članice, službenici države članice koja je podnijela zahtjev mogu biti prisutni tijekom kontrole u zamoljenoj državi članici te imati pristup istim prostorijama i istim dokumentima kao i službenici te države članice.

Službenici države članice koja je podnijela zahtjev prisutni na kontroli u zamoljenoj državi članici u bilo koje doba moraju biti u mogućnosti dostaviti dokaz svoje službene dužnosti. Kontrolu uvijek izvršavaju službenici zamoljene države članice.

4. Ne dovodeći u pitanje odredbe uredbe (EU, Euratom) 883/2013 i (Euratom, EZ) br. 2185/96 ako nacionalne odredbe u vezi s kaznenim postupkom neke aktivnosti rezerviraju za službenike koji su posebno određeni nacionalnim propisima, ni službenici Komisije ni službenici države članice iz stavka 3. ne sudjeluju u tim aktivnostima. Ni u kojem slučaju ne smiju sudjelovati u, posebice, kućnim posjetima ili službenom ispitivanju osoba u kontekstu kaznenog prava dotične države članice. Međutim, oni imaju pristup tako dobivenim podacima.

Članak 88.

Ovlasti Komisije

Komisija po potrebi donosi provedbene akte kojima određuje pravila za ujednačenu primjenu ovog poglavlja, posebice vezano uz sljedeće:

- (a) provođenje kontrole utvrđene u članku 80. vezano uz odabir poduzeća, omjer i kalendar kontrole;
- (b) očuvanje trgovinskih dokumenata i tipove dokumenata koje treba sačuvati ili podatke koje treba zabilježiti;
- (c) izvođenje i koordinaciju zajedničkih djelovanja iz članka 83. stavka 1.;
- (d) pojedinosti i specifikacije u vezi sa sadržajem, oblikom i načinom podnošenja zahtjeva, sadržaja, oblika i načina obavijesti, podnošenja razmijene podataka potrebne u okviru ovog poglavlja;
- (e) uvjete i sredstva objavljivanja ili posebna pravila i uvjete za širenje ili stavljanje na raspolaganje informacija potrebnih u okviru ove Uredbe koje Komisija stavlja na raspolaganje nadležnim tijelima država članica;
- (f) odgovornosti posebnog odjela iz članka 85.;
- (g) sadržaj izvješća iz članka 86.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 116. stavka 3.

POGLAVLJE IV.

Ostale odredbe o provjerama i kaznama

Članak 89.

Ostale provjere i kazne povezane s pravilima o stavljanju na tržište

1. Države članice dužne su poduzeti mjere kako bi osigurale da se proizvodi iz članka 119. stavka 1. Uredbe (EU) 1308/2013 koji nisu označeni sukladno odredbama te Uredbe ne plasiraju na tržište ili se s njega povuku.

2. Ne dovodeći u pitanje posebne odredbe koje Komisija može donijeti, uvoz proizvoda navedenih u članku 189. stavku 1. točkama (a) i (b) Uredbe (EU) br. 1308/2013 u Uniju podliježe provjerama kako bi se utvrdilo jesu li ispunjeni uvjeti iz stavka 1. tog članka.

3. Države članice dužne su izvršavati provjere na temelju analize rizika kako bi se provjerilo pridržavaju li se proizvodi iz Priloga I. Uredbe (EU) 1308/2013 pravila iz dijela II. glave II. poglavlja I. odjeljka I. Uredbe (EU) br. 1308/2013 te po potrebi primjenjivati administrativne kazne.

4. Ne dovodeći u pitanje akte koji se odnose na sektor vina donesene na temelju članka 64., u slučaju kršenja pravila Unije u sektoru vina, države članice primjenjuju proporcionalne, učinkovite i odvraćajuće administrativne kazne. Takve se kazne ne primjenjuju u slučajevima navedenima u članku 64. stavku 2. točkama od (a) do (d) i kada je neispunjavanje obveze manje značajnog karaktera.

5. Kako bi se zaštitila sredstva Unije te identitet, podrijetlo i kvaliteta vina Unije Komisija ima ovlasti za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 115. koji se odnose na:

(a) uspostavljanje analitičke baze izotopnih podataka čija je svrha pomoć u otkrivanju prijevare, a koja se treba izgraditi na osnovi uzoraka koje su prikupile države članice;

(b) pravila o kontrolnim tijelima i uzajamnoj pomoći među njima;

(c) pravila o zajedničkom korištenju nalaza država članica;

6. Komisija može usvojiti provedbene akte kojima se utvrđuju sve mjere potrebne za:

(a) postupke koji se odnose na baze podataka država članica i na analitičke baze izotopnih podataka čija je svrha pomoć u otkrivanju prijevara;

(b) postupke koji se odnose na suradnju i pomoć između kontrolnih tijela i organa;

(c) u vezi s obvezom iz stavka 3., pravila za obavljanje provjera sukladnosti s tržišnim standardima, pravila o tijelima odgovornima za izvršavanje provjera, kao i o sadržaju, učestalosti i fazi stavljanja na tržište na koje se te provjere primjenjuju.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

Članak 90.

Provjere povezane s oznakom izvornosti i oznakama geografskog podrijetla te zaštićenim tradicionalnim izrazima

1. Države članice dužne su poduzeti sve potrebne korake kako bi se zaustavila nezakonita upotreba zaštićenih oznaka izvornosti, zaštićenih oznaka geografskog podrijetla i zaštićenih tradicionalnih izraza iz Uredbe (EU) br. 1308/2013.

2. Država članica određuje nadležno tijelo odgovorno za provedbu provjera u vezi obveza iz dijela 2. glave II. poglavlja I. odjeljka II. Uredbe (EU) br. 1308/2013 u skladu s kriterijima iz članka 4. Uredbe (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i

Vijeća⁽¹⁾ i dužna je osigurati da svaki gospodarski subjekt koji ispunjava te obveze ima pravo biti obuhvaćen sustavom provjera.

3. Unutar Unije, godišnju provjeru usklađenosti sa specifikacijom proizvoda, tijekom proizvodnje i tijekom ili nakon kondicioniranja vina osigurava nadležno tijelo navedeno u stavku 2. ili jedno ili više kontrolnih tijela u smislu članka 2. drugog podstavka točke 5. Uredbe (EZ) br. 882/2004 koje funkcionira kao tijelo za certificiranje proizvoda u skladu s kriterijima iz članka 5. te Uredbe.

4. Komisija donosi provedbene akte o sljedećem:

(a) komunikacijama koje države članice trebaju dostaviti Komisiji;

(b) pravilima o nadležnom tijelu odgovornom za provjeru sukladnosti sa specifikacijom proizvoda, uključujući slučajeve gdje je geografsko područje u trećoj zemlji;

(c) aktivnostima koje države članice trebaju provesti kako bi se spriječila nezakonita upotreba zaštićenih oznaka izvornosti, zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla i zaštićenih tradicionalnih izraza;

(d) provjerama i kontrolama koje trebaju izvršiti države članice, uključujući testiranje.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 116. stavka 3.

GLAVA VI.

VIŠESTRUKA SUKLADNOST

POGLAVLJE I.

Područje primjene

Članak 91.

Opće načelo

1. Ako se korisnik iz članka 92. ne pridržava pravila o višestrukoj sukladnosti iz članka 93., tom se korisniku nalaže administrativna kazna.

2. Administrativna kazna iz stavka 1. primjenjuje se samo kada je neispunjavanje obveza posljedica radnje ili propusta koji se mogu izravno pripisati korisniku o kojem se radi; i ako je zadovoljen jedan ili oba od sljedećih dodatnih uvjeta:

(a) neispunjavanje obveza stoji u vezi s poljoprivrednom aktivnosti korisnika;

(b) u pitanju je područje poljoprivrednog imanja korisnika.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o službenim kontrolama koje se provode radi provjeravanja poštivanja propisa o hrani i hrani za životinje te propisa o zdravlju i dobrobiti životinja (SL L 165, 30.4.2004., str. 1.).

Međutim, što se tiče šumskih područja, ta se kazna ne primjenjuje samo ako za dotično područje nije zatražena potpora u skladu s člankom 21. stavkom 1. točkom (a), člancima 30. i 34. Uredbe (EU) br. 1305/2013.

3. Za potrebe ove glave primjenjuju se sljedeće definicije:

- (a) „poljoprivredno imanje” znači sve proizvodne jedinice i površine kojima upravlja korisnik iz članka 92. koje se nalaze na području iste države članice;
- (b) „zahtjev” znači svaki pojedinačni propisani zahtjev o upravljanju, u okviru prava Unije iz Priloga II., unutar određenog akta, koji se po sadržaju razlikuje od svih drugih zahtjeva istog akta.

Članak 92.

Obuhvaćeni korisnici

Članak 91. primjenjuje se na korisnike koji primaju izravna plaćanja prema Uredbi (EU) br. 1307/2013, plaćanja prema člancima 46. i 47. Uredbe (EU) br. 1308/2013 i godišnje premije prema članku 21. stavku 1. točkama (a) i (b), članku 28. do 31., 33. i 34. Uredbe (EU) br. 1305/2013.

Međutim, članak 91. ne primjenjuje se na korisnike koji sudjeluju u programu za male poljoprivrednike kao što je navedeno u glavi V. Uredbe (EU) br. 1307/2013. Kazna navedena u tom članku također se ne primjenjuje na potporu iz članka 28. stavka 9. Uredbe (EU) br. 1305/2013.

Članak 93.

Pravila o višestrukoj sukladnosti

1. Pravila o višestrukoj sukladnosti sastoje se od propisanih zahtjeva o upravljanju u okviru prava Unije i standardi za dobro poljoprivredno i okolišno stanje zemljišta ustanovljeni na nacionalnoj razini kako je navedeno u Prilogu II. vezano uz sljedeća područja:

- (a) okoliš, klimatske promjene i dobro poljoprivredno stanje zemljišta;
- (b) javno zdravlje, zdravlje životinja i biljaka;
- (c) dobrobit životinja.

2. Pravni akti iz Priloga II. o propisanim zahtjevima o upravljanju vrijede u verziji koja je na snazi, a u slučaju Direktiva, kako su ih provele države članice.

3. Osim toga, što se tiče 2015. i 2016. godine, pravila o višestrukoj sukladnosti također uključuju održavanje trajnog pašnjaka. Države članice koje su bile članice Unije na dan 1. siječnja 2004. moraju osigurati da zemljište koje se upotrebljavalo kao trajni pašnjak na datum predviđen za zahtjeve za potporu

za površinu za godinu 2003. ostane trajni pašnjak u okviru definiranih granica. Države članice koje su postale članicama Unije 2004. godine moraju osigurati da zemljište koje se upotrebljavalo kao trajni pašnjak na dan 1. svibnja 2004. ostane trajni pašnjak u okviru definiranih granica. Bugarska i Rumunjska moraju osigurati da zemljište koje se upotrebljavalo kao trajni pašnjak na dan 1. svibnja 2007. ostane trajni pašnjak u okviru definiranih granica. Hrvatska mora osigurati da zemljište koje se upotrebljavalo kao trajni pašnjak na dan 1. srpnja 2013. ostane trajni pašnjak u okviru definiranih granica.

Prvi podstavak ne primjenjuje se na zemljište koje se upotrebljava kao trajni pašnjak i koje će se pošumiti, ako je to pošumljavanje u skladu s okolišem i uz isključenje nasada božićnih drvaca i brzorastućih vrsta uzgojenih u kratkom roku.

4. Kako bi se uzeo u obzir stavak 3., Komisija ima ovlasti za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 115., koji utvrđuje pravila o održavanju trajnih pašnjaka, posebno kako bi se osiguralo da se poduzmu mjere za održavanje zemljišta pod trajnim pašnjakom na razini poljoprivrednika, uključujući pojedine obveze koje treba poštovati, poput obveza za prenamjenu površina u trajne pašnjake ako se ustanovi da se udio zemljišta pod trajnim pašnjacima smanjuje.

Kako bi se osigurala pravilna primjena obveza država članica s jedne strane i pojedinih poljoprivrednika s druge, što se tiče održavanja trajnih pašnjaka, Komisija ima ovlasti za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 115. kako bi se utvrdili uvjeti i metode za određivanje koliko zemljišta pod trajnim pašnjakom i poljoprivrednih zemljišta treba održavati.

5. Za potrebe stavaka 3. i 4., „trajni pašnjak” znači trajni pašnjak kako je definirano u članku 2. točki (c) izvorne verzije Uredbe (EZ) br. 1120/2009.

Članak 94.

Obveze država članica u vezi s dobrim poljoprivrednim i okolišnim stanjem

Države članice osiguravaju da se sve poljoprivredne površine, uključujući zemljišta koja se više ne koriste u proizvodne svrhe, održavaju u dobrom poljoprivrednom i okolišnom stanju. Države članice definiraju, na nacionalnoj i regionalnoj razini, minimalne standarde za korisnike za dobro poljoprivredno i okolišno stanje zemljišta na osnovi Priloga II., uzimajući u obzir posebna svojstva dotičnih područja, uključujući uvjete tla i klimatske uvjete, postojeće sustave poljoprivredne proizvodnje, korištenje zemljišta, plodored, uzgojne metode i strukture poljoprivrednih gospodarstava.

Države članice ne definiraju minimalne uvjete koji nisu određeni u Prilogu II.

Članak 95.

Informacije za korisnike

Države članice dužne su, po potrebi, predmetnim korisnicima elektroničkim putem dostaviti popis zahtjeva i standarda koji će se primjenjivati na razini poljoprivrednog gospodarstva te jasne i precizne informacije o tome.

POGLAVLJE II:

Sustav kontrole i administrativne kazne u vezi s višestrukom sukladnošću

Članak 96.

Provjere višestruke sukladnosti

1. Države članice po potrebi koriste integrirani sustav naveden u poglavlju II. glave V., a posebno u članak 68. stavak 1. točke (a), (b), (d), (e) i (f).

Države članice mogu koristiti svoje postojeće sustave upravljanja i kontrole u svrhu osiguravanja usklađenosti s pravilima o višestrukoj sukladnosti.

Ti sustavi, a posebno sustav za identifikaciju i registriranje životinja uređen sukladno Direktivi Vijeća 2008/71/EZ⁽¹⁾ te Uredbama (EZ) br. 1760/2000 i (EZ) br. 21/2004 moraju biti kompatibilni s integriranim sustavom iz glave V. poglavlja II. ove Uredbe.

2. Ovisno o zahtjevima, standardima, djelovanjima ili područjima višestruke sukladnosti u pitanju, države članice mogu se odlučiti na izvršavanje administrativnih provjera, posebno onih koje su već navedene u kontrolnim sustavima koji se primjenjuju na određeni zahtjev, standard, djelovanje ili područje višestruke sukladnosti.

3. Države članice dužne su izvršavati provjere na licu mjesta kako bi utvrdile pridržava li se korisnik obveza iz ove glave.

4. Komisija donosi provedbene akte kojima određuje pravila o izvršavanju provjera s ciljem provjere usklađenosti s obvezama iz ove glave, uključujući pravila koja omogućuju da se prilikom analize rizika u obzir uzimaju sljedeći faktori:

- (a) sudjelovanje poljoprivrednika u sustavu poljoprivrednog savjetovanja kako je predviđeno u glavi III. ove Uredbe;
- (b) sudjelovanje poljoprivrednika u sustavu za izdavanje svjedočdžbi, ako obuhvaća dotične zahtjeve i standarde.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2008/71/EZ od 15. srpnja 2008. o identifikaciji i registraciji svinja (SL L 213, 8.8.2008., str. 31.).

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

Članak 97.

Primjena administrativnih kazni

1. Administrativna kazna iz članka 91. primjenjuje se ako se ne poštuju pravila o višestrukoj sukladnosti u bilo kojem trenutku u navedenoj kalendarskoj godini („dotična kalendarska godina”), a dotično nepoštovanje može se izravno pripisati korisniku koji je podnio zahtjev za potporu ili zahtjev za plaćanje u kalendarskoj godini u pitanju.

Prvi podstavak primjenjuje se mutatis mutandis na korisnike za koje se ustanovi da se nisu pridržavali pravila o višestrukoj sukladnosti bilo kada tijekom tri godine od 1. siječnja godine od kalendarske godine u kojoj je plaćanje odobreno u okviru programa potpore za restrukturiranje i konverziju ili bilo kada tijekom jedne godine od 1. siječnja nakon kalendarske godine u kojoj je plaćanje odobreno u okviru programa potpore za berbu iz Uredbe (EU) br. 1308/2013 („dotične godine”).

2. U slučajevima u kojima se zemljište prenosi tijekom dotične kalendarske godine ili dotičnih godina, stavak 1. također se primjenjuje na slučajeve gdje nepridržavanje u pitanju proizlazi iz radnje ili propusta koji se izravno mogu pripisati osobi kojoj ili od koje je poljoprivredno zemljište preneseno. Odstupajući od prve rečenice, ako je osoba kojoj se radnja ili propust izravno pripisuju podnijela zahtjev za potporu ili zahtjev za plaćanje u dotičnoj kalendarskoj godini ili godinama, administrativna kazna se primjenjuje na osnovi ukupnih iznosa plaćanja iz članka 92. koji su odobreni ili se trebaju odobriti toj osobi.

Za potrebe ovog stavka „prijenos” znači bilo koji tip transakcije kojim poljoprivredno zemljište prestaje biti na raspolaganju prenositelju.

3. Bez obzira na stavak 1., i podložno pravilima koje treba usvojiti u skladu s člankom 101., države članice mogu odlučiti da ne primjenjuju administrativnu kaznu po korisniku i po kalendarskoj godini ako je iznos kazne 100 EUR ili manje.

Ako država članica odluči iskoristiti opciju predviđenu u prvom podstavku, nadležno tijelo dužno je, na uzorku korisnika, u sljedećoj godini poduzeti mjere potrebne za provjeru je li korisnik popravio nalaze o neusklađenosti u pitanju. Korisnika se mora obavijestiti o nalazu i obvezi poduzimanja korektivne mjere.

4. Administrativna kazna ne utječe na zakonitost i ispravnost plaćanja na koja se primjenjuje.

Članak 98.**Primjena administrativne kazne u Bugarskoj, Hrvatskoj i Rumunjskoj**

U slučaju Bugarske i Rumunjske administrativne kazne iz članka 91. primjenjuju se najkasnije od 1. siječnja 2016. vezano uz propisane zahtjeve o upravljanju u području dobrobiti životinja iz Priloga II.

Za Hrvatsku se kazne iz članka 91. primjenjuju prema sljedećem vremenskom rasporedu što se tiče propisanih zahtjeva o upravljanju (PZU) iz Priloga II.:

(a) od 1. siječnja 2014. za PZU 1 do PZU 3 i PZU 6 do PZU 8;

(b) od 1. siječnja 2016. za PZU 4, PZU 5, PZU 9 i PZU 10;

(c) od 1. siječnja 2018. od PZU 11. do PZU 13.

Članak 99.**Izračun administrativnih kazni**

1. Administrativna kazna iz članka 91. primjenjuje se putem smanjenja ili ukidanja ukupnog iznosa plaćanja iz članka 92. koji je odobren ili se treba odobriti predmetnom korisniku u odnosu na zahtjeve za potporu koje je podnio ili će podnijeti u tijeku kalendarske godine nalaza.

Pri izračunu tih smanjenja i ukidanja uzima se u obzir ozbiljnost, opseg, trajanje i ponavljanje utvrđenog neispunjavanja obveze, kao i kriteriji iz stavaka 2., 3. i 4.

2. U slučaju neispunjavanja obveze zbog nepažnje, postotak smanjenja ne smije prekoračiti 5 %, a u slučaju ponovljenog neispunjavanja obveze, ne smije prekoračiti 15 %.

Države članice mogu uspostaviti sustav ranog upozoravanja za slučajeve neispunjavanja obveza na koje se, s obzirom na njihovu manju težinu, opseg i trajanje, u opravdanim slučajevima, ne primjenjuje smanjenje ili ukidanje. Ako država članica odluči iskoristiti ovu opciju, nadležno tijelo dužno je korisniku poslati rano upozorenje i obavijestiti korisnika o nalazu i obvezi poduzimanja korektivne mjere. Ako se u naknadnoj provjeri utvrdi da neispunjavanje obveza nije ispravljeno, smanjenje u skladu s prvim podstavkom primjenjuje se retroaktivno.

Međutim, smanjenje ili ukidanje uvijek se primjenjuje na slučajeve neispunjavanja obveza koji predstavljaju izravan rizik za javno zdravlje ili dobrobit životinja.

Države članice mogu dati prioritetni pristup sustavu za savjetovanje poljoprivrednika korisnicima koji su prvi put dobili rano upozorenje.

3. U slučaju namjernog neispunjavanja obveze postotak smanjenja u načelu ne može biti manji od 20 % i može doći do cjelokupnog isključenja iz jednog ili više programa potpore te može vrijediti jednu ili više kalendarskih godina.

4. U bilo kojem slučaju ukupni iznos smanjenja i ukidanja za jednu kalendarsku godinu ne smije biti više od ukupnog iznosa iz prvog podstavka stavka 1.

Članak 100.**Iznosi koji proizlaze iz višestruke sukladnosti**

Države članice mogu zadržati 25 % iznosa koji rezultiraju iz primjene smanjenja i ukidanja iz članka 99.

Članak 101.**Ovlasti Komisije u vezi s primjenom i izračunom administrativnih kazni**

1. Kako bi se osigurala pravilna raspodjela sredstva korisnicima koji imaju pravo na njih i pravilno provođenje višestruke sukladnosti na učinkovit, koherentan i nediskriminirajući način, Komisija ima ovlasti za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 115. kojima se:

(a) uspostavljaju usklađene osnove za izračun administrativnih kazni zbog višestruke sukladnosti iz članka 99., uzimajući u obzir umanjenja u vezi s financijskom disciplinom;

(b) utvrđuju uvjeti za primjenu i izračun administrativnih kazni zbog višestruke sukladnosti, uključujući u slučajevima neispunjavanja obveza koji se mogu izravno pripisati dotičnom korisniku.

2. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju detaljna postupovna i tehnička pravila u vezi s izračunom i primjenom administrativnih kazni iz članaka od 97. do 99., kao i što se tiče korisnika koji su skupina osoba na temelju članka 28. i 29. Uredbe (EU) br. 1305/2013.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

GLAVA VII.**ZAJEDNIČKE ODREDBE****POGLAVLJE I.****Priopćavanje****Članak 102.****Priopćavanje informacija**

1. Osim odredbi utvrđenih u sektorskim Uredbama, države članice Komisiji šalju sljedeće podatke, izjave i dokumente:

(a) za akreditirane agencije za plaćanja i akreditirana koordinacijska tijela;

- i. dokument o njihovoj akreditaciji;
- ii. njihovu funkciju (akreditirana agencija za plaćanja ili akreditirano koordinacijsko tijelo);
- iii. kada je potrebno, dokument o oduzimanju akreditacije,

(b) za tijela za ovjeravanje:

- i. njihov naziv;
- ii. njihovu adresu,

(c) za mjere u vezi s operacijama koje financiraju Fondovi:

- i. izjave o rashodima koje su ujedno i zahtjevi za plaćanje, potpisane od strane akreditirane agencije za plaćanja ili akreditiranog koordinacijskog tijela, s priloženim potrebnim podacima;
- ii. procjenu njihovih financijskih zahtjeva u vezi s EFJP-om, a u vezi s EPFRR-om ažurirane procjene izjava o rashodima koje se podnose tijekom godine i procjene izjava o rashodima za sljedeću financijsku godinu;
- iii. izjavu o upravljanju i godišnje financijske izvještaje akreditiranih agencija za plaćanja;
- iv. godišnji sažetak rezultata svih raspoloživih revizija i provjera izvršenih u skladu s rasporedom i detaljnim odredbama navedenim u pravilima specifičnim za sektor.

Godišnji financijski izvještaji akreditiranih agencija za plaćanja koji se odnose na rashode EPFRR-a podnose se na razini svakog programa.

2. Države članice detaljno obavješćuju Komisiju o mjerama poduzetima za provođenje dobrih poljoprivrednih i okolišnih uvjeta navedenih u članku 94. te o pojedinostima sustava za savjetovanje poljoprivrednika iz glave III.

3. Država članica redovno obavješćuje Komisiju o primjeni integriranog sustava navedenog u poglavlju II. glave V. Komisija organizira razmjene mišljenja o ovoj temi s državama članicama.

Članak 103.

Povjerljivost

1. Države članice i Komisija poduzimaju sve potrebne korake kako bi zajamčile povjerljivost podataka priopćenih ili dobivenih u okviru mjera inspekcije i poravnanja računa provedenih u skladu s ovom Uredbom.

Na te podatke primjenjuju se pravila iz članka 8. Uredbe (Euratom, EZ) br. 2185/96.

2. Ne dovodeći u pitanje nacionalne odredbe povezane sa sudskim postupkom, podaci prikupljeni tijekom kontrole utvrđene u poglavlju III. glave V. zaštićeni su službenom tajnom. Ne smiju se priopćavati nikome osim osoba koje ih, zbog svojih dužnosti u državama članicama ili institucijama Unije, moraju znati za potrebe izvršavanja tih dužnosti.

Članak 104.

Ovlasti Komisije

Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pravila o:

(a) obliku, sadržaju, intervalu, rokovima i pojedinostima dostavljanja ili stavljanja Komisiji na raspolaganje:

- i. izjave o rashodima i procjene rashoda te njihovih nadopuna, uključujući namjenski prihod;
- ii. izjavu o upravljanju i godišnje financijske izvještaje agencija za plaćanja, kao i rezultate raspoloživih izvršenih revizija i kontrola;
- iii. izvješća o potvrđivanju godišnjih financijskih izvještaja;
- iv. nazive i pojedinosti akreditiranih agencija za plaćanja, akreditiranih koordinacijskih tijela i tijela za ovjeravanje;
- v. pojedinosti vezane uz poštovanje i plaćanje rashoda koji se financiraju u okviru Fondova;

vi. obavijesti o financijskim prilagodbama koje provode države članice u vezi s aktivnostima ili programima ruralnog razvoja i sažeta izvješća o postupcima povrata koje su države članice poduzele zbog nepravilnosti;

vii. podatke o mjerama poduzetima u skladu s člankom 58.

(b) rješenjima koja reguliraju razmjenu podataka i dokumenata između Komisije i država članica te provedbu informacijskih sustava, uključujući vrstu, format i sadržaj podataka koje ti sustavi trebaju obraditi te odgovarajuća pravila pohrane podataka;

(c) obavijestima koje države članice dostavljaju Komisiji o podacima, dokumentima, statistici i izvješćima kao i krajnjim rokovima i metode za njihove obavijesti.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

POGLAVLJE II.

Korištenje eura

Članak 105.

Opća načela

1. Iznosi iz odluka Komisije o usvajanju programa ruralnog razvoja, iznosi preuzetih obveza i plaćanja Komisije, iznosi iskazanih ili potvrđenih rashoda te iznosi iz izjava država članica o rashodima izražavaju se i plaćaju u eurima.

2. Cijene i iznosi utvrđeni u sektorskom poljoprivrednom zakonodavstvu izražavaju se u eurima.

Odobravaju se ili prikupljaju u eurima u državama članicama koje su euro prihvatile te u nacionalnoj valuti u državama članicama koje ga nisu prihvatile.

Članak 106.

Tečaj i operativni događaj

1. Cijene i iznosi iz članka 105. stavka 2. u državama članicama koje nisu prihvatile euro kao nacionalnu valutu preračunavaju se preko tečaja.

2. Operativni događaj za tečaj je:

(a) dovršetak carinskih uvoznih ili izvoznih formalnosti u slučaju iznosa koji se prikupljaju ili odobravaju u trgovini s trećim zemljama;

(b) događaj kojim se ostvario gospodarski cilj operacije u svim drugim slučajevima.

3. Ako se korisniku izvršava izravno plaćanje predviđeno Uredbom (EU) br.1307/2103 u drugoj valuti umjesto u eurima, države članice preračunavaju iznos potpore izražen u eurima u nacionalnu valutu na temelju zadnjeg tečaja koji je odredila Europska središnja banka prije 1. listopada one godine za koju se potpora dodjeljuje.

Odstupajući od prvog podstavka, države članice u opravdanim slučajevima mogu odlučiti izvršiti konverziju na temelju prosječnih tečajeva koje je odredila Europska središnja banka tijekom mjeseca prije 1. listopada godine za koju je dodijeljena potpora. Države članice koje odaberu tu opciju određuju i objavljuju prosječnu stopu prije 1. prosinca te godine.

4. Što se tiče EFJP-a, pri sastavljanju izjava o rashodima, države članice koje nisu usvojile euro primjenjuju isti tečaj kao onaj koji su koristile za plaćanja korisnicima ili za primanje prihoda, u skladu s odredbama ovog poglavlja.

5. Kako bi se odredio operativni događaj iz stavka 2. ili se uredio iz razloga koji su svojstveni organizaciji tržišta ili

dotičnom iznosu, Komisija ima ovlasti donijeti delegirane akte u skladu s člankom 115. koji sadrže pravila o tim operativnim događajima i tečaju koji treba koristiti. Poseban operativni događaj određuje se uzimajući u obzir sljedeće kriterije:

(a) stvarnu primjenjivost prilagodbi tečaja što je prije moguće;

(b) sličnost operativnih događaja za analogne operacije koje se provode u okviru organizacije tržišta;

(c) dosljednost operativnih događaja za različite cijene i iznose koji se odnose na organizaciju tržišta;

(d) provedivost i učinkovitost kontrola primjene odgovarajućih tečajeva.

6. Kako bi se izbjeglo da države članice koje nisu prihvatile euro koriste različite tečajeve na računima primljenog prihoda ili potpore plaćene korisnicima u valuti koja nije euro s jedne strane, te da se ustanovi izjava o rashodima koju je sastavila agencija za plaćanja s druge strane, Komisija ima pravo donijeti delegirane akte u skladu s člankom 115. koji utvrđuju pravila o tečaju koji je primjenjiv pri sastavljanju izjava o rashodima i pri bilježenju operacija javnog skladištenja na računima agencije za plaćanja.

Članak 107.

Mjere zaštite i iznimke

1. Komisija može putem provedbenih akata donijeti mjere kako bi se zaštitila primjena prava Unije ako postoji mogućnost da je ugroze iznimne monetarne prakse povezane s nacionalnom valutom. Te mjere mogu, prema potrebi, odstupati od postojećih pravila isključivo u razdoblju koje je nužno potrebno.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

Europski parlament, Vijeće i države članice odmah se obavješćuju o mjerama iz prvog podstavka.

2. Ako iznimna monetarna praksa u vezi s nacionalnom valutom može ugroziti primjenu prava Unije, Komisija ima ovlasti donijeti delegirane akte u skladu s člankom 115. koji odstupaju od ovog odjeljka, osobito u sljedećim slučajevima:

(a) kada država primjenjuje neuobičajene metode razmjene kao što su višestruki tečajevi ili se služi ugovorima o razmjeni;

(b) kada države imaju valute koje ne kotiraju na službenim valutnim tržištima ili kada kretanja takvih valuta mogu stvoriti poremećaje u trgovini.

Članak 108.

Korištenje eura od strane država članica izvan europodručja

1. Ako država članica koja nije prihvatila euro odlučiti platiti troškove koji proizlaze iz sektorskog poljoprivrednog zakonodavstva u eurima umjesto u svojoj nacionalnoj valuti, država članica poduzima mjere koje osiguravaju da korištenje eura ne pruža sustavnu prednost u usporedbi s korištenjem nacionalne valute.

2. Država članica obavješćuje Komisiju o planiranim mjerama prije nego one stupe na snagu. Mjere ne mogu stupiti na snagu dok Komisija ne obavijesti o svojoj suglasnosti o tome.

POGLAVLJE III.

Izvjешće i evaluacija

Članak 109.

Godišnje financijsko izvješće

Komisija do kraja rujna svake godine koja slijedi nakon proračunske godine sastavlja financijsko izvješće o upravljanju Fondovima u prethodnoj financijskoj godini koje podnosi Europskom parlamentu i Vijeću.

Članak 110.

Nadzor i evaluacija ZPP-a

1. Zajednički okvir za nadzor i evaluaciju uspostavlja se s ciljem mjerenja uspješnosti ZPP-a, a posebno:

- (a) izravnih plaćanja utvrđenih Uredbom (EU) br. 1307/2013;
- (b) tržišnih mjera iz Uredbe (EU) br. 1308/2013;
- (c) mjera ruralnog razvoja iz Uredbe (EU) br. 1305/2013;
- (d) odredbama iz ove Uredbe.

Komisija nadzire te mjere politike na temelju izvješća država članica u skladu s pravilima navedenim u Uredbama iz prvog podstavka. Komisija uspostavlja višegodišnji evaluacijski plan koji uključuje povremene evaluacije posebnih instrumenta koje će provoditi.]

Kako bi se osiguralo učinkovito praćenje uspješnosti Komisija ima ovlasti donijeti delegirane akte u skladu s člankom 115. vezano uz sadržaj i sastav tog okvira.

2. Uspješnost mjera ZPP-a iz stavka 1. mjeri se u odnosu na sljedeće ciljeve:

- (a) održivu proizvodnju hrane s naglaskom na dohodak od poljoprivrede, poljoprivrednu produktivnost i stabilnost cijena;
- (b) održivo upravljanje prirodnim resursima i klimatska aktivnost, s naglaskom na emisije stakleničkih plinova, bioraznolikost, tlo i vodu;
- (c) uravnoteženi teritorijalni razvoj s naglaskom na ruralno zapošljavanje, rast i siromaštvo u ruralnim područjima.

Komisija donosi provedbene akte kojima definira skup pokazatelja koji su specifični za ciljeve navedene u prvom podstavku. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

Pokazatelji su povezani sa strukturom i ciljevima politike i omogućuju ocjenu napretka, djelotvornosti i učinkovitosti politike u odnosu na ciljeve.

3. Okvir za nadzor i evaluaciju odražava strukturu ZPP-a na sljedeći način:

- (a) za izravna plaćanja iz Uredbe (EU) br. 1307/2013, tržišne mjere iz Uredbe (EU) br. 1308/2013 i odredbe iz ove Uredbe, Komisija nadzire te instrumente na temelju izvješćivanja država članica u skladu s pravilima utvrđenima u ovim uredbama. Komisija uspostavlja višegodišnji evaluacijski plan uz povremene evaluacije posebnih instrumenta koje se provode pod odgovornošću Komisije. Evaluacije se provode pravovremeno i od strane neovisnih evaluatora.
- (b) nadzor i evaluacija politike ruralnog razvoja provodit će se u skladu s člancima od 67. do 79. Uredbe (EU) br. 1305/2013.

Komisija osigurava da se zajednički učinak svih instrumenta ZPP-a iz stavka 1. mjeri i ocjenjuje u odnosu na zajedničke ciljeve iz stavka 2. Uspješnost ZPP-a u postizanju zajedničkih ciljeva mjeri se i ocjenjuje na temelju zajedničkih pokazatelja učinka, a odnosnih posebnih ciljeva na temelju pokazatelja rezultata. Komisija na temelju dokaza osiguranih u evaluacijama ZPP-a, uključujući evaluacije programa ruralnog razvoja, kao i ostale relevantne izvore informacija, priprema izvješća o mjerenju i procjeni zajedničke uspješnosti svih instrumenata ZPP-a.

4. Države članice Komisiji osiguravaju sve potrebne podatke kako bi se omogućio nadzor i evaluacija dotičnih mjera. Ti se podaci u najvećoj mogućoj mjeri temelje na utvrđenim izvorima podataka, kao što su mreža poljoprivrednih računovodstvenih podataka i Eurostat.

Komisija uzima u obzir potrebe za podacima i sinergije između potencijalnih izvora podataka, posebno za korištenje istih u statističke svrhe prema potrebi.

Komisija donosi provedbene akte kojima definira pravila o podacima koje trebaju poslati države članice, uzimajući u obzir potrebu za izbjegavanjem nepotrebnog administrativnog opterećenja, kao i o potrebe za podacima i sinergijama među potencijalnim izvorima podataka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

5. Komisija predstavlja prvo izvješće o provedbi ovog članka, uključujući prve rezultate o uspješnosti ZPP-a, Europskom parlamentu i Vijeću najkasnije do 31. prosinca 2018. Drugo izvješće, koje će uključivati procjenu uspješnosti ZPP-a, bit će predstavljeno do 31. prosinca 2021.

POGLAVLJE IV.

Transparentnost

Članak 111.

Objavljivanje korisnika

1. Države članice moraju osigurati godišnje ex-post objavljivanje korisnika Fondova. Objava sadržava:

(a) ne dovodeći u pitanje prvi stavak članka 112. ove Uredbe, ime korisnika, kako slijedi:

i. ime i prezime, ako je korisnik fizička osoba;

ii. puni pravni naziv, kako je registriran, ako je korisnik pravna osoba s autonomnom pravnom osobnošću, u skladu sa zakonodavstvom predmetne države članice;

iii. puni naziv udruženja, kako je registrirano ili drukčije službeno priznato, ako je korisnik udruženje bez vlastite pravne osobnosti;

(b) općinu u kojoj korisnik ima boravište ili u kojoj je registriran i, ako je dostupno, poštanski broj ili njegov dio, kojim se utvrđuje općina;

(c) iznose plaćanja koji odgovaraju svakoj mjeri koju financira Fondove, koje je primio svaki korisnik u dotičnoj financijskoj godini;

(d) vrstu i opis mjera koje financira bilo koji od Fondova i u okviru kojih se dodjeljuje plaćanje iz točke (c).

Podaci iz prvog podstavka dostupni su na jedinstvenom web-mjestu za svaku državu članicu. Oni su dostupni dvije godine od datuma prve objave.

2. Što se tiče plaćanja koja odgovaraju mjerama koje se financiraju iz EPFRR-a, kao što je navedeno u točki (c) prvog

podstavka stavka 1., iznosi koji se objavljuju odgovaraju ukupnom javnom financiranju, uključujući Uniju i nacionalne doprinose.

Članak 112.

Prag

Države članice u sljedećim situacijama ne smiju objaviti ime korisnika kako je predviđeno u članku 111. stavku 1. prvom podstavku točki (a) ove Uredbe:

(a) u slučaju država članica koje uspostavljaju program za male poljoprivrednike kako je predviđeno u glavi V. Uredbe (EU) br. 1307/2013, ako je iznos pomoći koji je korisnik primio u jednoj godini jednak ili manji od iznosa koji je odredila država članica kako je navedeno u članku 63. stavku 1. drugom podstavku ili članku 63. stavku 2. drugom podstavku te Uredbe;

(b) u slučaju država članica koje ne uspostavljaju program za male poljoprivrednike kako je predviđeno u glavi V. Uredbe (EU) br. 1307/2013, ako je iznos pomoći koji je korisnik primio u jednoj godini jednak ili manji od 1 250 EUR.

Ako se primjenjuje prvi podstavak točka (a), iznose koje utvrdi država članica u skladu s člankom 63. Uredbe (EU) br. 1307/2013 i o kojima obavješćuje Komisiju prema ovoj Uredbi, Komisija objavljuje u skladu s pravilima donesenima u skladu s člankom 114.

Ako se primjenjuje prvi stavak ovog članka, država članica objavljuje podatke iz članka 111. stavka 1. prvog podstavka točaka (b), (c) i (d), a korisnik se označuje oznakom. Države članice odlučuju o obliku te oznake.

Članak 113.

Podaci o korisnicima

Države članice obavješćuju korisnike da se podaci o njima objavljuju u skladu s člankom 111. i da te podatke mogu obrađivati revizijska i istražna tijela Unije i država članica za potrebe zaštite financijskih interesa Unije.

U skladu sa zahtjevima Direktive 95/46/EZ, što se tiče osobnih podataka, države članice obavješćuju korisnike o njihovim pravima u okviru pravila o zaštiti podataka i o postupcima koji se primjenjuju u ostvarivanju tih prava.

Članak 114.

Ovlasti Komisije

Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pravila o:

(a) obliku, uključujući način predstavljanja po pojedinim mjerama, i vremenskom planu objave kako je predviđeno člancima 111. i 112.;

(b) jedinstvenoj primjeni članka 113.;

(c) suradnji između Komisije i država članica.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno članku 116. stavku 3.

GLAVA VIII.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 115.

Delegiranje ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članaka 8., 20., 40., 46., 50., 53., 57., 62., 63., 64., 65., 66., 72., 76., 77., 79., 84., 89., 93., 101., 106., 107., 110. i 120. dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članaka 8., 20., 40., 46., 50., 53., 57., 62., 63., 64., 65., 66., 72., 76., 77., 79., 84., 89., 93., 101., 106., 107., 110. i 120. dodjeljuju se Komisiji na razdoblje od sedam godina počevši od dana stupanja na snagu ove Uredbe. Komisija sastavlja izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije isteka sedmogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članaka 8., 20., 40., 46., 50., 53., 57., 62., 63., 64., 65., 66., 72., 76., 77., 79., 84., 89., 93., 101., 106., 107., 110. i 120. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen na temelju članaka 8., 20., 40., 46., 50., 53., 57., 62., 63., 64., 65., 66., 72., 76., 77., 79., 84., 89., 93., 101., 106., 107., 110. i 120. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne uložie nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 116.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže odbor pod imenom „Odbor za poljoprivredne fondove”. Taj odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

Za potrebe članaka 15., 58., 62., 63., 64., 65., 66., 75., 77., 78., 89., 90., 96., 101. i 104., što se tiče izravnih plaćanja, ruralnog razvoja i/ili zajedničke organizacije tržišta, Komisiji pomažu Odbor za poljoprivredne fondove, Odbor za upravljanje izravnim plaćanjima, Odbor za ruralni razvoj i/ili Odbor za zajedničku organizaciju tržišta poljoprivrednih proizvoda koji su uspostavljeni ovom Uredbom, Uredbom (EU) br. 1307/2013, Uredbom (EU) br. 1305/2013 odnosno Uredbom (EU) br. 1308/2013. Ti su odbori u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.

3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

U slučaju akata iz članka 8., ako odbor ne predloži mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se treći podstavak članka 5. stavka 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 117.

Obrada i zaštita osobnih podataka

1. Države članice i Komisija prikupljaju osobne podatke u svrhu obavljanja svojih obveza vezano uz upravljanje, kontrolu, reviziju te nadzor i evaluaciju u okviru ove Uredbe, a posebno one propisane glavom II. poglavljem II., glavom III., glavom IV. poglavljima III. i IV., glavama V. i VI. i glavom VII. poglavljem III., kao i u statističke svrhe, i ne obrađuju te podatke na način koji nije u skladu s tom svrhom.

2. Ako se osobni podaci obrađuju u svrhu nadzora i evaluacije u okviru glave VII. poglavlja III., kao i u statističke svrhe, oni moraju biti anonimni i moraju se obrađivati samo u agregiranom obliku.

3. Osobni se podaci obrađuju u skladu s pravilima Direktive 95/46/EZ i Uredbe (EZ) br. 45/2001. Takvi se podaci posebice ne pohranjuju u obliku koji omogućuje identifikaciju pojedinaca na koje se osobni podaci odnose dulje nego što je to neophodno za potrebe za koje su prikupljeni ili za koje se dodatno obrađuju, uzimajući u obzir minimalna razdoblja pohrane propisana važećim nacionalnim pravom ili pravom Unije.

4. Države članice obavješćuju pojedince na koje se osobni podaci odnose da njihove osobne podatke mogu obrađivati nacionalna tijela ili tijela Unije, u skladu sa stavkom 1., i da, u tom pogledu, oni uživaju prava navedena u pravilima o zaštiti podataka iz Direktive 95/46/EZ odnosno Uredbe (EZ) br. 45/2001.

5. Ovaj članak podliježe člancima od 111. do 114.

Članak 118.

Razina provedbe

Države članice odgovorne su za provedbu programa i izvršavanje njihovih zadaća u okviru ove Uredbe na razini koju smatraju prikladnom, i koja mora biti u skladu s institucionalnim, pravnim i financijskim okvirom države članice te s ovom Uredbom i drugim relevantnim pravilima Unije.

Članak 119.

Stavljanje izvan snage

1. Uredbe (EEZ) br. 352/78, (EZ) br. 165/94, (EZ) br. 2799/98, (EZ) br. 814/2000, (EZ) br. 1290/2005 i (EZ) br. 485/2008 stavljaju se izvan snage.

Međutim, članak 31. Uredbe (EZ) br. 1290/2005 i relevantna provedbena pravila ostaju na snazi do 31. prosinca 2014.

2. Upućivanja na Uredbe koje su stavljene izvan snage tumače se kao upućivanja na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom navedenom u Prilogu III.

Članak 120.

Prijelazne mjere

Kako bi se olakšao prijelaz s rješenja navedenih u Uredbama iz članka 118. koje su stavljene izvan snage na rješenja iz ove Uredbe, Komisija ima ovlasti donijeti delegirane akte u skladu s člankom 115., vezano uz slučajeve u kojima je moguće primijeniti odstupanja od pravila i dodatke pravilima iz ove Uredbe.

Članak 121.

Stupanje na snagu i primjena

1. Ova Uredba stupa na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2014.

2. Međutim, primjenjuju se sljedeće odredbe:

(a) članci 7., 8., 16., 25., 26. i 43. od 16. listopada 2013.;

(b) članci 18. i 40. za rashode nastale nakon 16. listopada 2013.;

(c) članak 52. od 1. siječnja 2015.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 17. prosinca 2013.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
V. JUKNA

PRILOG I.

PODACI VEZANI UZ UBLAŽAVANJE KLIMATSKIH PROMJENA I PRILAGODBU TIM PROMJENAMA, BIORAZNOLIKOST I ZAŠTITU VODE KAKO JE NAVEDENO U ČLANKU 12. STAVKU 3. TOČKI (D).

Ublažavanje klimatskih promjena i prilagodba tim promjenama:

- Podaci o mogućim učincima klimatskih promjena u relevantnim regijama, o emisijama stakleničkih plinova relevantnih uzgojnih metoda te o doprinosu poljoprivrednog sektora njihovom ublažavanju kroz poboljšanje uzgojne i poljoprivredno šumarske prakse te kroz razvoj projekata obnovljive energije na poljoprivrednom gospodarstvu te poboljšanje energetske učinkovitosti na istome.
- Podaci koji poljoprivrednicima pomažu u planiranju kako najbolje ulagati u osiguravanje svojih poljoprivrednih sustava od klimatskih uvjeta i o sredstvima Unije koja mogu koristiti za to; posebice podaci o prilagođavanju poljoprivrednog zemljišta klimatskim promjenama i dugoročnim promjenama te podaci o tome kako usvojiti praktične poljoprivredne mjere za povećanje otpornosti poljoprivrednih sustava na poplave i suše kao i podaci kako poboljšati i optimizirati razine ugljika u tlu.

Bioraznolikost:

- Podaci o pozitivnoj korelaciji između bioraznolikosti i otpornosti agro-ekosustava, širenju rizika te vezi između monokultura i podložnosti usjeva propadanju/šteti od nametnika i ekstremnih klimatskih prilika
- Podaci o tome kako najbolje spriječiti širenje stranih invazivnih vrsta i zašto je to važno za učinkovito funkcioniranje ekosustava i njegovu otpornost na klimatske promjene, uključujući podatke o pristupu sredstvima za programe iskorjenjivanja kada se podrazumijevaju dodatni troškovi

Zaštita voda:

- Podaci o održivim sustavima navodnjavanja manjeg obujma i kako optimizirati sustave navodnjavanja pomoću kišnice za promicanje učinkovitog iskorištavanja vode.
- Podaci o smanjenju korištenja vode u poljoprivredi, uključujući o izboru usjeva, poboljšanju humusa radi povećanja zadržavanja vode i o smanjivanju potrebe za navodnjavanjem.

Općenito

- Razmjena najboljih praksi, izobrazba i izgradnja kapaciteta (primjenjivo na Ublažavanje klimatskih promjena i prilagodba tim promjenama, Bioraznolikost i Zaštita voda, kako su navedeni iznad u ovom Prilogu).

PRILOG II.

PRAVILA O VIŠESTRUKOJ SUKLADNOSTI U SKLADU S ČLANKOM 93.

SMR: Zakonom propisani zahtjevi o upravljanju

GAEC: Standardi za dobro poljoprivredno i okolišno stanje zemljišta

Područje	Glavno pitanje	Zahtjevi i standardi		
Okoliš, klimatske promjene, dobro poljoprivredno stanje zemljišta	Voda	SMR 1	o zaštiti voda od onečišćenja uzrokovanog nitratima iz poljoprivrednih izvora (SL L 375, 31.12.1991., str. 1.)	Članci 4. i 5.
		GAEC 1	Uspostavljanje graničnih pojaseva uzduž vodenih tokova ⁽¹⁾	
		GAEC 2	Ako korištenje vode za navodnjavanje podliježe odobrenju, usklađenje s postupcima odobrenja	
		GAEC 3	Zaštita podzemnih voda od onečišćenja: zabrana izravnog ispuštanja u podzemne vode i mjere za sprečavanje neizravnog onečišćenja podzemnih voda ispuštanjem opasnih tvari na zemlju i njihovim procjeđivanjem kroz tlo, prema popisu u Prilogu Direktivi 80/68/EEZ u njezinoj verziji na snazi posljednjeg dana njezinog važenja, u mjeri u kojoj se odnosi na poljoprivrednu aktivnost.	
	Tlo i zalihe ugljika	GAEC 4	Minimalni zemljišni pokrov	
		GAEC 5	Minimalno upravljanje zemljištem koje odražava uvjete specifične za lokaciju u svrhu ograničavanja erozije	
		GAEC 6	Održavanje razine organske tvari tla prikladnim praksama uključujući zabranu paljenja obradivog strništa, osim iz razloga vezanih uz zdravlje biljaka ⁽²⁾	
	Bioraznolikost	SMR 2	Direktiva 2009/147/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 30. studenog 2009. o očuvanju divljih ptica (SL L 20, 26.1.2010., str. 7.)	Članak 3. stavak 1., članak 3. stavak 2. točka (b), članak 4. stavci 1., 2. i 4.
		SMR 3	Direktiva Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (SL L 206, 22.7.1992., str. 7.)	Članak 6. stavci 1. i 2.
	Krajobraz, najniža razina održavanja	GAEC 7	Zadržavanje obilježja krajobraza uključujući, prema potrebi, živice, ribnjake, jarke, drvorede, drveće u skupini ili izolirano, granična područja polja i terase, te uključujući zabranu rezanja živica i stabala za vrijeme sezone uzgoja ptica i, kao mogućnost, mjere za izbjegavanje invazivnih biljnih vrsta	
Javno zdravlje, zdravlje životinja i biljaka	Sigurnost hrane	SMR 4	Uredba (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane (SL L 31, 1.2.2002., str. 1.)	Članci 14. i 15., članak 17. stavak 1. ⁽³⁾ i članci 18., 19. i 20.

Područje	Glavno pitanje	Zahtjevi i standardi		
		SMR 5	Direktiva Vijeća 96/22/EZ od 29.4.1996. o zabrani primjene određenih tvari hormonskog ili tireostatskog učinka i beta-agonista na farmским životinjama i stavljanju izvan snage direktiva 81/602/EEZ, 88/146/EEZ i 88/299/EEZ (SL L 125, 23.5.1996., str. 3.)	Članak 3. točka (a), (b), (d) i (e) i članci 4., 5. i 7.
	Identifikacija i registriranje životinja	SMR 6	Direktiva Vijeća 2008/71/EZ od 15. srpnja 2008. o identifikaciji i registraciji svinja (SL L 213, 8.8.2005. str. 31.)	Članci 3., 4. i 5.
		SMR 7	Uredba (EZ) br. 1760/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. srpnja 2000. o uvođenju sustava označavanja i registracije životinja vrste goveda, označavanju govedeg mesa i proizvoda od govedeg mesa i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 820/97 (SL L 204, 11.8.2000. str. 1.)	Članci 4. i 7.
		SMR 8	Uredba Vijeća (EZ) br. 21/2004 od 17. prosinca 2003. o uspostavi sustava za označavanje i registraciju ovaca i koza i izmjeni Uredbe (EZ) br. 1782/2003 i direktiva 92/102/EEZ te 64/432/EEZ (SL L 5, 9.1.2004. str. 8.)	Članci 3., 4. i 5.
	Bolesti životinja	SMR 9	Uredba (EZ) br. 999/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o utvrđivanju pravila za sprečavanje, nadzor i iskorjenjivanje određenih transmisivnih spongiformnih encefalopatija (SL L 147, 31.5.2001., str. 1.)	Članci 7., 11., 12., 13. i 15.
	Sredstva za zaštitu bilja	SMR 10	Uredba (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 79/117/EEZ i 91/414/EEZ (SL L 309, 24.11.2009. str. 1.)	Članak 55. prva i druga rečenica
Dobrobit životinja	Dobrobit životinja	SMR 11	Direktiva Vijeća 2008/119/EZ od 18. prosinca 2008. o utvrđivanju minimalnih uvjeta zaštite teladi (SL L 10, 15.1.2009. str. 7.)	Articles 3 and 4
		SMR 12	Direktiva Vijeća 2008/120/EEZ od 18. prosinca 2008. o utvrđivanju minimalnih uvjeta za zaštitu svinja (SL L 47, 18.2.2009. str. 5.)	Članci 3. i 4.
		SMR 13	Direktiva Vijeća 98/58/EZ od 20. srpnja 1998. o zaštiti životinja koje se drže u svrhu proizvodnje (SL L 221, 8.8.1998., str. 23.)	Članak 4.

(¹) Granični pojasevi u okviru dobrih poljoprivrednih i okolišnih uvjeta unutar i izvan osjetljivih zona utvrđenih u skladu s člankom 3. stavkom 2. Direktive 91/676/EEZ moraju biti sukladni zahtjevima koji su povezani s uvjetima za uporabu gnojiva na površinama u blizini vodenih tokova iz točke A.4. Priloga II. Direktivi 91/676/EEZ, koji se primjenjuju u skladu s programima djelovanja država članica donesenima na temelju članka 5. stavka 4. Direktive 91/676/EEZ.

(²) Zahtjev se može ograničiti na opću zabranu paljenja obradivog strništa, no država članica može odlučiti propisati dodatne zahtjeve.

(³) Kako se provodi posebice:

- člankom 14. Uredbe (EZ) br. 470/2009 i Prilogom Uredbi (EZ) br. 37/2010,
- Uredbom (EZ) br. 852/2004: članak 4. stavak 1. i Prilog I. dio A (poglavlje II. stavak 4. točke (g) (h) (j), stavak 5. točke (f) (h); stavak 6.; poglavlje III. stavak 8. točke (a), (b), (d), (e), stavak 9. točke (a) (c)),
- Uredbom (EZ) br. 853/2004: članak 3. stavak 1. i Prilog III. odjeljak IX. poglavlje 1. (točka I-1 podtočke b, c, d, e; točka I-2 podtočka a (i., ii., iii.), podtočka b (i., ii.), podtočka c; točka I-3; točka I-4; točka I-5; točka II-A podtočke 1., 2., 3., 4.; točka II-B podtočka 1. (a, d) podtočke 2., 4. (a, b); Prilog III. odjeljak X. poglavlje 1. stavak 1.,
- Uredbom (EZ) br. 183/2005: članak 5. stavak 1. i Prilog I. dio A (točka I-4 podtočke e, g; točka II-2 podtočke a, b, e, članak 5. stavak 5. i Prilog III. (stavci 1., 2.), članak 5. stavak 6.
- Uredbom (EZ) br. 396/2005: članak 18.

PRILOG III

KORELACIJSKA TABLICA

1. Uredba (EEZ) br. 352/78

Uredba (EEZ) br. 352/78	Ova Uredba
Članak 1	Članak 43(1)(e)
Članak 2	Članak 43(2)
Članak 3	Članak 46(1)
Članak 4	—
Članak 5	—
Članak 6	—

2. Uredba (EZ) br. 2799/98

Uredba (EZ) br. 2799/98	Ova Uredba
Članak 1	—
Članak 2	Članak 105(2) i 106
Članak 3	Članak 106
Članak 4	—
Članak 5	—
Članak 6	—
Članak 7	Članak 107
Članak 8	Članak 108
Članak 9	—
Članak 10	—
Članak 11	—

3. Uredba (EZ) br. 814/2000

Uredba (EZ) br. 814/2000	Ova Uredba
Članak 1	Članak 45(1)
Članak 2	Članak 45(2)
Članak 3	—
Članak 4	—
Članak 5	—
Članak 6	—
Članak 7	—
Članak 8	Članak 45(5)
Članak 9	—
Članak 10	Članci 45(4) i 116
Članak 11	—

4. Uredba (EZ) br. 1290/2005

Uredba (EZ) br. 1290/2005	Ova Uredba
Članak 1	Članak 1
Članak 2	Članak 3
Članak 3	Članak 4
Članak 4	Članak 5
Članak 5	Članak 6
Članak 6	Članak 7
Članak 7	Članak 9
Članak 8	Članak 102
Članak 9	Članak 58
Članak 10	Članak 10
Članak 11	Članak 11
Članak 12	Članak 16
Članak 13	Članak 19
Članak 14	Članak 17
Članak 15	Članak 18
Članak 16	Članak 40
Članak 17	Članak 41(1)
Članak 17a	Članak 41(2)
Članak 18	Članak 24
Članak 19	Članak 27
Članak 20	Članak 28
Članak 21	Članak 29
Članak 22	Članak 32
Članak 23	Članak 33
Članak 24	Članak 34
Članak 25	Članak 35
Članak 26	Članak 36
Članak 27	Članak 41(1)
Članak 27a	Članak 41(2)
Članak 28	Članak 37
Članak 29	Članak 38
Članak 30	Članak 51
Članak 31	Članak 52
Članak 32	Članak 54 i 55
Članak 33	Članak 54 i 56
Članak 34	Članak 43

Uredba (EZ) br. 1290/2005	Ova Uredba
Članak 35	—
Članak 36	Članak 48
Članak 37	Članak 47
Članak 38	—
Članak 39	—
Članak 40	—
Članak 41	Članak 116
Članak 42	—
Članak 43	Članak 109
Članak 44	Članak 103
Članak 44a	Članak 113(1)
Članak 45	Članak 105(1) i 106(3) i (4)
Članak 46	—
Članak 47	Članak 119.
Članak 48	Članak 120.
Članak 49	Članak 121.

5. Uredba (EZ) br. 485/2008

Uredba (EZ) br. 485/2008	Ova Uredba
Članak 1	Članak 79
Članak 2	Članak 80
Članak 3	Članak 81
Članak 4	—
Članak 5	Članak 82(1), (2) i (3)
Članak 6	Članak 82(4)
Članak 7	Članak 83
Članak 8	Članak 103(2)
Članak 9	Članak 86
Članak 10	Članak 84
Članak 11	Članak 85
Članak 12	Članak 106 (3)
Članak 13	—
Članak 14	—
Članak 15	Članak 87
Članak 16	—
Članak 17	—

Zajednička izjava Europskog parlamenta i Vijeća o višestrukoj sukladnosti

Vijeće i Europski parlament pozivaju Komisiju na praćenje prijenosa i provedbe Direktive 2000/60/EZ od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području politike voda i Direktive 2009/128/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u postizanju održive upotrebe pesticida od strane država članica te da, prema potrebi, kada u svim državama članicama navedene Direktive budu provedene i kada se utvrde sve obveze izravno primjenjive na poljoprivrednike, podnese zakonski prijedlog o izmjeni ove uredbe s ciljem uključivanja relevantnih dijelova navedenih Direktiva u sustav višestruke sukladnosti.
